Ci
XIV
34

N12<526907926 021
ubTÜBINGEN
LS
Ci XIV 34.

Çrî-Jeçu - Krista-mahâtmjam

ശ്രീയെശുക്രിസ്തമാഹാത്മ്യം

Christa Mahatmyam

Die Herrlichkeit Christi
in Sanscrit u. Malayalim

Tellicherry

തലശ്ശെരിയിലെ ഛാപിതം

൧൮൫൧

1851.

B
U
T

ശ്രീയെശുക്രിസ്തമാഹാത്മ്യം

ജഗന്മങ്ഗളകൎത്താരം ഗാത്രമുദ്ധൃതസന്താനവഗഹം
നാഥാം മനൊഹരാം വാണീമഥ യെവരമെശ്വരം-

ലൊകാരക്ഷിതാവിന്റെ ഗുണങ്ങളെ ഞാൻ വാചാലൻ അല്ലെങ്കിലും വൎണ്ണിപ്പാൻ തുടങ്ങുകകൊണ്ട് അത്യന്തം ശുഭയമനൊഹരവാക്കുകളെ നല്കുവാൻ ദൈവത്തെ പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു-

കശ്ചിദ്ദിദെശശാസ്ത്രജ്ഞം വിദ്വാംസം ബഹുദൎശിനം
സത്യാൎത്ഥി തരുണഃ കശ്ചിദുപസൃത്യ ദമപ്രസ്ഥിതിൽ-
ഭൊ ഗുരൊ കാസ്ത്യിതിൽ സംജാതൊ ഖ്യാതസ്യ മഹാഗുരൊഃ
വാരം വാരം മയാശ്രാവി മുഖാത്തസ്യാനുയായിനാം-
യെഷാന്തു സാന്ദ്രതം കീൎത്തിസ്സ്വൎഗ്ഗം വ്യാപ്നൊതി ഭൂതലം
തെഷാം മഹാത്മനാം വാൎത്താം ജ്ഞാതുമിഛാമി പണ്ഡിത:-
അതൊ യാച്ചെഷ്ടവൃത്താന്തെ ജ്ഞാതാ സാജ്ഞായതെ മമ
സാ സൎവ്വഥാ പ്രശസ്യാസ്തി നചാന്യദ്വ്യതിരെകിണെ-
ഭവന്തം തച്ചരിത്രജ്ഞം ജ്ഞാത്വാചാഹമിഹാഗതഃ
തത്സാരം ശ്രൊതുമിഛാമി ഭവതാമനുകമ്പയാ

സത്യത്തെ ഗ്രഹിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നൊരു ബാല്യക്കാരൻ പരദെശശാസ്ത്രങ്ങളെ നന്നാ ശീലിച്ചിട്ടുള്ളൊരു വിദ്വാനെ ചെന്നു കണ്ടു ചൊദിച്ചിതു-ക്രിസ്തൻ എന്ന മഹാഗുരുവിന്റെ നാമം അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരായനുസരിച്ചവരുടെ വാക്കിൽനിന്നു നിത്യം കെൾക്കുന്നു-എന്നാൽ ലൊകം എങ്ങും കീൎത്തിമാന്മാരായ മഹാജനങ്ങളുടെ വൎത്തമാനത്തെ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ഗ്രഹിക്കെണ്ടതാകകൊണ്ടു ഇതിൻ വൃത്താന്തത്തെ അറിവാനുള്ളതു അവെക്ഷ കെവലം നല്ലത് എന്നു തൊന്നുന്നു-ഞങ്ങൾക്കു ചരിത്രത്തിന്റെ സാരം ദയചെയ്തു കെൾപ്പിക്കെണം എന്നു യാചിക്കുന്നു-

വിദ്വാനുവാച

മഹാത്മകാൎയ്യജിജ്ഞാസാം പ്രശംസാമിത്വവംസവ

മുദാത്വാം തുഷ്ടുഷിഷ്യാമി സച്ചരിത്രാമൃതെന ച-
മയാത്ര ലല്പബുദ്ധ്യാ തെ ഭാഗവിഷ്ണുഃ കഥഞ്ചിൽ ക്ഷമ്യതെ
പാപാബ്ധൌ മഗ്നജഗതഃ പാതനാദ്ദുരിതത്തുശുഭാവശിഷ്ടിതം-
ജ്ഞാനാഞ്ജനയൊ മഹിമായസ്യ പുണ്യൈര്യസ്യ സ്വഭാഗ്യെനൊരമ്പി
സൊനന്ത്യഷ്ടം സിതം സമ്യഞ്ജ്ഞൊദ്ദശാശക്യതെ കഥം-
ദുഷ്ടമ്യജ്ഞാനരതാനിശാന്ത്യരതാകാരാത്മഹം
പ്രബന്ധക്രമിണിസ്യാലം ചെഷ്ടെഷ്ട്യഗ്രന്ഥിതം തതഃ-
അഥെശ്വരാത്മജസ്യാഹമന്ദെജ്ഞ്ഗദ്ദിശിതഃ
ഗ്രമമ്യെത്യ വര്ത്തിജ്ജസ്യ സംഗ്രഹൈകശ്ച ഖ്യലക്ഷണഃ-
കുമാരീഗർഭജ്ഞാതസ്യ പ്രത്യബാലകാവസ്ഥണഃ
അസ്യ വൃഷ്ടസ്യാഖിലൊരെനദ്രക്ഷപാപഫലസ്യത്വ-
ജ്ജഗക്രൂരൊ ജ്ഞഗല്പ്പന്ധൊ ജ്ഞഗന്ത്രാക്ഷജ്ഞഗൽപ്രഭൊഃ
ജഗൽകല്യാണമൂലസ്യ സർവ്വം ശൊപകാരിണഃ-
ശ്രീക്രിസ്തസ്യാത്ഭുതാം വക്ഷ്യ സല്ക്കഥാം പുഷ്ടമാനസഃ
തസ്യൈവാദാരാത്മനഃ പ്രസ്സാദപരമെശപ്രവര്ത്തിതഃ-

അതിന്നു വിദ്വാൻ പറഞ്ഞു- ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ നിൻ പ്രകാരം ചെയ്യാം- എങ്കിലും ലൊകം പാപത്തിൽ വീണ പ്രകാരം ലൊകത്തെ ഉദ്ധരിച്ചവന്റെ ക്രിയകളിനെ സ്വാശ്ചൈര്യങ്ങളും കൂടെ മുഴുവൻ പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ഗൌരവം നിമിത്തം എന്നെ പൊലെയുള്ളവർക്കല്ലാം ചില വിശെഷങ്ങളെ മാത്രം പറവാൻ മതിയാകുന്നു- എന്നാൽ ഞാൻ ദെവപുത്രന്റെ അവതാരം പാപമില്ലാത്ത നടപ്പു പാപഫലത്തിൻ അനുഭൊഗം ഇങ്ങിനെ ലൊകഗുരുവും ലൊകരക്ഷിതാവും ലൊകകർത്താവും സർവ്വം ജനങ്ങൾക്കും ഉപകാരിയുമായിരിക്കുന്നവന്റെ അത്ഭുതകഥയെ പറവാൻ തുടങ്ങുന്നു-

ഏകാന്തരം സ്ത്രിയൈശ്ചാകാമാദാവസൃഷ്ടദീശ്വരഃ
തൌ ചാന്താം വിച്ചൈഭസമ്യഞ്ജാതെ പിതരൌതഥാ-
ധർമ്മെന ചക്രി ശ്രീഷാഭാവാത്സ്യമിഭെനത്വം വർത്തിഷ്യതാം .
തയൊഹി വൃത്ത്യയൊഃ പുണ്യൈഃ പ്രസാദത്പരമെശ്വരഃ-

അസൌത്രസദൃശാകാഷ്ഠമഷിരേണാഗമൽ ക്ഷയം
ഭൂക്ഷ്മാതൈരഹിശ്ചരസ്യാജ്ഞാം വെത്യഃ കരുഷാൾ ക്ഷവെ-
കശ്ചിദ്ഗൈഷ്ട്രതാനനാമാന്ധയസ്യാദ്ഗതൈനഘഃ പുരാ
പശ്ചാത്തസ്യാല്പദാൽ ഭ്രഷ്ടഃ ശ്വരാവിരക്തൊയത-
ന്മഹിന്ദ്രൈഃ കല്പയന്നാശം നാഗരൂപം ദധാരസഃ
തൽ ഷിദ്ധമിശ്ചരണാത്മം ഫലംഞ്ചാചൊദയൽ സ്ത്രിയം-
സാവാചൈത്യവ്വഞ്ചിതാതസ്യഫലമാദത്തിരക്ഷശാ
പത്യാചപാദയാമാസജ്ജഗൽ കല്യാണനാശിനി-
തതസ്സ്വാശിഷ്ടിഭിം ഗൌനക്രമെന്ദ്രൂയാപരെശ്വരഃ
കരുത്രാഷത്രസ്സ്മൊദ്യാനാൽ ക്ഷിപ്രം നൈരസരകാസയൽ-
പ്രസൂതിവെദനാനാക്ലാഭുക്ത്യാതാം പതിനിഘ്നയാ
ശ്രമെണാഭൂത്യാശ്ചാപും സെവിതപ്പതിം തിഷ്ടനായസഃ-
ഭോഗാശൈരതൈരത്രമാഭൂതാം ഭാമിന്യാദുഷ്കതെടിയാ
അതശ്ശൈരസാന്ത്വായതേശാനാഗം ശൈവൈനയാതിരാ-
രെശവക്തമ്പമുതൈരാഗാമിഭൂതാ സൃഷ്ടിം സദാത്യനി
തവസ്ത്രിയാശ്ചാമദ്ധ്യെഹം വിധാസ്യാമിമിലെധാനിതാം-
മൂർദ്ധാനം താവകം നാക്ലാസ്സന്താനഃ പ്രഹരിഷ്യതി
ത്വൈഞ്ചവയൊഷിതൊവംശം പാഷ്ണിദെശഹനിഷ്യസി-
ഇത്ഥം പ്രതിശ്രുതസ്യാദൈരരക്ഷകസ്യമഹാത്മനഃ
പ്രസ്യാശാസവൃദ്ധാമതൈത്യഃ പതിതൈസ്സംസ്മൃതാസ്ഥിതാ-

ആദിയിൽ ദൈവം ഒരു പുരുഷനെയും ഒരു സ്ത്രീയെയും സൃഷ്ടിച്ചു- അവർ നിർമ്മല ശുദ്ധിയും ദൈവപ്രസാദവും നല്ല സൌഖ്യവും ഉള്ളവരായി വാഴുമ്പോൾ- ദൈവകല്പനയെ അതിക്രമിക്കയാൽ പാപത്തിൽ വീണു- എങ്ങിനെ എന്നാൽ സൃഷ്ടിയദൂതരിൽ ഒരുവൻ നല്ലവൻ ആയശേഷം ദ്രോഹിച്ചു ഭ്രഷ്ടനാകയാലെ-സാത്താൻ എന്ന ദൈവശത്രുവായിട്ടിൻ- ആദിമനുഷ്യരുടെ നാശത്തെ വിചാരിച്ചു സൎപ്പരൂപം ധരിച്ചു സ്ത്രീയോടു നിഷിദ്ധമായ ഫലത്തെ തിന്മാൻ പറഞ്ഞു- അവൾ ചതിയിൽ കുടുങ്ങി തിന്നു ഭൎത്താവിനും കൊ

ട്ടതാറെ ദൈവം അവരെ കല്പനയെ ലംഘിക്കയാൽ നല്ലതൊട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി സ്ത്രീക്കു ഈറ്റുനൊവും പുരുഷന്നു ദെഹസവൃത്തിക്കായദ്ധ്വാനം ദുഃഖം മരണം എന്നിങ്ങിനെ അവരുടെ ദുർഗ്ഗതിയെ കല്പിച്ചു - എങ്കിലും അവർ അഴിനിലയായി പൊകാതെ ഉദ്ധരിപ്പാൻ സർപ്പത്തെ ശപിച്ചത് ഇവ്വണ്ണം - നീ ശപിക്കപ്പെട്ടു ഉരസ്സിന്മെൽ നടന്നു മണ്ണു തിന്നു പൊകും നിനക്കും സ്ത്രീക്കും ഞാൻ പകയെ വരുത്തും - സ്ത്രീയുടെ സന്തതി നിന്റെ തലയെ ചതെക്കും നീ അവളുടെ സന്തതിക്ക മടമ്പിനെ അത്രെ ചതെക്കും എന്നിങ്ങിനെ അറിയിച്ചതിനാൽ സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജനിപ്പാനുള്ളൊരു രക്ഷാകാരന്റെ പ്രത്യാശ അന്നുമുതൽ സർവ്വദാ ഭ്രഷ്ടരായ മനുഷ്യരിൽ വസിച്ചിരിക്കുന്നു -

അംഹസ്സത്തിനിരാകർത്തുവിഷയെത്രപ്രതിശ്രവാഃ
കൈകൈകവശ്യാദദിയന്തതദ്വാർത്താംവച്യുൽക്രമാൽ.
ഋജ്ഞാതെഭ്രഷ്ടയൊഃപിത്രൊരശ്ലെദെസന്തതിസ്സദാ
യദാസ്യൈവൈപ്തകൊദൊഷസ്തസ്യഭാവെവ്യാപ്തൊയത-
ഋസംഖ്യായാംപ്രവൃദ്ധായാംപാതകാംഭൃശമൈധത
ബലാല്ക്കാരെണഗർഹ്യണാസർവ്വാദ്ഭുഃപൃഥ്വ്യക്ഷത-
തദാതതാക്ഷിനാംതെഷാമ്മിശൊദണ്ഡംവിനിർണ്ണയൻ
ജലപ്ലാവെനഭൂമിസ്ഥാൻസർവ്വാൻജന്തൂനനാശയൽ-
നൊഹാഖ്യൊധാർമ്മികശ്ചൈകഃപരിവാരയുതസ്തതഃ
മഹത്യാനൌകയാതത്രെസർവ്വജന്തുയുഗാന്വിതഃ-
തല്പശ്ചാച്ഛ്വാഷിതാസ്ത്യസ്സുനൊഹപുത്രത്രയൊത്ഭവാഃ
മനുഷ്യാഃക്രമശൊവൃദ്ധഭൂമിമ്മ്യാസ്തുവിതന്തതഃ-

എങ്ങിനെ എന്നാൽ ആ ഇരുവർക്കും മക്കൾ ജനിച്ചപ്പൊൾ പൈതൃകദൊഷം അവരിലും ജനിച്ചു പിന്നെ മനുഷ്യസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്തൊറും പാപശക്തിയും അതിക്രമിച്ചുവന്നു - ബലാല്ക്കാരം മുതലായ ദൊഷങ്ങൾ ഭൂമിയെങ്ങും നിറഞ്ഞു വഴിഞ്ഞപ്പൊൾ ദൈവം ജലപ്രളയം എന്നൊരു ദണ്ഡം വിധിച്ചു ഭൂമിയിൽ ഉള്ള ജന്തുക്കളെ

സഖ്യം നശിപ്പിച്ചു- അന്നു നോഹ എന്നൊരു സത്യവാനെ മാത്രം കുഡുംബത്തൊടും മൃഗജാതികളിൽ ഒരൊരൊ ഇണയൊടും കൂടെ രക്ഷിച്ചതിനാൽ അവൻ പുതിയ മനുഷ്യവംശത്തിന്നു അച്ഛനായ്തീർന്നു- അവന്റെ മൂന്നു പുത്രന്മാരിൽ ശെം എന്നൊരുവന്നു രക്ഷകാസ്ഥാനത്തിൻ പിതാവാവാൻ വരം ലഭിച്ചു-

ഉദരെ തെ വൈഷ്ണവാഃ ജ്ഞാനം തസ്യൊരസ്തത്രതിഷ്ഠലം
തദാദിരണെശ്വരസ്യാജ്ഞായഥാത്ഥാപ്രച്ചലത്ഭൂമി-
പശ്ചാത്ത്യാ സത്തെതിഷ്ഠത്രം തൽജ്ഞാനം വിസൃതിം യയൌ
ഭ്രാന്താശ്ചാജ്ഞാ മനുഷ്യാ ജ്ഞാനാന്നാഃ കത്തും പ്രചക്രിരെ-
പ്രസ്ഥാനാം ജ്യൊതിഷാം ദിവ്യാദിവ്യയാസിദ്ധമർത്യതാഃ
പ്രഭാവം മെനിരെ ദൈവം സംസ്ഥിതം ഭാസ്കരാദിഷു-
ദൃഷ്ട്വാചാപാരമം ഭൊഗിമന്ത്രിം ആദ്യമശെഖരാൻ
ഭിന്നാനന്താദസിപ്ലാത്രി ദ്വൈവതാ അപ്യകല്പയൻ-
അഷ്ടീഷാം ക്രമശഃ പ്പൂജാകല്പിതാനാംദിവൌകസാം
അപുണ്യരീതിസംയുക്താ വ്യാപസത്രമെദിനീം
ഇത്ഥം പരെശ്വരസ്യാജ്ഞാപുണ്യാപ്രാക്ഷൊഭ്യലുപ്യത
തതഃ കിഞ്ചിനിതൊ ധമ്മശ്ചാപ്രസൽഭൂമിമണ്ഡലെ
ഇത്ഥം കിഞ്ചിന്നസ്യ ധമ്മസ്യ ഭ്രമയാദ്ഭുതദയാനവഃ
ഇതിച്ചന്നീശ്വരസ്യാസ്യജ്ഞാനം പ്രാകാശയൽ പുനഃ

നോഹ പുത്രന്മാരിൽ ആദിയിങ്കൽ ദൈവജ്ഞാനവും യഥാർത്ഥമായ ആരാധനയും നടന്നശെഷം ക്രമത്താലെ നന്നല്ലാത്ത മതങ്ങളും ഉടകലന്നിട്ടു വികാരം സംഭവിച്ചു ആരാധിക്കേണ്ടാത്തവറ്റെയും പൂജിച്ചു തുടങ്ങി- സൂൎയ്യാദി ജ്യൊതിസ്സുകളിൽ അതിശയം ഭാവിച്ചു തല്ലാതെ ദിവ്യപ്രഭാവം ഇവറ്റിൽ വിളങ്ങിവരുന്നത് എന്നു നിരൂപിച്ചിട്ടു മുമ്പെ അവറ്റെയും പിന്നെ കരകാണാത്ത സമുദ്രമായ ന്നപർവ്വതങ്ങൾ മുതലായവറ്റെയും ദെവാംശങ്ങൾ എന്നു മാനിച്ചു ദെവാലയങ്ങളും വെച്ചിട്ടു പൂജിച്ചു അധമ്മരീതികൾ ഒരൊന്നിനെ സങ്കല്പിക്കയും ചെയ്തു- ഇങ്ങിനെ ധമ്മവും ഭക്തിയും കുറഞ്ഞു പൊകുന്ന സമ

യം. ദൈവം അവന്നിന്നു പുത്രഭാഗ്യം വരുത്തി തന്റെ ജ്ഞാ
നത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുവല്ലൊ—

അബ്രഹാമാഭിധം സാധും സ്വദെശാദാഹ്വയൻ വിഭുഃ
യം ദെക്ഷ്യാമ്യപരം ദെശം തത്രയാഹീത്യവാചതം—
സവിശ്വാസാത്പിതൊഗെഹം ത്യക്ത്വാ ജ്ഞാതീൻ സ്വജനാംശ്ച
ഗത്വാ ഭൂമിം കനാനാഖ്യാം തത്രാവാസസ്ഥിതഃ സഹ—
ഭൃശം ധ്യാനപ്രഹിതെന തെന സാൎദ്ധം പരെശ്വരഃ
ദയാലുസ്സംവിദം ത്വാത്രെ നാനാമംഗലസംയുതാം—
തം വൃദ്ധം വൃദ്ധപത്നീകം നിരപത്യമയം വിഭുഃ
ത്വത്തൊ സന്തുഷ്ട്യതൊസ്മിന്നം മഹാവംശമിതാമഹം—
അത്ഭിന്നിവാസമിച്ഛാമി ദെശെസംഖ്യാം ത്വദന്വയം
സൎവ്വെ ചാപ്യലഭാരാനരാഃ പ്രാപ്സ്യന്തി മംഗലം—
ഇത്ഥം തതൊപിരാശ്ചന്നവിപ്രാഃ കാമ്യഃ പ്രതിശ്രുതഃ
സ്വജാവെ സാപ്യയാകൊണ്ടെ ചസ്സാകാദുൽപ്പത്രീവൃത്തഃ—

ദൈവം അബ്രഹാം എന്നൊരു മനുഷ്യനെ സ്വദെശത്തിൽനി
ന്നു വിളിച്ചു താൻ കാണിപ്പാനുള്ള രാജ്യത്തിൽ പൊവാൻ കല്പിച്ച
ത് അവൻ വിശ്വാസപൂൎവ്വം അനുസരിച്ചു കനാൻ ദെശത്തൊളം
യാത്രയായി അവിടെ പരദെശിയായി പാൎത്തപ്പൊൾ ദൈവം അ
വനൊടു അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഏറിയ നിയമവും സഖ്യവും ചെയ്തു—പി
ന്നെ അവനും ഭാൎയ്യക്കും വാൎദ്ധക്യം കണ്ട നെരത്തു തന്റെ ഭാൎയ്യ
ക്കു വൃദ്ധതയിൽ സന്തതിയുള്ള പുത്രനെ പ്രസവിക്കും എന്നും അ
വന്റെ സന്താനത്താൽ എല്ലാമനുഷ്യരും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടും എന്നും
അറിയിച്ചു—അപ്രകാരം തന്നെ ഇസഹാക് എന്ന മകൻ പിറന്നു
അവന്നു ഏസാവ് യാക്കൊബ് എന്നവരും ജനിച്ചു—

യാക്കൊബസ്ത്വിസ്രയെലെതി സംജ്ഞാം ലെഭെ പരെശ്വരാൽ
തസ്യ ചദ്വാദശാഭൂവൻ പുത്രാ വംശമിതാമഹാഃ—
പശ്ചാദ്ദുൎഭിക്ഷഹെതൊസ്തെ ത്യക്ത്വാ സ്വം ജന്മഭൂമികം
അവാപുൎമ്മിഗ്ധാത്തിനം ദെശം മിസ്രാഖ്യം യക്ഷ്യസ്സമെ—

തത്രാഷിയാമിക്കസ്ലാലം പ്രദേശനുതെഷ്ഠിതഃ
പ്രഭോമമാരയാക്കോബഃ പ്രാച്യാദക്ഷ്യദൎശനം—
ശ്രുതഃ പ്രാപ്തിശ്ചവംശാനാം ഭാവിഭാഗ്യസുവാചസഃ
യഹൂദാഖ്യാത്മപുത്രം സ്വബുദ്ധിശ്രെദം വഭൊശ്രമിൽ—
ലൊകാനാം ശാന്തിദാ ശാന്താ യാവന്നായിച്ചു വെൽഭ്രമി
താവദ്രാജ്യാധികാരസ്യ ച ഭ്രഷ്ടദാവംശസന്നിധി—

യാക്കോബ എന്നവനു ഇസ്രയെൽ എന്നു ബഹുമാനനാമം ഉണ്ടു—അവൻ പന്ത്രണ്ടു മക്കളൊട്ടും കൂടവമ്പെ കായെം നിമിത്തം തെങ്ങളുടെ മിസ്രരാജ്യത്തെക്ക പുറപ്പെട്ടു വസിച്ചു മരണത്തിന്നു മുമ്പെ പുത്രസന്തതികളുടെ ഭാവിഭാഗ്യത്തെ അനന്തരപ്പാടായി പറഞ്ഞു—അതിൽ യഹൂദാ എന്ന നാലാമനെ കൊണ്ടു ചൊല്ലിയത്—ലൊകൎക്കു വെണ്ടുന്ന ശാന്തരായവൻ വരുവൊളം രാജ്യാധികാരം യഹൂദവംശത്തിൽ തന്നെ ഇരിക്കും എന്നത്രെ—

യാക്കോബെന്യമൃതെഃ പശ്ചാത്തദാം ശെവല്ലഡെബ്ബെഹ
ക്രമെണമിസ്രിയാശ്ച ബൊധിതം തം പ്രചക്രിരെ—
ന്ദാലൊകാം മനൊനീതം സ്വസുധെത്ഥം പരെശ്വരഃ
സാധ്യം മൊസ്യാഖ്യമാചാര്യം നിയുക്തൊസൂന്മിസ്രത്തം—
സദൈവശക്തിസമ്പന്നൊ ദിമാഃ കൃത്വാത്ഭുതാഃ ക്രിയാഃ
ശത്രൂൻ മിസ്രാപയാൻ ലൊകാം നിന്ന്യസ്വാം മിസരാജ്യെതഃ—
തതൊ തിഗ്മ്യ ത്രയവൎഗ്ഗാ സെന ദെശം പ്രാച്യാരണ്യാഭിധം
തത്രതു പഞ്ചാശദ്ദിനം പുണ്യം സീനായസംജ്ഞകം—
ഭൂമെനഗെ തജ്ഞസാ തത്ര ദത്വാദൎശനമീശ്വരഃ
മൊസ്യാചാൎയ്യം പവിത്രം സ്വാദ്ധ്യശാസ്ത്രമുപാദിശൽ—
ഇസ്രയെലീയവംശെന കൊനൊപ്യാശ്ചൎയ്യാശ്ചമഃ
ആചാരശ്രെഷ്ഠാ യാഗാദിന്യത്രാദിഷ്ടാസ്തു വിസ്തരാൽ—
പ്രായശ്ചിത്തമഖാദ്യാന്നപാപശുദ്ധ്യൎത്ഥികാഃ ക്രിയാഃ
യാനത്ര വിഹിതാന്താസാം ശക്തിന്നാസീത്സ്വഭാവതഃ—
മെഷാദിനാ മനുഷ്യാനാം പാപശുദ്ധെൎന്നകല്പിതാ

ബലിന്ത തൊഴികാഃ കശ്ചിന്ന രൊദ്ധു ത്യാനമൈക്ഷ്യതെ-
ശാസ്ത്രമൈസ്യ ദിതെസത്തം പാപ മാൎഗ്ഗനസാധനം
നൈഷ്യതെ സ്പഷ്ടവെണ ഷരായ്യാദിന്ദ്രപ്രകാശ്യതെ-
അതഃപരം ഭവ്യസ്യ ഘുഷ്ടസ്യ മുക്ത്യാൎത്ഥാരാധനശോധനം
യൽ ഭാവിതസ്യ സംകെതാങ്ങളെയാമെന്നസമയൊദിച്ചു-
ഞങ്ങൾ താകങ്ങൾക്കു നിമൊന്യമിത്താനിസ്ത്രയെലാങ്ങൾഃ
സൎവ്വ ദൈവാനുതിഷ്ഠ യുരി കൊണ്ടുവെൽ പാരശ്വാരം-
ക്യാതരികഷയാബാലക്ഷ്ണ്യതെ പാപയൊഗ്യയാ
തഥാമെന്നസെനശാസ്ത്രെണശിഷ്യന്താമിസ്ത്രയെലങ്ങൾഃ-
ശെമെഷ്വാ യൊഗ്യയാ ശിഷ്യാ ബൊധാപാകപടമാസ്ഥിതാഃ
ഗൃഹീത്തം സത്തരം ശാസ്ത്രം സമൎത്ഥാസ്സും ഭവന്തു വിധി-
യാകൊപകഴിഞ്ഞെ ശെഷം വംശം വളരെ വൎദ്ധിക്കയാൽ ഇസ്ത്രാ
ഏലവരെ ബൊധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുടങ്ങിയാരെ ദൈവം മൊശെ എന്ന
ഒരുത്തമനെ നിയൊഗിച്ചു മിസ്രരാജ്യാവെയും പ്രജകളെയും അത്ഭുത
ക്രിയകളെക്കൊണ്ടു ശിക്ഷിച്ചു അവനെക്കൊണ്ടു സ്വവംശത്തെ മിസ്രദെ
ശത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു മരുഭൂമിയിൽ സീനായി മലയെ
ഉം നടത്തിച്ചു- ആ മലമെൽ ദൈവം ദിവ്യമഹത്വത്തൊടെ ഇറങ്ങി
തന്റെ ധൎമ്മവ്യവസ്ഥയെ അറിയിച്ചു- ഇസ്രയെലർ ആചരിക്കെണ്ടു
ന്ന ശുദ്ധാശുദ്ധങ്ങളും വിധികളും യാഗം മുതലായ ക്രിയാന്തര
ങ്ങളും ഒന്നൊഴിയാതെ അറിയിച്ചുകൊടുത്തു- അതിൽ വിവ
രിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളാൽ മനുഷ്യപാപത്തെ ഇല്ലാതാ
ക്കുവാൻ കഴിയാത്തത്കൊണ്ടും ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്താൽ വരുന്ന
പാപശൊധനത്തിന്നു ഒരൊരൊ മുന്നറിയിപ്പെന്നു പ്രകാശിച്ചു
വന്നു- ആ യാഗാദികൎമ്മങ്ങളെ പിന്നെപ്പൊഴും അനുഷ്ഠിക്കെണ്ടിയവയും
അല്ലെന്നു കല്പനകളാൽ ഇസ്രായെലിന്നു ബൊധിപ്പിക്കാനും ഭവിക്കും
എന്നു പ്രായശ്ചിത്തയാൽ ശിക്ഷവെറിയ ഉപദെശങ്ങൾ അനുഗ്രഹിപ്പിക്കാനും
നുത്തമ ദൈവത്തിന്റെ അഭിപ്രായം-

സചരാചരസ്യ ലൊകസ്യ പ്രൊക്ഷയന്തരൊധനം ശ്രവണന്തും

ഇന്ദ്രിയലാഘവായ പശ്ചാൽ പ്രാദുസ്ഥിത്വാമയാസമം-
ഗുദ്ധ്യാസത്തിഭി ശൈദ്ധ്യാഷ്ണാം ന്യാസഘം ക്ഷുത്തമഹ്ന
യോയശ്ചാതം തിരസ്കൃഷ്ട സദണ്ഡൊഷ്ണൊ ഭവെദിതി-
മൊശതാനും ദ്രെഷ്ടിത്ര- കത്താവ് എന്റെ ശേഷം ഇന്ദ്രിയത്തി
ൽ വെറൊരുപ്രവാചകനെ നിയൊഗിക്കും അവൻ നിങ്ങടെ തിരുപ്പത്ത
ല്ലാം നിങ്ങൾ ചെയ്യെണം അവനെ ആരെങ്കിലും തിരസ്കരിക്കയാൽ അവ
ൻ ദണ്ഡ്യൻ ആകും എന്നത്രെ-

ഇന്ദ്രിയലൊലുത്വവൊവർഗ്ഗഃ പശ്ചാദ്ദൈവ പ്രതിഷ്ഠിതെ
ഉപസ്ഥിതഃ കിനാനാശ്ച്യതം ത്വാമൊസേശ്വരാപിതഃ-
ഇയ്യാസിദ്ധി ശ്വരസ്യാം മസ്തിൻ പുണ്യെകലെനിശം
മൻ ജാനം തസ്മലം തിരെഷുഷ്ഠലൈദ്യാഗ്യാള്യനാഷമെ-
ഇതശ്ചാന്യെഷ്ടദെശെഷു ഭ്രമദ്ധ്യാനാവ്യതെഷ്ടസാ
സചൊല്ലുസ്യാം മലാദിസ്ലിസ്തർത്ഥ്യാസ്തുകാദികി-
സതിന്ദ്രിയലൊലൊവർഗ്ഗഃ ത്രിതയഷ്ണഃ കശലപ്രദം
ത്യാകിച്ചാപരെശ്വരം ദെവാൻ തിസ്ത്ധാനഭജൽ ബഹൂൻ-
തദെശ്വരെണാസന്ത്യക്താ യൊഗ്യദണ്ഡകരെണതെ
ആക്രാന്താ ശത്രുഭിസ്ത്ണൈമഃ പൈത്രണ്യാനാപി പത്തിഷ്ഠ-
കാദാത്രസ്ഥിയപാവെഭ്യന്തൊ തച്ച്യുനരിന്ദ്രം
നിരെഷനിരതദാതാൻ സഞ്ജദ്ധാരദകാമയഃ-
സൽപാപാൽ ഭ്രമദിലാനം തെഷാം ത്രിത്യന്മിശ്വരഃ
സദാജ്ഞാവാഹകാൻ സാധൂനാഖ്യാക്ഷ്യാസ്തുഹൃരൈരതയൽ-
തെസന്തശ്ചശ്വരെ ഭക്തിം ധൃത്വാ ഢ്യാന്യാംശ്ച പാദിശൻ
വാർത്താ ശ്രാഭാവിനിം പശ്ചാൽ ജ്ഞാപയാമാസുരഗ്രതഃ-
പ്രാകശ്ചതസമകാത്രിമഹാത്മം വംശതാരകം-
സപാശ്ചാൽ ഭ്രൊമൃഷ്ടത്വവ്യം സാദെശൂദ്രദതപ്രദം-
ഷിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ജയിക്കാനാൻ എന്നവാശത്ത ദെശത്തിൽ എത്തി
ദൈവം നല്ലുന്നൊരൊരൊ ജ്ഞയങ്ങളൊൽ ഞങ്ങിനെഞങ്ങടക്കിപ്പൊത്ത-
ന്നതിൽ ദൈവത്തിൻ വിചാരം എന്തെന്നാൽ ഇനെ എന്റെ പ്രിയ

ക്കളിൽ ഇത്രം ശുദ്ധജ്ഞാനവും ഐശ്വര്യസെവയും നടക്കെണം ചുററു മുള്ള ദെശങ്ങളിൽ മൂഢന്മാരാകുന്ന ജാതിക്കു നിറഞ്ഞത്തു വൊക്കുവാൻ ഇസ്രയെലിൽ നിന്നു എങ്ങും സത്യവെളിച്ചം പരന്നു വിളങ്ങെണം എന്നത ന്നെ. ഇസ്രയെലര ഉപകാരം മറന്നു തങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ ത്യജിച്ചു പലദെവകളെ പൂജിച്ചു തുടങ്ങി. അതു കൊണ്ടു അവൻ അവരെ ശിക്ഷി ച്ചു ശത്രുക്കളുടെ കൈവശമാക്കി കൊടുത്തു എങ്കിലും അവർ തങ്ങളുടെ ദൊഷം വിചാരിച്ചു അനുതപിച്ചു ദൈവത്തെ പിന്നെയും പ്രാർത്ഥി ച്ചു തുടങ്ങിയാൽ അവൻ കനിഞ്ഞു അവരെ ഉദ്ധരിക്കും. ഇങ്ങിനെ ഒരൊരൊ നടപ്പുകളാൽ ഇസ്രായെലിയെ വളർത്തുമ്പൊൾ തന്റെ അഭി പ്രായവും ഭാവിവൎത്തമാനങ്ങളും അന്നന്നു ചൊല്ലെണ്ടതിന്നു തിരിയിപ്പാ ൻ അനെകം ഉപദെഷ്ടാക്കന്മാരെ അവരിൽ അയച്ചുവന്നു. അ വർ പ്രവാചകന്മാരെന്നും നബികളെന്നും ഉള്ളവർ. അവർ എല്ലാ വരും തങ്ങളുടെ ശെഷം വരുവാനുള്ള അഭിഷിക്തനായ വംശരക്ഷി താവെ സ്തുതിച്ചു അവകാശെന്നുശയെ ഘൊഷിച്ചു നടന്നു—

അസീത് സഹസ്രവൎഷെഭ്യൊ വിക്രമാൎക്കശകാൽ പുരാ
തദ്ദെശെഭ്രുവതിദ്ദാവിദാഖ്യൊ ഭക്താഗ്രകൊ വിഭൊഃ—
സ്വവംശ്യമഹിമൊദ്ദെശെ സ്വകലെലൊതദ്ദിഷ്ടിതഃ
ഇത്യാത്തഷ്ടീഷയെ പ്രാപ്തൊത്സ്വപ്നെത്തൊം പ്രഭൊദിമാം—
ത്വദംശജ്യാതം സ്ഥാതാത്വദ്ദാജ്യം ത്വയ്യാസന്നതം
സിംഹാസനം ചൈവ ത്വാദൃശീഭൂതം സനാതനം—
ഇദകെ്ഷ്യ പ്രാപ്ത ഉദ്ധ്യൎശ്യസ്ഥകം ദാവിദസൈതകവിഃ
നാനാഗീതൈഷുഭവ്യസൃമൂൎത്താന്തഃ പ്രജ്ഞൈഗൗയശഃ—

അതുവഴിൽ പ്രസിദ്ധൻ യഹൂദഗൊത്രത്തിലെ ദാവിദ് രാജാവ് തന്നൊ ലൊകരക്ഷിതാവ് തന്റെ വംശത്തിൽ ജനിക്കും എന്നും ത ന്റെ രാജ്യവും സിംഹാസനവും എന്നന്നെക്കും നിലനില്ക്കും എന്നും ദൈ വം അവനൊടു അരുളിച്ചെയ്തു. അല്ലാതെ ദാവിദ് ദെവാത്മാവിൽ കാ ണ്ട ഭാവിവിശെഷങ്ങളെ നാനാ സങ്കീൎത്തനങ്ങളാൽ വൎണ്ണിച്ചു നന്ത്രാ താവ് എന്ന പ്രകാരം കഷ്ടപ്പെട്ടു സ്വശരീരത്തെ ബലിയാക്കി മരി

ഷ്യാസ്ഥാനക്കാരുടെ ഹിതനായിവരുമെന്നും. ഈ പ്രകാരം ദൈ
വം അവനെ ഇത്തിതന്റെ വലഭാഗത്തു ഇരുത്തി ദ്രോഹികളെ
യും കലഹിക്കുന്നവരെയും അവന്റെ പാദത്തിൻകീഴിൽ വെക്കും.
എന്നും. മറ്റും വിവരിച്ചുപാട്ടുകളും ഉണ്ടു—

തൽപശ്ചാൽ ക്രമശൊ ജ്യെഷ്ഠാ ഭ്രാതാഭവ്യവാദിനഃ
ഭവ്യം പ്രാദുർഭവം തസ്യ പ്രാഹുരീശ്വരശിക്ഷിതാഃ—
തെഷാമിഷായനാമൈകൊപി ശെഷെണ പ്രസിദ്ധ്യതി
യസ്യാദ്ധ്വനിശതാമന്ത്രെ ഭ്രാദാവിദ്രാജ്ഞൊദന്വദഭ്രൽ—
സ്വജ്ഞെശ്വരാക്ലിതജ്ഞൊനുഭദ്രാമിതാന്തരലൊചനഃ
ഉല്പത്തെസ്യൈക്ഷ്മാനവെശ്യപശ്യന്നെവമവർണ്ണയൽ—

ഈശായുടെവാഴ്ച

അസ്യ ഭ്രാം ജ്ഞായതെതൊകമസ്യ ഭ്രന്ദിയതൊസുതഃ
ധുരം രാജ്യാധികാരസ്യ യസ്യാസ്കന്ധെ ധരിഷ്യതി
സചബാലൊത്ഭുതൊമന്ത്രിശക്തിമാൻ പരമെശ്വരഃ
ഇത്യസ്യസീശ്വരശ്ചൊതി സംജ്ഞാഭിരഭിധാസ്യതെ
ദാവിദ്രാജ്ഞാസനസ്ഥസ്യ തസ്യ രാജ്യം സദൈധിതാ
സന്ധ്യാദ്ധ്യം ന്യായധർമ്മാഭ്യാം ഭൂയിഷ്ഠതൊദയാന്വിതം

ദാവിദിന്റെ ശെഷം വെറെ യഹൂദന്മാർ ദൈവൊപദിഷ്ടരാകി
ഭാവിക്കിൽ ഉണ്ടാകുന്ന രക്ഷിതാവെ അറിയിച്ചതിൽ യശാ
യഹന്നാവൻ എറ്റവും പ്രസിദ്ധൻ അവൻ ദൈവജ്ഞാനത്താൽ
ഉള്ളുണർവ്വോടെ പറഞ്ഞത് നമുക്കു ഒരു ശിശു ജനിക്കും ഒരു പുത്ര
ൻ നമുക്കു നല്കപ്പെടുന്നു രാജ്യാധികാരഭാരം അവന്റെ തോളിന്മെ
ൽ ഇരിക്കും. അവന്റെ പെരൊ അത്ഭുതൻ-മന്ത്രി-ശക്തിയുള്ള ദൈ
വൻ-നിത്യപിതാവ്-സമാധാനരാജാവ് എന്നുള്ളതാകും.-ദാ
വിദ്രാജാസനത്തിന്മെൽ അവന്റെ വാഴ്ചയും സമാധാനങ്ങളുടെ
വർദ്ധനവും ഒടുക്കമില്ലാതെ ഉണ്ടാകും എന്നത്രെ.

പുനശ്ച ഭാവിദിനം വാക്ഷാം വ്യക്തിതാമിവ കല്പയൻ
ഇഷായസ്യ മർത്യാത്മം ദുഃഖഭൊഗമവർണ്ണയൽ

ന്യസീത്സക്ലേശഭാഗ്ഗുഃഷീമനുഷ്യാണാംനിരസ്തിതഃ
പരന്ത്വാസ്മാകമേവാസൌദുഃഖംസഹനവാന്ദനഃ-
സുജ്ഞാനേനാഹതഃക്ലിഷ്ടശ്ചൈത്യസ്സാന്ത്വിരമത്ത്യത
പരന്തുവസ്തുതൊസൌനൊദോഷവാനതൊരക്ഷത-
ന്നസ്മാകമെവരക്ഷാർത്ഥെതെനശാന്തിരജ്ഞ്യത
താഡിതാത്താഡനാച്ചൈവപാപിനാംസ്വാസ്ഥ്യംലഭാമഹെ-
വർഗ്ഗംസ്വഷ്ഠാനുസാരെണസർവ്വെഭ്രാന്താജഭ്രമിമ
വയംതഥാപ്പാമകാംനിഷ്ഠാംതാമീശൊമ്മമഭൊജ്ജയൽ-
ത്വിയ്യംക്ലിഷ്ടൊപ്യസൌസെഹനചക്ഷിനൊദഭാഷത
പ്രധായനീയമാനൊവിതിവധതെസൌനസ്തീവവഃ-
സപ്രാണാംശ്ചാന്തിത്ത്യാജ്ഞെവരപാപ്യധരഃ
സ്വഃഖഞ്ചദൊഷിണാംമദ്ധ്യദൊഷവീനൊപ്യഗണ്യത-
ന്നുത്താനംത്രബാലിംദത്വാദ്ദുഃഖഭോഗാദനന്തരം
സാജ്ഞന്ത്രമസ്വായംപശ്യൻമിരജീവിസന്തസ്യതി-
ഷൊതാസെന്നമാമകൊയത്ഭിസെവകാഃപരഞ്ചഭാൽ
സ്വാസ്ഥ്യഞ്ചാനേനദ്രുതിജ്ഞാന്മനുഷ്യാൻസാധയിഷ്യതി-

അവൻമനുഷ്യരെരക്ഷിക്കെണ്ടുകഷ്ടമരണങ്ങളെഅനു
ഭവിക്കെണ്ടതാകുംവാക്യങ്ങളുടെപ്രകാരം-അവൻക്ലേശ
ദിവസങ്ങളെഅറിഞ്ഞുമനുഷ്യരാൽനിരസ്സിതനായിരിക്കയും
നമ്മുടെദുഃഖങ്ങളെഅവൻഅനുഭവിച്ചു-നാമൊഅവൻദൈ
വത്താൽദണ്ഡിതനുംസ്വപാപഫലത്താൽപീഡിതനുംഎ
ന്നുനിരൂപിച്ചുനമ്മുടെദോഷങ്ങൾഹേതുവായിട്ടഅവൻഹിംസിക്ക
പ്പെട്ടതെഉള്ളുതാനും-നമ്മുടെരക്ഷക്കായിഅവൻശിക്ഷയെ
അനുഭവിച്ചുഅവൻകൊണ്ടഅടികളാൽനമുക്കുസ്വാസ്ഥ്യംല
ഭിച്ചു-നാംതന്നിഷ്ടത്താൽവെവ്വെറെവഴികളിൽതിരിഞ്ഞുഉഴ
ന്നപ്പൊൾദൈവംഎല്ലാവരുടെശിക്ഷയെയുംഅവന്മെൽ
ചുമത്തിഅവൻമിണ്ടാതെകൊലക്കുനടക്കുന്നആട്ടുപൊലെഅ
ടങ്ങിപാർത്തു-ഇങ്ങിനെഅവൻഅന്യരുടെപാപങ്ങളെ

റി തന്നെ താൻ സാക്ഷിയാക്കി കൊടുത്തു തന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ നെടു ക്കാലം ജീവിച്ചു വഴിയ സന്തതിയെ കണ്ടു ആനന്ദിക്കും. ധർമ്മിഷ്ഠനാ യ എൻ സേവകൻ അനേകരുടെ ദോഷങ്ങളെ വഹിക്കയാൽ തന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ അനേകർക്കു ശുദ്ധി വരുത്തി ലോകം എങ്ങും ഉദിച്ചു നടക്കും എന്നും മുതലായ പ്രവാചകങ്ങൾ—

ഇഷായാഖ്യാദ്ഭൂരം പശ്ചാന്മീകാഖ്യോ ഭവ്യവാചകഃ
ഏവം പ്രകാശയാമാസ ബേത്ഭം ജന്മസ്ഥലം പ്രഭോഃ—
ഹേ ബേത്ലഹേം യഹൂദിദേശീയെ ബെത്ലഹേമ എഫ്രാതെ
യഹൂദിനാം സഹസ്രേഷു കിം ലഘുത്വേന ഗണ്യസേ—
ഇസ്രയേലാധിപോ ഭാവീ ത്വത്ത ഉത്പത്സ്യതേ ഹി യഃ
പുരാതനോ ഹ്യാസീദനാദിശ്ചാസ്യ നിർഗ്ഗമഃ—

അനന്തരം മീകാ എന്ന പ്രവാചകൻ മിശിഹായുടെ ജന്മദേശത്തെ അറിയിച്ചു തിരുവുള്ളം— അല്ലയോ യഹൂദ്യാ നഗരത്തിൽ എണ്ണപ്പെടുവാൻ പോരാത്ത ബെത്ലഹേം എഫ്രാതെ നിന്നിൽ നിന്നു ഇസ്രായേലിനെ ഭരിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു വരും ആയവന്റെ പുറപ്പാടു പണ്ടത്തെയും അനാദിയും ആകുന്നു— ഇങ്ങിനെ ദൈവവശാൽ അനേകം സത്യബോധകന്മാർ ഇസ്രായേലിൽ ഉദിച്ചു പാപവാഴ്ചയെ ഇളക്കി മഹാരക്ഷിതാവിന്നു വഴിയെ ഒരുക്കി നടന്നു എങ്കിലും ജ്ഞാനമില്ലാത്തവരും ഒക്കാതെ പോക്കി ദൈവത്തോടു ദ്രോഹിക്കയാൽ അവൻ കൊറെ നശിക്കു ശിക്ഷകളെ വരുത്തി അവരുടെ നാട്ടും നഗരവും ശത്രുസൈന്യങ്ങളെ കൊണ്ടു സംഹരിച്ചു ശേഷിച്ചവരെ പരദേശത്തു ൭൦ വർഷം പ്രവാസം കഴിപ്പിച്ചു— അനന്തരം ആ കാലത്തു കൂടെ ശിഷ്ടന്മാർ ഒഴിയാതെ പോകാതെ വാഗ്ദത്തപ്രകാരം രക്ഷിതാവ് വരും എന്നു ആശ്രയം കൊണ്ടിരുന്നു— അതാകൊണ്ടു ശാന്തപ്രദനായി വന്നു പറഞ്ഞവൻ ദാനിയേൽ ആകുന്നു—

സാദ്ധ്വ്യപഞ്ചാശദബ്ദൈശ്ച ശ്രീമുച്ചൂഴ്ന്നാഗതേഷു ച
അച്ചാദോദിതയോക്യഃ പ്രോച്ചചക്രാലന്തദാഗതേഃ—

സദ്ദൈതൊഗാത്രിയെലാഖ്യന്താത്സമീപെഷ്യപന്ധിതഃ
തസ്മിശ്ചാരശ്രീയം ഭവ്യാം വാൎത്താമെവമദൎശയൽ —
രൊധനായാപരാധാനാം യജ്ഞാനാംശ്ചാ സമാപകഃ
പാപസ്യശോധനാൎത്ഥായ നിത്യധൎമ്മപ്രവൃത്തയെ —
സമാപ്ത്യൈ ഭവ്യവക്തൄണാം സ്വപ്നസ്യ ദിവ്യദൃഷ്ടിതയെ
ഇച്ഛത്യൈതത്സൎവ്വസിദ്ധ്യൎത്ഥം പവിത്രൈതാവകൈസ്സുരെ —
സപ്താഹസപ്തകം കാലം വിജ്ഞാനിശ്ചിതമൎപ്പിതം
പുനൎസ്സ്വശലെം പുണ്യാനിൎമ്മിത്യൈശാസനാവധി —
മശിഹാകാലപൎയ്യന്തം സ്യാത്സപ്താഹൊനസപ്തതിഃ
ഹന്ദുഷ്ടതെമശിഹൊസാവാൎത്തനെഹെതവെത്ഥന —

ന്ന്യയവൻസ്ഥാനിയുടെ ഉദ്ധാരണത്തിന്നുള്ളകാലത്തെഎ-
ണ്ണിനൊക്കുമ്പൊൾ മശിഹാ എന്നും ക്രിസ്താൻ എന്നും ചൊല്ലുന്ന
ദെവാഭിഷിക്തൻ വരെയുള്ള കാലങ്ങളുടെ ദെവദൂതന്റെ വായി-
ൽനിന്നു കെട്ടറിഞ്ഞു യഹൂദർ സ്വദെശത്തെക്കു മടങ്ങിചെ-
ന്നു ജറുശലെയെ വിശുദ്ധനഗരത്തെ പിന്നെയും പണിതിട്ടാൻതു-
ടങ്ങിയനാളും കണ്ടു - അന്നുമുതൽ അവർ അന്യരാജാക്കന്മാ-
നരാൽ പലവിധെന ക്ലെശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നൊരും ഈ പ്രവാച-
കന്മാരുടെ വാക്കിഷ്ടാൎത്ഥത്തിൽ ആശ്വസിച്ചു രക്ഷാകാലത്തെ പാൎത്തി-
രുന്നു —

അഥൈഷാം ഭവ്യവക്തൄണാം സമ്പൂൎണ്ണഗ്രന്ഥസംഹിതാ
യഹൂദ്യാകൃതാ വാണ്യാ പ്രചലത്യധുനാവധി —
ശ്രീയെശുസ്യാവതാരാൽ പ്രാക്ശ്രീയോ വൎഷശതത്രയാൽ
തൽഗ്രന്ഥസംഗ്രഹസ്യൈഷ്ഠാ യാവന്യാ രചിഭാഷയാ —
തതൊ മഹാത്മനസ്തസ്യ ശിഷ്യകാ ബഹവൊപി ച
ഇസ്രയെലീയഭിന്നാസ്സന്തൊകാം നൈകാകമജ്ഞായത-
ത്താദാപാശ്ചാത്യലൊകെഷു യവനാരൊമിണൊപി ച
ഗ്രന്ഥൈൎമ്മഹൊന്നതിം പ്രാപ്താ വ്യാപ്ത്യയന്തമപി തലെ-
ദെശൈൎവൎഷൈൎവ്വരിതാഃ ചെഷ്ടക്രമശശ്ച പ്രണാദിതഃ

തെഷാം ൟശ്വരഃ പ്രതിധ്യാനസ്തുത്യ വെത്രാപി ഭാരതെ-
പാരന്ത്ര്യസൎവ്വവിജ്ഞാനപരിഷ്കാരകുതൊപ്യപി
തദ്ദൈന്ത്യവൈഷ്യശ്വരം ജ്ഞാനം സൎവ്വാൽ കൃഷ്ണമൎദ്ദ്യത-
ജ്ഞനാഗ്നസ്യാധാരണൊഗ്നസ്സുത്യം ഹ്യജ്ഞാനന്തു പക്ഷശ്യാരം
അനൎത്ഥ്യാൻ ബ്രഹ്മലാണ്ഡവാന്യദ്ദ്രാൎഷ്ഠ മൊഹകാളിതാൻ-
നിജ്ഞൊശ്യാപരമാൎത്ഥാദെൎശ്ശിശ്ശി ജ്ഞൊസവൊഷ്യഥാ
ശാന്ത്രാഭാവാത്സ്വകാബുദ്ധ്യാതത്വം ഗന്തും നിഷെദ്ധിരെ-
ക്രിസ്തൈന്ത്വാഗ്നശാസ്ത്രധൎത്താരെഷു ശ്രദ്ധാഃ പരദെശഗാഃ
ബ്രഹ്മത്രസ്യ സ്വശാസ്ത്രസ്യ സൎവ്വമത്വം നിതന്ത്രരുഃ-
ജത്വം ശിവിഷ്യഗ്രസ്താത്തുഃ പ്രതിച്ച്യാം വിസ്തൃതാക്ഷഥാ
അനെകൈൎമ്മെച്ഛപ്രാഹസത്ഭിരന്ദ്ദ്രഷസുൎദ്ദുരാം -

യഹൂദരെന്നടങ്ങിവാഴുന്ന പാരസികന്മാരിൽ കല്പവാദി വൊക്കബൊ ധ്യവനരൊമർ എന്നവർ ഇഞ്ഞാറെവംശങ്ങൾ പ്രാഭവം കാട്ടി ഭാരതഖണ്ഡത്തൊളവും തങ്ങളുടെ കീൎത്തിയെ പരത്തി-ഞ്ഞയവൎക്ക യഹൂദരും വശമാകുന്നതിനാൽ അവരുടെ പ്രവാചകാദി വെദഗ്രന്ഥങ്ങളെ സ്വഭാഷയിൽ ആക്കുവാൻ സംഗതിവന്നതിനാൽ വന്ന ഉപകാരം എത്രയും സാരമുള്ളത്-യവനർ വിദ്യകളിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരും മറ്റൊന്നൊപ്പം രസിക്കുന്നവരും എങ്കിലും ശെഷം സകലജാതികളെ പൊലെ ദെവവിഷയം സ്വധൎമ്മതാവഹിനികളുടെ ദെവകളെ സങ്കല്പിച്ചു സെവിച്ചുവന്നു-യഹൂദരൊട്ട് ഇടപെട്ടുകയാൽ അത്രെവാ ചൊല്ലുന്നിയെയും ദൈവധൎമ്മത്തെയും ഗ്രഹിച്ചു തുടങ്ങി മനുഷ്യരാൽ ഒൎന്നുവരുന്തും ഇല്ല ദൈവം ആയപ്പൊന്നുള്ളൊരക്ഷിതാവിൽ അത്രെ ആശ്രയം വെക്കെണ്ടതെന്ന ബൊദ്ധ്യം വന്നു-

യഥാ പ്രതീച്ച്യലൊകെഷു തഥാ പ്രാച്യെത്ര ഭാരതെ
ക്ഷിതാവൈശാവതാരസ്യ മതമാൎത്തിൎത്തിയൈസദാ-
യഥാ ഭഗവല്ഗീതായാം
യദാ യദാ ഹി ധൎമ്മസ്യ ഗ്ലാനിൎഭവതി ഭാരത-

അഭ്യുത്ഥാനമധൎമ്മസ്യ തദാത്മാനം സൃജാമ്യഹം -
പരിത്രാണായ സാധൂനാം വിനാശായ ച ദുഷ്കൃതാം
ധൎമ്മസംസ്ഥാപനാൎത്ഥായ സംഭവാമി യുഗെ യുഗെ-
ഇത്യാദി നിന്റെ കൃഷ്ണനായ ഭഗവൽഗീതയിൽ കൂടെ കാണുന്നു
ണ്ട- ധൎമ്മത്തിന്ന വാട്ടം പിടിക്കുമ്പൊഴും അധൎമ്മം പൊങ്ങിവരുമ്പൊഴും ശിഷ്ടരെ
രക്ഷിപ്പാനും ദുഷ്ടരെ ശിക്ഷിപ്പാനും ധൎമ്മം സ്ഥാപിപ്പാനും ഞാൻ എ
ന്നെ തന്നെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്ന ഭഗവാന്റെ വാക്കു- ഇങ്ങിനെ യു
ഗം തൊറും സംഭവിക്കും എന്ന പറഞ്ഞതിനൊട ഒത്തു തന്നെ- ദൈവ
പുത്രൻ ഒരിക്കൽ മനുഷ്യാകൃതിയിൽ അവതരിച്ചതിനാൽ മതിഞ്ഞ
വൻ മനുഷ്യരെല്ലാം പിറന്നനാൾ മുതൽ എന്നെന്നെക്കും ഉപാസി
ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെണം എന്നുതന്നെ ദൈവാഭിപ്രായം-
ഇതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ മഹാമൊഹമുൾപ്രകാശനാമ
പ്രഥമൊദ്ധ്യായഃ -

യസ്യാത്മാംശഭിഃ സൃഷ്ടം നഭൊഭൂദശദിക്കുതം-
സപ്രാണിഭിരുപരിതകാലൊപദെശധൎമ്മപ്രഭാകരഃ
സൎവ്വഭൂതാനാം ലൊകദെവൈരദാനിതൊ ജ്ഞാനയൊഗാത്മവാ -
മതിമാനസികാകാലത്തിൽ കുമാരീത്വവസൽസതി
റമതവൈചിത്രമഹാകന്യാപത്യാശത്തമഹാത്മനെ -
താമിശപ്രെക്ഷിതൊല്ലസ്വരൂപസ്ഥിതിയുടെ മദ്ധ്യെയിൽ
ഹെഭൃത്യൻ ഗ്രഹാപന്നെകാര്യഭൂയാസ്തുഭം തവ
ഈശ്വരന്റെ സഹായൊൽകൃഷ്ടാത്മാം ത്രിഗുണൊപ്പൂഷ
സാകാരവചനാത്തശ്യപ്പുകദെവമിന്നയൽ
ഫെതസംബൊധനം വിദ്വദ്ഗ്രൂപൊനൊത്സവിൽപുനഃ
മാനിത്വെപ്പീരൊം മതിം ക്ഷമം വ്യാപ്നൊതി ശാദനുഗ്രഹം
രൂപം ഗഭ്യൊതിൽ ഭൃത്യാധന്യാവൃതം സവിഷ്യസെ
സകൃൽപ്പനാമനിഭാവീമഹാന്നസൽസ്വശബ്ദാരാത്മജഃ
ദെഹാനാം കൊടിഭാവംകൃത്യ സംശയത്തിരിച്ചതി.

ഏതച്ഛ്രുത്വാ മറിയാ ചൈകദാ മെതത്ത്വൊയമ
പുംസംസർഗ്ഗാദി നാസ്തി മെ തതൊ ദൂതൊ ബ്രവീൽ പുനഃ
പവിത്രാത്മെശ്വരസ്യാത്ര ത്വാം കന്യെ ത്വാമാശ്രയിഷ്യതി
സർവ്വെശ്വരസ്യ ശക്തിശ്ച ച്ഛായാം കർത്താ തവൊപരി
അതസ്ത്വൽഗർഭതൊ ബാലൊ യഃ പവിത്രൊ ജനിഷ്യതെ
സൂനുഃ പരെശസ്യെത്യുക്തിം സമഹാത്മ്യാദിയാസ്യതെ
മറിയാത്ര തതൊവാദീദ്ദീശദാസ്യാം തഥാമമ
സംസിദ്ധ്യം തെ വചൊ ശ്രുത്വാ ദൂതസ്തസ്യാന്തരധീയത-

ഗ്രന്ഥെ നെഞ്ഞ അരുണൊദയത്തെ കുറിക്കുന്ന രശ്മികളെ മുന്നിൽക്കട്ടിഅയച്ചു വിതറിയ ശെഷം നിക്കൊസ്സക്കൻ താൻ മുഖശ്ചരിക്കുകാലത്തിൽ ഉദിച്ചു- യഹൂദരാജ്യത്തിൽ ദാവിദ്രാജവംശത്തിൽ മറിയഎന്നുള്ളൊരു കന്യക ദൈവദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി പറഞ്ഞു- അനുഗ്രഹപൂർണ്ണയായുള്ളൊവെ സ്ത്രീകളിൽ ധന്യയായവളെ നിന്നൊക്ക ദൈവം തുണയുണ്ടു എന്നു കെട്ടു അവൾ ഭ്രമിച്ചു വിചാരിച്ചാറെ മറിയെ ഭയമരുത് ദൈവാനുഗ്രഹം നിനക്കു ലഭിച്ചു- നീ ഗർഭം ധരിച്ചു പുത്രനെ പെറ്റും അവന്നു യെശു എന്നു രക്ഷിതാവാകുന്ന പെരിടെണം അവൻ വലിയവനും യാക്കൊബ് വംശത്തിന്നു എന്നും രാജാവും ആകും എന്നു കെട്ടപ്പൊൾ- മറിയ പുരുഷനെ അറിയാത്ത എനിക്കുത് എങ്ങിനെ സംഭവിക്കും എന്നു ചൊദിച്ചതിന്നു ദൈവത്തിൻ പവിത്രാത്മാവ് നിന്മെൽ ആവസിക്കും ദൈവശക്തിയും നിന്മെൽ ആച്ഛാദിക്കും- അതുകൊണ്ടു നിന്നിൽ ജനിപ്പാനുള്ളവൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും- എന്നു ദൂതൻ അറിയിച്ചു മറിയയും ഞാൻ കർത്താവിന്നു ദാസിയാകുന്നു കല്പിച്ചു പ്രകാരം എനിക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു ദൂതൻ മറകയും ചെയ്തു-

ഇയൊസെഫസ്സംജ്ഞെനഃ കശ്ചിദ്ദാവീദത്രകുലൊദ്ഭവഃ
തസ്യൈസത്ഘൃതമാകന്യാം വാഗ്ദത്താ പ്രാഗഭിദ്രത
അവസ്ഥാം താം ഗൃഹീത്വാനൈവ വ്യഭിചാരസ്യ ശങ്കയാ
സൽകന്യാം ഗർഭഹതാം ജ്ഞാത്വാ ത്യക്തും സമകല്പയൽ

ഏതച്ചിന്തയമാനസ്യവ്യാകുലാത്മാസധാർമ്മികഃ
സ്വപ്നേദൂതവക്ത്രാദ്വിഭോർദ്ദൂതന്തസ്യാജ്ഞാമശൃണോദിമാം
ഹെദാവീദ്പുത്രയൌസേഫത്വംമാവജ്ഞാത്മനസ്ത്രിയം
തൽഗർഭോഹ്യത്ഭുതശ്ശുദ്ധാത്മാപവിത്രസ്യാത്മനോഭവൽ
ഇത്യൈത്യശക്തവാക്യേനനിർമ്മലാന്ത്യാംവ്യവാഹസഃ
ന്യശ്ചക്ഷ്ഗർഭധാരിണ്യാനാസഞ്ജാതയാസഹ

അവർക്കുതമ്മിൽവിവാഹത്തിന്നുവാഗ്ദത്തംചെയ്തയൌസേഫ എന്നഒരുത്തമൻഅവരുടെവൃത്താന്തംകെട്ടുശങ്കിച്ചുഅവളെ ത്യജിപ്പാൻവിചാരിക്കുമ്പോൾസ്വപ്നത്തിൽഒരുദൂതൻകാണായി പറഞ്ഞു—ദാവീദിൽപുത്രനായുള്ളോവെനിന്റെഭാര്യയെ കൈക്കൊൾവാൻശങ്കിക്കെണ്ടാദൈവാത്മാവിനാൽഅവളിൽ ഉത്ഭവിക്കുന്നപുത്രൻപ്രവാചകങ്ങൾക്കുനിവൃത്തിവരുത്തിസ്വ ജനത്തെപാപങ്ങളിൽനിന്നുഉദ്ധരിക്കുംഎന്നുകേട്ടാറെഅ വൻനിർമ്മലകന്യയെവിവാഹംചെയ്തുപ്രസവംവരെസംഗിക്കാ തെവസിച്ചു—

കിഞ്ചിൽകാലവശാൽപശ്ചാൽപുരെവെത്ലഹമാഭിധെ
ദാവീദ്വംശസ്ഥലെതാഭ്യാംഗന്തവ്യംസ്വഗൃഹാദഭൂൽ
തത്ര്യാമന്തരായാന്തസ്ഥാനമപ്യമവാപ്യസാ
ഭവിഷ്യദ്വാദിഭിഃ പ്രോക്തം കുമാരിസ്സുഷുവെസുതം
വിവെഷ്ട്യവിശ്വസമ്രാജഞ്ചാമുംവസ്ത്രൈരരാജകൈഃ
പശുഭോജനപാത്രെചസംസ്ഥാപ്യൈതമശായയൽ
തദാതത്യകാഃകെചിൽക്ഷെത്രെസ്മിൻമെഷപാലകാഃ
രാത്രൌജാഗരിണോവീനാംസ്വീയാനാംരക്ഷാമകുർവ്വത
തദൈതെഷുമഹാതെജഃഖെചരംപര്യഭാസത
ബിഭ്യത്സുപശുപാലെഷുചകൊപ്യെത്യൈശദൂതാബ്രവീദിദം
അഹൊമാഭൈഷ്ടഭദ്രംഹിസമാചാരംദദാമിവഃ
ജാതൊദ്യദാവീദഃപുര്യാന്ത്രാതാവൊമശിഹപ്രഭുഃ
ഇത്ഥംസത്യമുനാപ്രോക്തെസദ്യൊനാകാഗ്രവാസിനാം

സ്വൎഗ്ഗതാനാം ചമൃത്യുരെതാമീശ്വരസ്യാന്തികെജ്ജനൌ
സാഷ്ടാംഗസ്യാഖിലമാഹാത്മ്യമീശ്വരസ്യപ്രതീക്ഷതാം
ശാന്തിൎഭൂയാൽ പൃഥിവ്യാന്തു നരാണാഞ്ച പ്രസന്നതാ
ഇതിഗീതൈശ്ച ദൂതാനാം ചമൂഃ ഖെന്തരധീയത
ഗതാശ്ച മെഷപാലൌഘാഃ പ്രാപസൽബാലദൎശനം

:അനന്തരം ഒരുകാൎയ്യം നിമിത്തം ഇരുവരും യാത്രയായി ബെത്ല ഹെം എന്ന ദാവിദ്ദുരിൽ വന്നപ്പൊൾ വെറെ സ്ഥലം കിട്ടായ്കയാൽ ഒരാലയിൽ പാൎക്കുന്നെരം തന്നെ അവൾ പുത്രനെ പെറ്റു ശീല്പവസ്ത്രങ്ങളെ കൊണ്ടു ലൊകരാജാവെ ചുറ്റി പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി അന്നരാത്രിയിൽ തന്നെ ആട്ടുകളെ കാക്കുന്ന ചില ഇടയന്മാൎക്ക ദിവ്യതെജസ്സു കാണായി ഒരു ദൈവദൂതനും പ്രത്യക്ഷനായി ഭയമരുത് ഇന്നു നല്ലസമാചാരം ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു ന്നരക്ഷിതാവ് ഇന്നു ദാവിദ്ദുരിൽ ജനിച്ചു നിങ്ങളും ചെന്നു കാണ്കൻ എന്നു അറിയിച്ചതല്ലാതെ പെട്ടെന്ന് ആകാശത്തിൽ നിന്നു സ്വൎഗ്ഗതന്മാരുടെ സ്തുതി കെട്ടതിപ്രകാരം - മനുഷ്യജാതിയിൽ പ്രസന്നതയുണ്ടാകയാൽ സ്വൎഗ്ഗവാസികൾക്കു ദൈവമഹത്വവും ഭൂമിയിൽ ദിവ്യസന്ധിയും വിളങ്ങിവരുവൂതാക - എന്നതിനാൽ സന്തൊഷിച്ചു ആ ഇടയന്മാർ ഉണ്ണിയെക്കാ ചെന്നു ബാലനെ കണ്ടു അമ്മെക്കന്നു നന്ദും വന്ദിപ്പിക്കയും ചെയ്തു -

ശിഷ്യ ഉവാച

യൊവഞ്ചിണ്ണാനുശ്രുവെണത്രാതാസൌകഥമീശ്വരഃ
കഥമീശാത്മജശ്ചാഭൂൽ കൃപയാ വദ മെ ഗുരൊ -

ഗുരുരുവാച

ജഗ്രാഹ യസ്ത്വാജന്മമൎത്ത്യാവസ്ഥാം ബുധഃ ശിവം
അനന്തൊമഹിമാതസ്യതസ്മിൻ ദൈന്യൈൎന്ന കീൎത്ത്യതെ
കഥാ കൊഹതിഃ
ശബ്ദാഭിധ്യതമീശാദാവീശ്വരെണ സഹസ്ഥിതഃ
സ്വയം സന്നീശ്വരൊനാദിസ്സ്രഷ്ടൈതെനചാഖിലം

സഗ്രൊഖണ്ഡവസ്ത്വാൻ ഗ്രന്ഥൈർഗ്ഗുണഗണസ്യച
സൃഷ്ടാവശേതമാദ്യേനജ്ഞപ്രാപാതമന്തഃപൂം
സശക്തിച്ഛായാധരദ്വൈഹംനന്ദാത്മദ്യേസ്വഭാവസച
ജനശാന്തജ്ഞാഹതേജസ്സന്ത്യാനുഗ്രഹയോനിധിഃ
ഹിതരക്ഷസ്ഥിതസ്സന്നരവിഷ്ണുയോയദീശ്വരം
അദൃഷ്ടം വ്യഞ്ജയാമാസ പ്രാദുർഭൂയമഹീതലെ
സസംസാരസ്യതീർത്ഥാതാതദ്വൈവാതരത്സ്വയം
പ്രായൊമൃഢന്തസംസാരമ്പാംനപ്രത്യുഗ്രഹീൽ പ്രഭും
തജ്ഞാഹാത്മ്യന്തയാവന്തഃ പ്രവിഗൃഹ്യതമാശ്രയൻ
തൈർഭ്യാധികാരമീശസ്യസ്തനവൊഭക്തിതം ദദൌ

യഥാവെറലത്ത

അദൃശ്യസ്യേശ്വരസ്യായം മൂർത്തിവിശ്വാഗ്രജസ്സതഃ
താവദ്ധിസന്മ്യജ്ഞതെനഭൂമിഷ്ഠം ബന്ധിതംബയൽ
തദാരാസസ്യജ്ഞവിശ്വം ത്ഥാതത്വൈസ്യവഹെതവെ
അഗ്രസചാങ്കിവിശ്വം ഷൊംസർവ്വം തെനാവതിഷ്ഠതെ
സത്ഭിരീശ്വരസ്യ ശ്രുവൊഷിദ്ധമൈശ്വര്യന്ത്യജ്ഞനിവ
ദാസസ്യരൂപകൊദ്ഭൂത്വാമർത്ത്യാവസ്ഥാംസമാദദെ-

മനുഷ്യജന്മം പിറന്നരക്ഷിതാവ് ദൈവം എന്നും ദൈവപുത്രൻ എന്നും വരുന്നത് എങ്ങിനെ- എന്നു ക്രിസ്ത്യൻ വെദശാസ്ത്രാറെ- ഗുരുക്കളായ ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ മഹത്വത്തെ വർണ്ണിച്ച വിലവിവരങ്ങളെ പറഞ്ഞു- അതിൽ ഒന്നു യോഹന്നാന്റെ വാക്യമാകിത്- ആദിമുതൽ ദൈവത്തോടു കൂടെ ഇരിക്കുന്നൊരു വചനം താനും ദൈവം ആകുന്നു- സകലവും അവനെ കൊണ്ടു സൃഷ്ടമാകിതൻ സർവ്വത്തിനും ജീവാകാരവും ഇരുട്ടിൽ വിളങ്ങുന്ന പ്രകാശവും ആകുന്നു- ആ വചനം ജഡത്തെ അവലംബിച്ചു മനുഷ്യരുടെ നടുവിൽ വസിച്ചു സത്യവും കരുണയും നിറഞ്ഞ തന്റെ തെജസ്സ അവനിൽ വിളങ്ങിച്ചു ആക്കും കണ്ടുകൂടാത്ത ദൈവത്തെ ആരും എങ്ങിനെ എകജാതനായവൻ മരിക്കി

ലുള്ളകുട്ടിയെപൊലെ പരിചരിച്ചു ഭൂമിയിൽ അയച്ചിരുന്ന
വൻ ലൊകത്തെ രക്ഷിച്ചവനും ഉടയവനും എങ്കിലും ലൊകർ അ
വനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല- കൈക്കൊണ്ടവൎക്ക അവൻ ദൈവപുത്ര
ർ ആവാൻ അധികാരത്തെ കൊടുത്തുതാനും — പിന്നെ പൌ
ലന്റെ വാക്യമാവിത് - അവൻ അത്രെ കാണാത്ത ദൈവത്തി
ന്റെ പ്രതിമയും സൃഷ്ടികളെക്കാളും ആദ്യജാതനും ആകുന്നു സ
ൎവ്വവും അവനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു സൎവ്വവും അവനിൽ ഉറ
ച്ചിരിക്കുന്നു- ദെവരൂപം ഉള്ളവൻ എങ്കിലും അവൻ തന്റെ ഐ
ശ്വൎയ്യം വിട്ടു ദാസരൂപത്തിൽ ജനിച്ചു മനുഷ്യരുടെ അ
വസ്ഥയെ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു- എന്നത്രെ

ഗുരുരുവാച

അതസ്സ്വബാലകഃ പുണ്യാവാസരെജ്ഞ ഖതൊപ്യമെ
സംസ്കാരം മൊസിശാസ്ത്രൊക്തം യെസുനാമലഭ്യവാൻ
ചത്വാരിംശദ്ദിനെ മാതാ തം ദെവായസമൎപ്പയൽ
ബെഷിന്ത്യാഃ ശ്രദ്ധശാസ്ത്രൊക്താൻ സമുത്സൃജ്യയഥാവിധി
സചാഗാദെയജഗദ്ധ്യാനെ ധൎമ്മാൎത്ഥസ്യാദയസ്സുഭഃ
ലൊകാൎദ്ധിരായഹെത്സൊപി സന്ദിരെബ്ലെ: ഉദക്സ്രുത
പ്രാച്യംപി പണ്ഡിതാഃ കെചിൽ ജ്യൊതിഷ്ശാസ്ത്രജെയസൂചിതാം
ദൈവഹ്യകാമതൃതാം താരാം വന്ദിതും തം പ്രതസ്ഥിരെ
താരൊദ്ദിഷ്ടഗൃഹെ ക്രിസ്തൊദ്ദ്രം പ്രവിശന്തൊ വിപശ്ചിതഃ
നാനാസൽകൃത്യസൽബാലമുപഹാരൈരവന്ദിരെ
അന്ത്രശെയസൂദാദ്രുഭൃദാസീദ്ധെരൊദസംജ്ഞകഃ
സയെഹൂദപതിവൃത്താന്തമാകൎണ്യവ്യാകുലൊഭവൽ
ക്ഷൊഭൃവ്യാപകൃത്തിഃ പ്രൊത്താ ഭാവിരാജ്ഞായശുദ്ദിനാം
രാജ്യം മെ സൊയ്യുനാജ്ഞാതശ്ശിശുരെവഹരെദ്ദിതി
ജ്ഞാപം വിചിന്ത്യ ബാലഹന്തനപ്രാച്യാം ജ്ഞാനാം ദദ്വാവസൌ
ദിവശൊനാജ്ഞിർ ഗുരൂൻ സൎവ്വാൻ പൃഷ്ട്വാ ബെത്സ്ലഹമാത്മകെ
സബാലമിഷ്യഥരൊ ക്രിസ്തുസാധുതന്ത്ര്യം ജ്ഞാനാതതഃ

നീതോ ദേശാന്തരം തത്ര സ്വദേശം ഹ്യാഗമൽ പുനഃ

അനന്തരം എട്ടാം നാളിൽ മോശ ശാസ്ത്രത്തിൽ കല്പിച്ച സംസ്കാരം ലഭിച്ചതല്ലാതെ അമ്മ അവനെ നാല്പതാം ദിവസത്തിൽ യഥാവിധി ബലികളെ കൊടുത്തു കൊണ്ടു ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു - ഇങ്ങിനെ സത്യസൂര്യൻ ഉദിച്ചതു ഇരുട്ടടെക്കുന്ന ലോകത്തിൽ വളരെ കാലം പ്രസിദ്ധമായ്വരാതെ ദൈവവാദങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്ന വിശേഷത്തകൂട്ടത്തെ അറിയായ്വന്നു - വിശേഷിച്ചു കിഴക്കിൽ തെന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർ യെശുജന്മത്തെ കുറിക്കുന്ന ഒരു നക്ഷത്രം കണ്ടു അവനെ തിരെഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു നഗരത്തിലും എത്തി തിരിഞ്ഞു ജനിച്ച രാജാവ് എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു ലോകത്തിൽ ഭയവും അതിശയവും പരത്തിട്ടും നക്ഷത്രം ഉദിച്ച വീട്ടിൽ പുക്കു സൽബാലനെ കണ്ടു നാനാസമ്മാനങ്ങളെ വെച്ചു സല്ക്കരിച്ചു വന്ദിക്കയും ചെയ്തു - അന്നു വാഴുന്ന ഹെരൊദാ എന്നൊരു ദുഷ്ടരാജൻ ഈ ജന്മവൃത്താന്തം കേട്ടു വ്യാകുലപ്പെട്ടു പ്രവാചകന്മാരാൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടുള്ള ഈ ശിശു എന്നെ വിഴുങ്ങുമോ എന്നു ശങ്കിച്ചു ഊരിൽ ഉള്ള ശിശുക്കളെ കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു - ആയതു ചെയ്യും മുമ്പെ ഒരു ദൈവദൂതൻ കല്പനയുണ്ടായിട്ടു യെശു മറുനാട്ടിൽ കടപ്പാൻ സംഗതി വന്നു - ഇങ്ങിനെ അവൻ കുറെക്കാലം അവിടെ നിന്നു രാജാവ് മരിച്ച ശേഷം സ്വദേശത്തിലെക്ക് മടങ്ങി പൊരുകയും ചെയ്തു -

ഏകാദശാദ്വാദശാബ്ദാ കൃഷ്ണാ ദ്രുതസമീ ഭോസ്തുതഃ
തദാ മാത്രാ നീതോ ഗച്ഛൽ വൎഷകാലെ മഹാപുരം
പൎവ്വാന്തെ ത്വപി ചിത്രാന്തു പുരാൽ പ്രസ്ഥിതയോൎഗ്ഗൃഹം
നസാൎദ്ധമഗമൽ ബാല്യസ്സ്വഃ പുരെ തസ്ഥൗ തു സൊത്ഭുതഃ
സകലപണ്ഡിതാനാം മദ്ധ്യസ്ഥ്യസുഹൃദാ സഹ കൊന്നവിൽ
ജ്ഞഗച്ഛ ശാസ്ത്രജ്ഞാനിതാം ദൃഷ്ട്വാ തെനൊ വിതരെ തയ്യാരി
ശെവൈഷ തത്ര തം കച്ചിന്നാപ്പാപരാ വൃത്തൊ മഹാപുരം
പ്രാപ്യ ത്രിദിനാൽ പശ്ചാൽ ഖണ്ഡിരെ വരമാത്മനഃ
തത്ര തം തെന സമാസീനം ശാസ്ത്രീണാം സദസൊന്തരെ

അപശ്യത്താം നിശാമ്യന്തം പശ്ചാൽപൃഛന്തമേവച
യെയെന്യശാമയംസ്താത്ര യെസ്യൊക്തീരുത്തരാണിച
തെസൎവ്വെ തന്മഹാബുദ്ധെൎവ്വിസ്മയം പരമം യയുഃ
മാതാതുവാച ഹെപുത്രകസ്മാദെവം സമാചരഃ
ത്വാമന്വെഷ്ടാവശൊകാൎത്താവവാം താതശ്ച താവകഃ
ഇത്യുപൊക്ത മാതൃിണാം ക്രിസ്തുമൃദുഭിഭത്സനം
തദനമ്പൊനിശമ്യാച ക്രിസ്ത്രിഭ്രഷ്ട സൊനഘഃ

ശ്രീയെശുരുവാച

മാംകുതൊന്വെഷ്ടതം യൂയം പിതൃഗൃഹെ സ്വസ്യപിതുൎമ്മയാ
സ്ഥാതവ്യമസ്തികിം നെതി മജ്ഞാസിതം യുവാം പുരാ

ഗുരുരുവാച

ഇത്യാശ്ചൎയ്യവചഃ പ്രൊക്തം പരമെശ്വരസൂനുനാ
അവ്യക്താൎത്ഥം നിശാമ്യന്തൌ പിതരൌനാവജഗ്മതുഃ
പിതൊസ്തുവശഗൊ ക്രിസ്തി ഗൃഹം വാതസ്ര്യകിം വിധം
തദാദി കൊശിനാവൃദ്ധശ്ശദമം ബാലകമത്ഭുതം
തതന്താഭ്യാം സഹാഗത്യ നശരെത്പുരം പുനഃ
തസ്യൊന്നിഷ്പന്നയൊയെഷ്ഠസ്സിദ്ധസ്സൊസിദ്ധയൊരപി
തതൊദിനെദിനെ യെശൊൎവ്വൃദ്ധിരിഷണൊദിഷു
പ്രസാദമീശ്വരാന്നൃഭ്യശ്ചാവാപ്നൊദുത്തരൊത്തരം

പന്ത്രണ്ടുവയസ്സായപ്പൊൾ ദൈവപുത്രനായബാലൻ ഒരിക്കൽ അമ്മയൊടുഒന്നിച്ചു നഗരത്തിൽ ഉത്സവം കൊണ്ടാടുവാൻ യാത്രയായി - പെരുനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ അമ്മയപ്പന്മാർ നഗരം വിട്ടു ഊരിലെക്കു പുറപ്പെട്ടു നെരം മകനെകാണാതെ അവൻ വല്ല ചങ്ങാതികളൊടു കൂട യാത്രക്കാരിൽ ചെന്നു പൊകിരിക്കുമെന്നു നിരൂപിച്ചു നടന്നു സന്ധ്യാസമയവും അവനെ കാണാഞ്ഞു മടങ്ങിചെന്നു തിരഞ്ഞു മൂന്നാം നാൾ ദൈവാലയത്തിൽതന്നെ ശാസ്ത്രികളുടെ നടുവിൽ ഇരുന്നു കെട്ടും ചൊദിച്ചും കൊള്ളുന്നതും ശാസ്ത്രികളും ബാലന്റെ ബുദ്ധിവൈഭവം നിമിത്തം വിസ്മയിക്കുന്ന

ഷം കണ്ടു- അപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു മകനെ എങ്ങിനെ ചെയ്യുത്
ഉണ്ണാതൊന്നും അശനം വല്ലത്തൊന്നും അനുഭവിച്ചു - എന്ന
കേട്ടാറെ കുറെ നേരം എല്ലാത്ത ബാലൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിത് എന്നെ
അനുഭവിച്ചത് ഉണ്ണവെ എന്റെ അച്ഛന്റെ ഭവനത്തിൽ എന്റെ
കാവലിക്കൊണ്ടത് എനക്ക ബോധിച്ചില്ലയൊ - എന്നതിന്റെ അ
ൎത്ഥം നല്ലവണ്ണം തിരിയാതെ അവർ ചോദിപ്പാൻ മടിച്ചു അവ
നൊട്ടുകൂട നഗരത്തിന്(സ്വ)ത്തി എന്നൊരു ദിക്കിലേക്ക് ചെന്നു - അവിടെ
ക്ഷത്രിയവർക്ക് അധീനനായി പാർത്തു വസിക്കിലും ദൈവത്താലും
മനുഷ്യരാലും ഉള്ള പ്രസന്നതക്കിലും ദിനം പ്രതി അധികം വർദ്ധി
ച്ചുവൊരുകയും ചെയ്തു -

ഇതി ശ്രീ യെശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യെ യെശു ബാല്യ
വർണ്ണനം നാമ തൃതീയോദ്ധ്യായഃ

ഗുരുരുവാച

ആജ്ഞാ ഞാനൊ ഗുണൈ രൈശ്വര്യശിഷ്യൊ ഭിഭിഭൊസ്തുതഃ
കിം ശ്രുത്വാ വയൊയൊ വാന്യപ്യാചാര്യ ബദദെ
തച്ഛ്രൊതുർഭവനാൽ പൃഷ്ഠം ത്വമഥില്ലഃ പ്രസിദ്ധയെ
യൊഹന്നാമകസ്സാധു ശിഷ്യരെണ്ണൊന്യയൊ ജ്ഞാത
സഫെശവചസാ സാന്ദ്രസ്തുഃ പരിബ്രഹ്മന്ന ചൊഷയൽ
വൈവശ്യാതഞ്ചതന്മാർഗ്ഗസാമ്രാജ്യമപ്യായയാവിതി

യോഹന്നുവാച

അഹം വൊതിരമാത്രേണ സംസ്കരൊമ്യ ഗതസ്സരഃ
പ്രഭൃതസ്ഥാ യാതികൽ വാധൊരവൊവസ്ഥം നാഹം ഭവാമ്യഹം
ആശയാ യന്നാപി മല്ലശ്ശ്വാ സമൽപൃഷ്ഠമപിദൃത
പവിത്രേണാത്മനാ യുഷ്മാൻ സംസ്നാപയിതാ സനലനച
ശ്രുത്വാ വാണീഃ കസ്തുലെ സൈനസസൃം പ്രവൃത്തൌ ചെഷ്ട്യതി
ശുഷത്രുവസീനാ സമൃശതിവ്യാണൊനധൎമ്മ്യതി-

ദൈവപുത്രൻ ജനനം മുതൽ കൊണ്ടു ദിവ്യഗുണങ്ങളാൽ നിറ
ഞ്ഞവൻ എങ്കിലും നമ്മുടെ ഗുരുവെല്ലായെ കൂട്ടാതെ സ്വസ്വ

നാസ്തിവാർത്തയവനെ പ്രസിദ്ധമാക്കൊണ്ടിരുന്ന ദൈവം യോഹ
നാൻ എന്നൊരു ഋഷിയാൾ നിയോഗിച്ചു ആയവൻ ദൈവവ
ചനത്താൽ ആവിഷ്ടനായി ജനങ്ങളോടു ഘോഷിച്ചു തുടങ്ങി - അ
ല്ലയോ ജനങ്ങൾ പാപപ്പെട്ടവരിൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അടുത്തു വന്നു എന്നി
ങ്ങനെ മാനസാന്തരത്തിന്നു പ്രസംഗിച്ചതല്ലാതെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യാവബോ
ധിപ്പെട്ടവർ ആയവൻ തുടങ്ങി - ജ്ഞാനജലസ്നാനത്താൽ ശുദ്ധിവരു
ത്തണ്ടിരുന്നു കല്പന പ്രാപിച്ചു മുൻവന്നിരിക്കുന്നു - എന്റെ വ
ഴിയെ വരുന്ന പ്രഭുവായവൻ എനിക്കു മുമ്പെ ഉള്ളവനാകയാൽ അ
വന്റെ ചെരിപ്പുകൾ അഴിപ്പാൻ പോലും ഞാൻ പാത്രമല്ല - ആയ
വൻ ശുദ്ധാത്മാവാലും അഗ്നിയാലും സ്നാനം ഏല്പിക്കും - അവൻ
മുറം കൈകൊണ്ടു ചെറി തന്റെ കളത്തെ വെടിപ്പാക്കി ധാന്യ
ത്തെ സംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു പതിരിനെ കെടാത്ത തീയിൽ ദഹിപ്പിക്കും -

ഗുരുരുവാച

തതസ്ത്രിംശത്സമായുക്തോ ഭൂത്വാ യേശുർമ്മഹാപ്രഭുഃ
യോഹന്നസ്സന്നിധിം പ്രാപ ജിഷ്ണുഃ സലിലസംസ്കൃതിം
ഉപസ്ഥിതം തദാലോക്യ സ്വാത്മാഗ്രസരഃ പ്രഭും
അനേന ഭാഷിതേനാമും നിഷിഷേധ സമാദരം

യോഹന്നിരുവാച

ഭവൽകൃതാ മയാ യോഗ്യാ ലബ്ധും സലിലസംസ്കൃതിം
കഥം ത്വം മൽകൃതം നീരസംസ്കാരം പ്രാപ്തുമർഹസി

ശ്രീക്രിസ്തുരുവാച

മയാ യച്ചേപ്സിതം തദ്വിദാനീം ക്രിയതാമിദം
ഏവം ഹി സാധ്യമസ്മാഭിസ്സമസ്തം ധർമ്മമണ്ഡലം

ഗുരുരുവാച

തച്ഛ്രുത്വാഗ്രസരോ വാക്യം തൽക്ഷണാദനുജജ്ഞേ ച
സ്നാനേന സംസ്കരോതിസ്മ മലാസ്പൃഷ്ടമപി പ്രഭും
യദാത്തസലിലോ യേശുസ്സംസ്കാരോ ബഹിരാഗമൽ
തദാ ഭിന്നമിവാകാശ്യാദന്തരിക്ഷമദൃശ്യത -

തസ്യാപരീശ്വരസ്യാത്മാ സംഘപാതകാപൊതവൽ
വാൎദ്ധിതൈതാഗ്രദൎശിനാകാശാഗച്ഛന്തിസ്സശാശ്വത

ശ്രീപരമെശ്വരവാച

മദീയശ്ചാത്മജസ്ത്വായം നിത്യതെവരമപ്രിയഃ
ഏതസ്മിന്നെവസന്തൊഷൊ മമകൊനിത്യതെഷിച-

അനന്തരം യെശു ത്രിംശദ്വയസ്സു ചെന്നാറെ യൊഹന്നാനെ ചെന്നുകണ്ടു ജലസ്നാനത്തെ ഗ്രഹിച്ചാറെ - മുന്നടപ്പവനാകുന്നവിൻ·കാശിലൻ്റെ ആദരവൊടെ വിരൊധിച്ചു നിന്നെ കൊണ്ടിങ്ങിനെ ജലസ്നാനം എന്നാൽ കൊള്ളുന്നത് എങ്ങിനെ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു - ഇപ്പൊൾ സമ്മതിക്ക ഇപ്രകാരം നീതിയൊക്കെയും നിവൃത്തിപ്പിക്കുന്നത് നമുക്കു യൊഗ്യം ആകുന്നു എന്നുരെച്ചു - യൊഹന്നാനും ആ വചനം അനുസരിച്ചു കല്മഷം കലരാത്ത വിശുദ്ധനെ സ്നാനത്താലെ സംസ്കരിച്ചു - യെശു വെള്ളത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു വരുമ്പൊൾ വാനം തുറന്നു ദൈവാത്മാവ് പ്രാവു പൊലെ ഇറങ്ങി അവൻ്റെ മെൽ ആവസിച്ചു ഇവൻ എൻ്റെ പ്രിയപുത്രൻ ഇവങ്കൽ എനിക്ക നല്ല പ്രസാദം ഉണ്ടു എന്നൊരു വാക്കു കെളാക്കുന്നികയും ചെയ്തു-

ഗുരുരുവാച

പശ്ചാൽ ഭൎത്തുസ്യ യൊഹന്നെഃ കീൎത്തിസ്സൎവ്വത്രവിസ്തൃതാ
പ്രധാനയജ്ഞകാനാം കണ്ണും ശെഷപ്രാപകശ്രദ്ധിനാം
ക്രിമെചൈതന്യമഹാത്മാതാ പ്രത്തശാസ്ത്രാദിതൊനവാ
ജ്ഞയം കിംത്വാസവണ്ടെ തത്പ്രതിഷ്ഠിതാൻ സമൈരയൻ
തൈഃ പൃഷ്ടസ്സ്യാൽ പ്രവീണ്ണാഹമസൌ പൃഷ്ടഃ പ്രതിഷ്ഠിതഃ
തദാഗമപ്രചാരായ തദഗ്രെ പ്രെഷിതസ്സ്വിതി
യെസ്തും പരെദ്യുരായാന്തം പശ്യൻ പ്രൊവാചസൊമ്രഗഃ
അഹൊഹൈശാവീശാവൊയം ജഗൽ പാപഹരൊമലഃ
യെഷപശ്ചാദ്വിഷയെ പൃഷ്ഠസ്ഥസ്സൈത്യസ്യസ്യലാഘവം
സപ്രഭൊഷ്ഠിതിമാനഞ്ചപുനക്ഷൊഹന്തിരുക്കുവാൻ-

നപ്രാപ്തുംശക്യതെകിഞ്ചിദ്ഭൂമിശെനനദീയതെ
നഭ്രഷ്ടാഭ്യൊഭിഷിക്തൊഹംതദഗ്രെത്വഹമീരിതഃ
ഇതശ്ചാഹംപ്രെഷിഷ്യാമിസദാവദിഷ്യതെത്വസൌ
ഊദ്ധ്വാദാഗതൊഹ്യവശ്യംസൊനിത്യംസൎവ്വശ്രെഷ്ഠസ്സവിദ്യതെ-
അഭിതിതെയെസ്തതെസ്യസ്യസ്ഥിതയെതിവിതെശ്വരഃ
വിശ്വാധികാരമന്യൂനംതസ്മൈരെചസമാപ്പയൽ
പുത്രെപ്രത്യയിനഃകശ്ചിൽസത്യംജീവമാപ്നുയാൽ
അവിശ്വാസാത്തുഭൊക്തവ്യന്തെകൊപമൈശ്വരമക്ഷയം

അനന്തരംയൊഹന്നാന്റെശിഷ്യന്മാരുംപരക്കയാൽയഹൂദരുടെമഹാപുരൊഹിതരുംഇത്രകെട്ടുപുരാണവെദത്തിൽമുൻപറഞ്ഞമഹാരക്ഷിതാവ്ഇതനൊയൊഎന്നുചൊദിപ്പാൻചിലരെനിയൊഗിച്ചപ്പൊൾആവാദത്തിന്നുഞാൻഅല്ലഅവന്റെവരവിനെഅറിയിപ്പാൻമുൻനടപ്പവൻഅത്രെഎന്നുഉത്തരംപറഞ്ഞു-പിറെന്നാൾയെശുകടന്നുപൊകുന്നതുകണ്ടുഈതാലൊകത്തിൻപാപങ്ങളെഎടുക്കുന്നദൈവത്തിൻകുഞ്ഞാടുഎന്നുപ്രവചിച്ചു-എന്നാറെഅവന്റെശിഷ്യന്മാർയെശുവെകൊണ്ടുചൊദിച്ചപ്പൊൾതന്റെഎളിപ്പവുംസ്വപ്രഭുവിന്റെമഹത്വവുംഇവ്വണ്ണംപ്രകാശിപ്പിച്ചു-ദൈവംകൊടുക്കഒഴികെമനുഷ്യനൊന്നുംലഭിപ്പാൻകഴികയില്ല-ഞാൻഅഭിഷിക്തനല്ലമുന്നടപ്പവനത്രെ-അതുകൊണ്ടുഞാൻകുറകയുംഅവൻവളരുകയുംവെണ്ടതു-ഉയരത്തിൽനിന്നുവന്നവനത്രെസൎവ്വത്തിന്നുംമീതെഇരിക്കുന്നു-പിതാവുതന്റെകൈക്കൽതന്നിൽപ്രിയപ്പെട്ടുസൎവ്വാധികാരവുംഅവനെഎല്പിച്ചു-ദൈവവചനത്തെകല്പിക്കുന്നപുത്രനെവിശ്വസിപ്പവന്നത്രെനിത്യജീവൻഉണ്ടുവിശ്വസിക്കാത്തവന്റെമെൽദൈവകൊപംവസിക്കെഉള്ളു-

ഗുരുരുവാച

അഥസ്വാസ്യാഗ്രഗെണെത്വമഭിഷിക്തന്തൊഷിച

ശ്രീയേശുഃ ക്രിസ്തസ്സിയേ സമാരേഭേ പ്രവൎത്തിതും
തതശ്ച സൊഖിലം ദേശം ഗാലീലീയം പരിവ്രജൻ
നൂതനസ്യ ധൎമ്മരാജ്യസ്യ വാൎത്താമേവമഘോഷയൽ

ശ്രീയേശുരുവാച

സംപൂൎണ്ണോഽഹ്യധുനാകാലോ രാജ്യമൈശമുപൈതി ച
അതോനുതപ്യ സംവാദം പ്രതീതേമം സുമംഗലം

ഗുരുരുവാച

മഹാശക്ത്യന്വിതൈൎവ്വാക്യൈൎമ്മാൎദ്ദവേനചഘോഷയൻ
ഉക്താനാം സിദ്ധയേ ഗണ്യാല്ലോകാശ്ചൎയ്യദത്ഭുതാഃ ക്രിയാഃ
അശേഷം തൽക്രിയാസംഘം നാത്രവക്ഷ്യാമി വിസ്തരാൽ
ജിജ്ഞാസോസ്സോപകൃതയേ സ്യാത്തദാസ്യൈകദേശനം

ഇങ്ങിനെ അഗ്രെസരനാൽ അഭിഷെകവും ഉപവാസവും സാധിച്ചശേഷം യേശു തന്റെ ക്രിയയെ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ തുടങ്ങി ഗലിലനാട്ടിൽ എങ്ങും സഞ്ചരിച്ചു പുതിയ സ്വൎഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ വൃത്താന്തത്തെ ഘോഷിച്ചു—കാലം സമ്പൂൎണ്ണമായി ദൈവരാജ്യം ഭൂമിയിൽ വിളങ്ങിവന്നു—അതുകൊണ്ടു പാപങ്ങളെച്ചൊല്ലി അനുതാപപ്പെട്ടു മംഗലവാൎത്തയെ വിശ്വസിപ്പിൻ—എന്നിപ്രകാരം എത്രയും ശക്തിയും സാന്ത്വനവും ഉള്ള വചനങ്ങളാൽ ഘോഷിച്ചതല്ലാതെ പറഞ്ഞതെല്ലാം ഒപ്പിപ്പാൻ എണ്ണമില്ലാതോളം അത്ഭുതക്രിയകളെ ചെയ്തുവന്നു—അതിൽ ചില വിശെഷങ്ങളെ ചുരുക്കി പറയുന്നു—

യഥാ ത്വം കശ്ചിദേകദാ കുഷ്ഠീ നമസ്കൃത്യൈവമബ്രവീൽ
ചെദിച്ഛസി ത്വമാം ശുദ്ധം കൎത്തും ശക്നോഷി ഭോ പ്രഭോ
ഇതി ശ്രുത്വാ പ്രഭുഃ പാണിം സംപ്രസാൎയ്യ തമസ്പൃശൽ
ഉവാച ചാഹമിച്ഛാമി ത്വം പവിത്രവപുൎഭവ
തൽക്ഷണാത്തസ്യ വാക്യസ്യ പ്രഭാവാൽ കുഷ്ഠിനോ വപുഃ
ദാരുണാന്മുക്തമേ രോഗാൽ സുശുദ്ധം ചാഭവച്ച
അന്യെദ്യുരപി തേനാപ്യെഹീ ഷുഗ്യാത്രാം യദാകരോൽ
തദാ ദേശേ മൗല്യഘ്നന്ധാവാസാതശ്ച ഭിക്ഷുകെനപി തേന

നരഖണ്ഡാം ഗച്ഛതാം ശമ്പും ശ്രുത്വാ പ്രത്യേത്യ ഭിക്ഷുകാം വഹ്നൃ
പപ്രച്ഛ ത്വത്സ്ത്രീപാസ്ഥാൻ കതൊവ്യാഹരേയ്യതിങ്കി
സ്ത്രീയെശ്വരത്രയാൻ തിഞ്ഞൊവിതെരുതാവനർത്ഥതാം
ഹെ കെശ്വർത്താവിദ്ദുല്ലുന്നദയാം കൃഷ്ണാവയൊനിതി-
തത്ര സ്ഥാനെന്തൊ ജനാഃ ന്ത്രസ്ത്രീം ഭ്രിയതാമിത്യ തങ്കയൻ
തതൊവിതാപികം പ്രൊച്ചെന്തങ്ങെതാവച്യനർത്ഥതാം
തദാത്മനാദമാകാങ്ക്ഷ്യദാവിഷ്ടഃ കരുണാമയഃ
സ്ഥിതാപൃച്ഛ്യശ്രുകൊദിനൊ സ്ഥസ്യസാക്ഷാൽ സമാഗതൻ
സദ്യസ്തയൊഃ പ്രഭൊഃ പ്രാണെതൃഷ്ണിദാത്രരുപെതയൊഃ
പൃഷ്ടം തദാശയഞ്ഞൊവി സ്ത്രീയെശ്വരിദമപ്രവിൽ
അഹം യദാം കൃതെ കുഷ്ഠാമികിം വാഞ്ഛ ബൊധയാം
ഇത്യസ്യ ചൊത്തരം പ്രാപദൃഷ്ടിരെവെഷ്യതെ പ്രഭൊ
തതൊ നകമ്പയാവിഷ്ടന്നാന്നെത്രാണിസ്സ്പൃശൻ പ്രഭുഃ
അവാദിൽ പ്രാപ്നുതം ദൃഷ്ടിം വിശ്വാസൊവാം ഹ്യമൊചയൽ
അതഃ പ്രാപ്തെക്ഷണൌ സദ്യൊ യെശ്വർമ്മാർഗ്ഗെ സമഗച്ഛതാം
വ്യാഹരന്തൌ തതാം കീർത്തിം യശൊ ത്രാതുഃ പരമെശ്വരം

ഒരു നാൾ കുഷ്ഠരോഗി ഒരുവൻ അവനെ വണങ്ങി കർത്താവെ മനസ്സാ
യാൽ എന്നെ ശുദ്ധനാക്കുവാൻ നിനക്ക കഴിയും എന്നു ചൊന്നാറെ-
കർത്താവ് കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു ശുദ്ധനാ
കെന്നു ചൊല്ലി ക്ഷണത്തിൽ സൌഖ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്തു— ഒ
രിക്കൽ യെശു സമൂഹങ്ങളൊടു കൂടെ യാത്ര ചെയ്യുമ്പൊൾ കുരുടർ വഴി
ക്കരികിൽ നിന്നവർ എന്നു ചൊദിച്ചു യെശു കടക്കുന്ന പ്രകാരം ഗ്ര
ഹിച്ചാറെ അല്ലയൊ ദാവിൽ പുത്രനാം യെശുവെ ഞങ്ങളെ കനി
ഞ്ഞു കൊണ്ടാലും എന്നു വിളിച്ചു— അപ്പൊൾ ഞങ്ങളവർ പിന്നെ അവ
രമിണ്ടാതെ അടങ്ങുവാൻ തുടങ്ങീട്ടും അവർ അധികം മുറയിട്ടു അപ്പൊ
ൾ ചൊദിച്ചപ്പൊൾ— യെശു നിന്നു കൊണ്ടു ഇരുവരെയും വരുത്തി ഞങ്ങ
ൾക്കെന്തു ചെയ്യേണം വാഞ്ഛ എന്താകുന്നു— എന്നു ചൊദിച്ചു— അവർ
കാഴ്ച പ്രാപിക്കെ വെണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞുടനെ കരുണാവാനായ

പ്രഭു അവരുടെ കണ്ണുകളെ തൊട്ടു നിങ്ങൾക്കു കാഴ്ച ഉണ്ടാക. വിശ്വാ
സം തന്നെ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു-അവരും
കാഴ്ചയെ പ്രാപിച്ചു യെശുവെ അനുഗമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയും ദൈ
വത്തെ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു—

അഥാന്യദാ ധ്വനിവ്യാഹസ്സമാഗമ്യ മഹാത്മദാ
തദാസായം പ്രഭും ശിഷ്യാ ഉപസൃത്യെദമബ്രുവൻ
പ്രഭൊത്ര നിൎജ്ജനം സ്ഥാനം ഗതഃ പ്രായശ്ച വാസരഃ
ഗ്രാമെഷ്വിമാഞ്ജനാൻ സ്വാത്മം ഭൊജനക്രീതയെ നദ
ഇത്യംശ്രുത്വാദിശദ്ദ്രഷ്ടാഃ കല്പയന്നദ്ഭുതാം ക്രിയാം
യുഷ്മാഭിൎദ്ദീയതാം ഭക്ഷ്യം തൈരന്യത്ര ന ഗമ്യതാം
ന്നൃപാംപൂപപഞ്ചകസ്ഥാമിൽ പ്രാപ്യ ദ്വൌ ച ഝഷൌ പ്രഭുഃ
ഭൂമൌ തത്ര നൃണാം പഞ്ചസഹസ്രാണി സമാസയൽ
ഉൎദ്ധ്വാസ്യശ്ച തതസ്സ്ഥിത്വാ വന്ദിത്വാ ച പരെശ്വരം
പൂപാമീനാംശ്ച ശിഷ്യെഭ്യഃ പരിവെഷായ ദത്തവാൻ
ത്ഥാ തൃപ്തെത്രയാവന്തഃ പുരുഷാ ബാലകാസ്ത്രിയഃ
തദാസംസ്തൃതാവശെഷാ ഭക്ഷ്യാത്തൃപ്താൻ സമന്തതഃ
സ്യൂത്യൈപ്ലൂത്ഥശെഷപൂൎണ്ണാൻ ശിഷ്യാൻ പൊഷകൊവദൽ
ചീയന്താം ശെഷഖണ്ഡാനി മാ കസ്യാപി ക്ഷയൊസ്ത്വിതി
തദാ ദെശാനുസാരെണ ശെഷഖണ്ഡമഹാചയം
പൂരിത്വാ പൂരയാമാസുശ്ശിഷ്യാ ദ്വാദശഡല്ലകാൻ
എതദൃഷ്ട്വാ മഹാകാൎയ്യം പ്രൊചുസ്തത്രസ്ഥിതാ ജനാഃ
ശാസ്ത്രൊക്തൊ യൊ മഹാചാൎയ്യസ്സൊസ്ത്യയം സ്വതരാമിതി-

ഒരിക്കൽ മരുഭൂമിയിൽ വലിയ സമൂഹം യെശുവെ ചുററി നില്ക്കുമ്പൊ
ൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു ഇതു നിൎജ്ജനദെശം ആകകൊണ്ടും അറുതി
വന്നു അവരെ ആഹാരം വാങ്ങെണ്ടതിന്നു ഊരുകളിലെക്കു വിട്ട
യക്ക-എന്നു പറഞ്ഞാറെ കൎത്താവ് അതിശയം വിചാരിച്ചു-നി
ങ്ങൾ തന്നെ അവരെ ഊട്ടുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു അവിടെ കണ്ട അ
ഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും വാങ്ങി ഐയായിരത്തിൽ അധികം ആളു

കൈകളിലെടുത്തു മെല്പെട്ടുനൊക്കി ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി ശിഷ്യരെക്കൊണ്ടു ജനത്തപ്പവും മീനും എല്ലാവർക്കും കൊടുപ്പിച്ചു തൃപ്തിവരുത്തുകയും ചെയ്തു — അനന്തരം ശെഷ ഖണ്ഡങ്ങളെയും എന്നും നഷ്ടമാകാതവണ്ണം കൂട്ടിക്കൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞപ്പൊൾ അവർ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ൧൨ കൊട്ടകളെ നിറെച്ചു — ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായ മഹാത്ഭുതക്രിയയെ കണ്ട ജനങ്ങൾ പിസ്തുതിച്ചു വെദത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ച മഹാഗുരു ഇവൻ തന്നെ സ്പഷ്ടം എന്നു പറകയും ചെയ്തു —

ഭുക്താനാം ചാപസംജ്ഞെ നവിഹിതാൻ ബഹുലാൻ ജനാൻ
ശിഷ്യൊച്ചൊവാച ധീമാൻ സഭുതവിക്രമഭഞ്ജനഃ
ഭുക്തെനാവിവിശെഷു പുത്ര്യസ്യാഃ ഖണ്ഡികാ വിശിഷ്ടി
വിദെശിന്യെകദാ യെശ്ശുമഭിഗത്യെദമാത്ഥയൽ
കാരുണ്യം കുരു ദീനായാ ഖെദാവിഷ്ടതവ
പുത്രീ ദുഷ്ടെന ഭൂതെന മാമികാ വിദ്ധ്യതെയതഃ
ഇത്യാർത്തനാദമെതസ്യാഃ ഖിന്നായാ നിശമ്യ തു
ശിഷ്യൊരുത്തരം കിഞ്ചിദപി തസ്യൈ നദത്തവാൻ
ശിഷ്യാസ്തു പ്രാർത്ഥയൻ സ്വാമിന്നെഷാനാരീ വിസൃജ്യതാം
സാഹ്യസ്ത്വം ശ്വലതൊ ഹ്യസ്മത്തത്യുഷ്ടു ത്വാവദൽ പ്രഭുഃ
ഇസ്രയെലൊത്ഭവാനെവ പാത്രം ഭ്രാന്താനവിനഹം
ഇദാനീം പ്രെഷിതൊ ഭുവം നാന്യജ്ഞാനാം കുലൈതവൈ
തയാ വചാനത്ഭുതസെന പ്രണതാ പ്രഭുമാത്ഥയൽ
സ്വാമിന്നെക്കു സാഹായ്യമിതി യെശ്ശുസ്തു ഭാഷത
ത്യക്ത്വാ ത്രപ്പാമം ബാലാന്നഭിയം ഭൊജനം യതഃ
ശ്വഭ്യൊ ദാതുംനൊചിതം യെശ്ശുവക്ത്രം കുക്കുരെഭ്യഃ കദാചന
ഇമ ത്വിഷ്ടുരതാ ഭാസം ദയാൻ നിന്ദ്യൊരപി പ്രഭൊഃ
നിശമ്യ സൈനതൊ ച്ചാശാ മഹിഹായെദമബ്രവീൽ
സത്യം പ്രഭൊ തഥാപ്യന്നം യൽ ബാലെഭ്യൊ വശിഷ്യതെ
താൽ പതൽ സ്വാമിനഃ പാത്രാൽ കുക്കുരാണാം ഭുജ്യതെ
ഇതം ശ്രുത്വാ കൃതം തസ്യാ ന ഭൂതാമവലൊക്യസഃ

പ്രഭുർന്നിർദ്ദയതാഭാസന്ത്യക്ത്വാതാമഭ്യുപേത്യപുനഃ
മഹാംശ്ചെൽക്രനെവവാക്യേനവിശ്വാസൊനാമസിദ്ധ്യതി
അതന്ത്രംകുശലംയദിയഥാവച്ചവക്തിഹാസ്യതെ
ഇമാംസാന്ത്വവാക്യാന്തൃശ്യാമസൊന്തരിദർശിനി
ഹാംശതാസ്ത്രതാംസ്വീയാംപ്രാപഭൃത്യസ്സവമ്മതാം.

ഭൃത്യനൊതാവ ദ്രവ്യത്തെമാററുവാൻകൂടെയെശുതന്നൊഭക്കുന്ന
ന്നവലപ്പൊഴുംകാണിച്ചു—ഒരിക്കൽപുറപ്പെട്ടൊരത്തിൽഒരു
ത്തിവന്നഎന്റെമകൾക്കുഭൂതബാധയാൽവളരെവലഞ്ഞിരി
ക്കുന്നഎന്നിൽകരുണകാട്ടണമെഎന്നപെക്ഷിച്ചുതെറെയ
ശുമിശൊതിനിരുന്നു—ഇവളെവിട്ടയക്കെണ്ടതുനമ്മുടെവിരിവൊ
ലനടക്കുന്നവല്ലൊഎന്നശിഷ്യന്മാർഅപെക്ഷിച്ചതിന്നുംഇസ്ത്രീയെ
വിളിച്ചുഴന്നാട്ടുകല്ലുപ്പുമുതൽത്തിന്നൊതിക്കാൻകൊടുക്കുവാൻ
യക്കപ്പെട്ടവനല്ലഎന്നയെശുപറഞ്ഞു—ഈവചനത്താലുംഅവൾമ
നസ്സുഉപെക്ഷിക്കാതെഅടിവണങ്ങികർത്താവെതുണക്കണമെന്ന
പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പൊൾയെശുകല്പിച്ചു—മുന്നൊക്കിട്ടിനാക്കൾക്കുതുല്യവര
ട്ടുന്നവരുടെഅപ്പംഎടുത്തുനായ്ക്കുട്ടികൾക്കുഇടുന്നതുയൊഗ്യമല്ല.
എന്നിങ്ങിനെനിഷ്ഠൂരമായിനടിക്കുന്നവാക്യംകെട്ടാറെഅവളുടെ
ശങ്കയുണ്ടാകാതെ—സത്യംതന്നെകർത്താവെഎങ്കിലുംകുട്ടിക
ളുടെകയ്യിൽനിന്നുവിഴുന്നതുനായ്ക്കുട്ടികൾതിന്നുന്നില്ലയൊഎന്നു
പറഞ്ഞഉടനെയെശുസന്തൊഷിച്ചുസ്ത്രീയെനിന്റെവിശ്വാസം
വലിയതുഎന്നവചനംഉണ്ടായിഅതിനാൽഅവളുടെഇഷ്ട
പ്രകാരംഉണ്ടാകട്ടെഎന്നഅരുളിച്ചെയ്തഅനന്തരംആപൊഴി
തിൽതന്നെമകളെഭൂതബാധവിട്ടുസൌഖ്യംഉണ്ടായി—

ഏകദാകെയരനാരീകാമഭ്രുക്ഷസ്സമാഗതഃ
സ്ത്രീയെഷ്ഠാപ്രാർത്ഥയാമാസവിഭോതസ്യാപാദയൊഃ
ബാലാംമെദുഹിതരംഭൂതപ്രായാസിതാംപ്രഭൊ
ഭവാംസ്ത്രാതുമർഹസിദൈത്യതസ്യാരക്ഷാതദാഭവെൽ
ഇദംസ്വീകൃത്യതൽസൊഹംപ്രഭുപ്രാർത്ഥിതൊപ്രഭുഃ

പുരീന്തന്നാമധെയാം ഗഛൻ പ്രാപ തൽഗൊപുരാന്തികം
തത്രാവശ്യ പുനസ്സ്വൈന്ദ്രം ഗൃഹ്യമാണം ബഹിഷ്കൃതം
യൊഷിൽകശ്ചിൽസുതൊ മാതൃവിധവായാ അനുവ്രത
തയാ ത്വാഷാസ്ഥയം തൽഗ്രാമെ ഷ്ടാന്ത്യവാഹകൈസ്സഹ
അനെകൈശ്ച ഗ്രാമിതാ പൌരൈരരെരാജ്ഞി ദ്വിഷാകരിഷ്യതാം
താൾ ദൃഷ്ട്വാ പ്രസാദയൊയൊഷ്ഠ പൂരെരാജ്ഞി ചിത്രസ്വാന്തയൽ
പുത്രം ശ്രുത്വാ സ്ഥാപാധാരം വാഹകാംശ്ച ഗുരൊധസഃ
മുക്താ ചൊവാച ദുഷ്ടാത്മാ താം ദ്വിശാശ്ചുവന്നിതി
സദ്യഃ ശ്വാസെന യുക്തൊ വാ ന ചൈഷ നസമാരെഖാ ച ഭവിഷ്യതി
കതാന്താം ശ്ലീവദെവൊയെസ്ത്രരപ്പ്യയാമാസ മാതരി
ശ്ലൊരന്ത്യാഖിലാ ചെന്ത്ര്യന്തൃഷ്ഠവുശ്ചാവരെശ്ചാരം
മഹാചാരെഞ്ജായമസ്ത്യാകാം മദ്ധ്യെ പ്രാദുരഭൂദിതി
നയെലൊകെ ദയാളുസ്സ്വീശ്വരശ്ചാകരൊദിതി-
മറെറാരുദിവസം വഴിയസമ്പാതെത്താട്ടുകൂടനായിൻ ഊരിലെ
കവെല്ലയൊൾദ്വാരസമീപത്തിങ്കൽ ഒരുശവം ചുമക്കുന്നവർക
ളെറെറ-ഇത്രവിധവയുടെഏകപുത്രൻഎന്നുകെട്ടംഅമ്മയെ
മിച്ചുകരയുന്നതുകണ്ടും കണ്ടൊറെയെശുഅവളൊട്ടകരയല്ലെ
ന്നുചൊല്ലി പ്രെതമഞ്ചം തൊട്ടിട്ടുത്തിബാലനൊടുഎഴുന്നി
ല്ക്കഎന്നകല്പിച്ചുയുവാവ്ഉടനെഎഴുനീറ്റുഭാഷിപ്പാൻതുടങ്ങിഅവ
നെയെശുഅമ്മക്കിൽഏല്പിച്ചുകാണ്കൊൾഭയപ്പെട്ടുദൈവത്തെ
വാഴ്ത്തുകയുംചെയ്തു—

അഥാപരം പ്രദൊഃ കശ്ചെ പ്രൊക്താൽകാശ്ചിൽദ്യാദയി
നത്യാശ്ചകുത്തരംവക്കൈത്യമൃത്യുശക്ത്യിപിനാശകം
ബൈഥനിയാഖ്യഗ്രാമവാസീ കൊസ്ത്രീയൊഷ്ഠഃ
ലാസൊരസംജ്ഞകസ്സൊഭ്യരെകദാഭവദാതുരഃ
തസ്സ്യരൊഗിണൊഭ്രാതൃദ്ദുശാജ്ഞാപനായത്ര
സ്വസാരെന്ദ്രതസ്യസന്ദെശമന്താസാതാം പ്രഭൊ പ്രിയ
ശ്ചമം സന്ദെശമാകണ്യ്യ ത്വാസ്തുതിം ചാപിവസരൊഃ

ഖ്രിസ്തന്ത പരേശന്തം ബ്രഹ്മാദ്യൈരപി ദുസ്പൃടം.
നലാസാരസ്യ മൃത്യ്വർത്ഥമാമയോയമജായത
ഈശ്വരസ്യ യശസ്തനോശ്ച മഹിമ്നോ ദർശനായ ച
ഇത്യുക്ത്വാ തത്സമാചാരപ്രാപകൈഃ പശ്ചാദ്ദിനദ്വയം
ശ്രീഖ്രിസ്തസ്തത്സ്ഥലേ തിഷ്ഠൻ ദ്രുതം സ്ഥ്വമവർത്ത-
തയശ്ശിഷ്യാൻ പ്രഭുഃ പ്രോചേ ലാസാരസ്സ്വപിതി പ്രിയഃ
തം ജാഗരയിതും ചാഹമിതോ ഗച്ഛാമി സത്വരം
ശിഷ്യാ ഊചുസ്സ സുപ്തശ്ചേത്തർഹി സ്വസ്ഥോ ഭവേദിതി
യതസ്സ്വസ്ഥസ്സുഷുപ്തിസ്സ്യാദിത്യമേതേ ബുബുദ്ധ്വന്ത പ്രഭോർഗ്ഗിരം
പരന്തു വസ്തുതോ മൃത്യും പൂർവ്വമുദ്ദിഷ്ടവാൻ പ്രഭുഃ
താല്പര്യം സ്വസ്യ വാക്യസ്യ പുനരേഷ മബോധയൽ

ഇങ്ങിനെ മരണത്തെ ജയിക്കുന്ന ശക്തിയെ കാട്ടിയതിന്നു ഉപയുക്തമായുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം ഇങ്ങു — ലാസർ എന്ന ബെഥന്യസ്ഥിതൻ ഒരുവൻ രോഗിയായത് അവന്റെ സഹോദരിമാർ അറിയിപ്പാൻ ആളയച്ചാറെയും യേശു പുറപ്പെടാതെ രണ്ടു നാൾ പാർത്തു — പിന്നെ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു ലാസർ ഉറങ്ങുന്നു അവനെ ഉണർത്തുവാൻ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പൊകുന്നു — എന്നതു കേട്ടാറെ അവർ ഉറക്കത്താൽ ശമനം വരുന്ന പ്രകാരം ഒന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു അവന്റെ മരണത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കി അറിയിച്ചു —

മൃതം ജ്ഞാത്വാ തദാ ലാസാരം തസ്യ ഗ്രാമ്യാഗതാന്യതഃ
തദാ തത്ര സ്ഥിതോ നാസമിതി ഹർഷോസ്തിദം മമ
സ്വസ്യാനുപസ്ഥിതത്വാത്തു യതോ യുഷ്മാകം പ്രജായതേ
സത്യം യുഷ്മദർത്ഥമേവാസ്മി യുഷ്മദ്വിശ്വാസവൃദ്ധയേ

ഗുരുരുവാച

ലാസാരസ്യ ശ്മശാനാന്തസ്ഥാപനാൽ പരതോ ഗതേ
അഹശ്ചതുഷ്ടയേ യേശുർബ്ബേഥനിയാം സമാഗമൽ
പ്രഭോസ്തദാഗമം ശ്രുത്വാ ലാസാരസ്യ സഹോദരാ
മാർത്താഖ്യാ സദനാദേത്യ പൃഷ്ടം സാക്ഷാൽകൃത്യ തമാവദൽ

യെന്തപ്രഭോ ഭവാൻ പൃഷ്ടഃ ശുദ്ധ്യസ്നാതസ്യ ദിവസസ്യലെ
തദാസ്യാം മിത്രമഭ്രാതാ നാമമിഷ്യന്തൽകാദരാന്ന
ഉദാനീന്ത്യോസിതുദ്യത്വം പരമേശ്വര മന്ത്രയൊഃ
അസ്സ്വർഗ്ഗം പ്രവിശന്തി സാന്വിതൈക്കോന്മിഷ്ഠിതം

ഗുരുരുവാച

ഏവം ശ്രുത്വാ ഗുരുർമാകാളസ്യ തതസ്തേനോപാവഹംവചഃ
തവദ്ഭ്രാതാ സമുത്ഥായ താവുനരുത്ത്രപ്രവിൽപ്രഭുഃ
അതഃ പ്രത്യുത്ത്രം താത്മാ മഹൈതോത്ഥാനമിതിനെന്നമെ
ശേഷ്യത്വപ്രത്യയാർത്ഥം തൈർ വചിട്ടേന തതൊഷൊപ്പുരവണ്ണനഃ

ലാസർ മരിച്ചുപോയി അന്നത്തെ ഇന്നാവിലുടെ ഉള്ളോഷ്ണ്യോത്സര
നാമഷം ഉണ്ടെന്നിങ്ങ്ളൂവി ശ്വാസം പറഞ്ഞെരണ്ടുന്നിന്നതെന്ന - ദാം അ
വൻറെ അടുക്കൽ പൊകണമെന്നു പറഞ്ഞു അവരുമായി പുറപ്പെ
ട്ടു ലാസർ മരിച്ചിട്ടു നാലാം നാൾ ഉണ്ടിക്കയത്രെ അക്കും ചെയ്തു - അവി
ടെമാർത്ത എന്ന സഹോദരി എതിരെറ്റു ഗുരുവെ നീ ഇവിടെ ഉണ്ടാ
യിരുന്നെങ്കിൽ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായായിരുന്നു ഇപ്പൊഴും
നീ എന്തെങ്കിലും പ്രാർത്ഥിച്ചാലും ദൈവം തരുമെന്നല്ലൊ നിശ്ചയം
എന്നു പറഞ്ഞാറെ നിന്റെ സഹോദരൻ ഉയിർത്തെഴുന്നില്ക്കും എ
ന്നു യെശു പറഞ്ഞു - പുനരുത്ഥാന ദിവസത്തിൽ എഴുന്നില്ക്കും എന്ന
റിഞ്ഞാൽ മൊഴ്ഷിയാറെ കഴ്ത്തുന്നില്ലയെ കുരു -

അഹമെവാന്തരാത്മിച്ഛ പുനരുത്ഥാനജീവയൊഃ
മയി പ്രതീതിമാംശ്ചാപി ജീവെ സൊ മൃതൊപിസംസിതാ
മയി പ്രതീത്യ ജീവൊ ജീവൻ സനജാതു മരിഷ്യതി
ഏഷമെ വാക്യം മയി വിശ്വാസം നിയതാശ്ചന്ന തേത്ഥയാ

മാർത്തൊവാച

ഏവം പ്രതീതിരസ്മാകം ത്വം സംസാരെ വൈ ക്രിസ്തു തല്പ്രഭൊ
സകലെശാത്മജഃ ശ്രീഷ്ഠ സ്സമാഗതൊസി മൊക്ഷമ

ഗുരുരുവാച

താതെഗുഹാംഗതാ മാർത്താ മറിയാം ഭഗിനീം തദ്ദാം

നസ്വപ്ദേഭവെസ്സാവദ്ധാമാസസസ്ഗേരുന്സാംഗിദ്ധകമ്മണെ
മന്ത്രിയാത്തിദമാവയാനം ശ്രുതത്വാത്മാകഥതൽക്കാരണം
ന്ത്യക്തം പ്രഭോസ്സാമക്ഷാൽശമൊദം പ്രണതാസ്മിതിൽ
യതഃ പ്രഭോ ഭവാൻ പൂർവ്വം ത്വദ്രഹസ്യവിഹാസ്യലെ
രഭാസ്യാമിഷ്ടമദ്ഭുതാനാമവിഷ്യൽകഥമാണ

ഗുരുരുവാച

താം തസ്യാഃസ്സംഗിനശ്ചാത്മാ ന്യൂദ്ധദാൻ ശുദതൊഷിയാൻ
വിലൊക്യമന്ത്രാനായെവസ്തുസ്സമദ്ധഃ പൊന്ത്യവിശ്ചത
മുതങ്ങൊവിശ്വവദ്രുശ്യത്വം ക്ഷാന്താപകുതസ്ഥലെ
ഇത്യുസ്യമൊത്തരം പ്രാപദ്ദൃഷ്ടമാഗമ്യത്വം പ്രഭോ
ശ്രീകൊവസ്ത്രന്ത്രതദാരൊടിഞ്ഞത്തദൃഷ്ട്യാഷ്ദ്ദിന:
മിഥഃ പ്രൊച്ചുരയം ത്തൃമസ്സ്വിന്ദ്രിത്വാതിതെ
ഞ്ഞന്യബെഭാവിരെ ഖൊയം ദൃഷ്ടിമന്ധായദത്തവാൻ
സത്തിം സമ്യക്കരമൊനാസിത്തസ്യവാരത്തിതം മൂകിം
നാതൊതാഷത്രശവനൻനെയ്യൊനൃധവാ രെശ്ശവരൊതിതെ
സ്തിവൽ നിശ്വാസനാത്ഃ പ്രഭ്രന്ത്രാഗതൊ ത്രുവിൽ
അശ്ശാപസാദൃത്വാം മാ രാത്രാദാമാത്വാവാദൽ പ്രഭോ
ദൃഷ്ട്വം സ്ഥയെസ്സാശുനാജ്ഞാതസ്ഥിതൊത്രാഹശ്ചന്ദ്രം
തദാക്യെവസ്തുഞ്ചഭാമൊതാം യെദവിശ്വസ്യാന്ദാഖിതഭോഃ
മാഹാത്മ്യം ത്വാം സമിക്ഷ്യാണത്തിനാവദം പുരാ-
പാഷാണെ ഗഥരമാരാൽ പ്രദിക്ഷത്താതൊവസാതെ
ക്കൊട്ടൂർക്കുപൊകരണൊഭൃത്യായാത്യമെന്നുവെദകാൻ
ന്നാനെഴ്ചിവനം പെട്ടുകില്ലും ന്ത്യദന്നവർത്തിൽ ശിശ്വസിക്കുന്നവ
ൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും ഫലകൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നവനൊ
രുത്തനും മരിക്കയില്ലമെൻനിങ്ങൾക്കും പ്രമാണിക്കുന്നുവൊ-എ
ന്നതിന്നവളൊപറഞ്ഞുനീലൊകത്തിൽ വരെണ്ടുന്നദെവപുത്ര
നാകുന്നക്രിസ്തൻനാനെന്നൊൻ വിശ്വസിക്കുന്നു-അനന്തരം അ
വളു മരിക്കുന്നസഹൊദരിയെ വിളിച്ചു അവളൊടു ഗുരുനാസം പറഞ്ഞു

ആനഗരത്തിലുള്ളവരുമായിവന്നു- അവരുടെ ഖെദം കണ്ടാറെ യെശു കനിഞ്ഞും ഉള്ളുപതെച്ചും. പിന്നെ താനും ഒന്നിച്ചവരും ശവം വെച്ചസ്ഥലത്തെക്ക ചെന്നു കയ്യും ചെയ്തു- ദ്വാരത്തിങ്കൽ നിന്നു കല്ലിനെ നീക്കിച്ചപ്പൊൾ നാലുദിവസം കിടന്നതിനാൽ നാററം പിടിക്കും എന്നു മർത്ത ശങ്കിച്ചു അപ്പൊൾ യെശു നീ വിശ്വസിച്ചാൽ ദെവതെജസ്സു കാണും എന്നു ഞാൻ മുമ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലയൊ- പിന്നെ കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചിതു—

ഹെ പിതസ്ത്വാം മഹാമന്ത്രി വചനമെയതൊ ശൃണൊഃ
സദാച മാമികാം വാചം ശൃണൊഷീത്യപി വെദ്മ്യഹം
യഥാത്ര സംസ്ഥിതാ ലൊകാ വിശ്വസ്യുസ്ത്വാമകൊ പദെ
അഹം ത്വയൈവ പ്രെഷിത ഇതി തദ്ധെതൊരിത്യവാദിഷം

ഗുരുരുവാച.

ഇത്യുക്ത്വാഥ സ്വാം മഹാശക്തിം ദർശയന്നീശ്വരാത്മജഃ
ലാസര ഹെഹി ബഹിരിത്യുച്ചൈഃ പ്രൊവാചൊച്ചസ്വരാഖ്യകൽ
സദ്യൊ നെത്ര പിധാനാംഗ ഹസ്തബന്ധ ഭാജനാം ശ്ലീകഃ
ബഹിരാഗാത്തമാജ്ഞൈസ്ത്വാ യഥാന്യസ്യ തഗഥാരെ
അതിരുദ്ധാംഗാ യെന്ദ്ര മൃത്യുപാശവിഭെദകഃ
ബന്ധനാന്വിമൊച്യൈനം ത്യക്തെതിസമാദിശൽ

പിതാവെ നീ എന്നെ കെട്ടതാൽ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു എപ്പൊഴും നീ എന്നെ കെൾക്കുന്നു എന്നറിയുന്നുവല്ലൊ- എങ്കിലും ചുററിനില്ക്കുന്നവരും കൂട നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കെണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ശെഷം- ലാസറെ പുറപ്പെട്ടു വാ എന്നു മഹതിച്ചവനെ വിളിച്ചു- ഉടനെ അവൻ കാലും കൈകയും മുഖവും ശീലകൾ കൊണ്ടു കെട്ടപ്പെട്ടുള്ള പ്രകാരം തന്നെ പുറത്തുവന്നു- യാവിൻ കെട്ടിനെ കഴിച്ചവൻ അവനെ കെട്ടഴിച്ചുവിട്ടു പിന്നെ നടത്തിക്കയും ചെയ്തു—

ഇത്ഥമദ്ഭുതകർമ്മാണി പ്രത്യക്ഷാണി പ്രദർശയൻ
സ്വസ്യാത്മമാനുഷാംശത്വം ലൊകെഷു വ്യാഞ്ജയൻ പ്രഭുഃ

തത്വജ്ഞഃനൂതനശാസ്ത്രസ്യ പ്രഥമോയം തയോർജ്ജിതഃ
ഉൽഭിദെ നാസ്തിതം സ്വസ്തിന്നധികാരമസാധയൽ
തസ്മാദ്യെനഖനാശായ മന്ത്രാനാമഹമാഗതഃ
ഏവംസ്വസ്യാഗമസ്യാൎത്ഥം മുഹുർവ്വിസ്തരവൎണ്ണയൽ
ഏതദ്വാക്യാനുസാരേണ ധാരാതൽകൎമ്മണാമഭി
ശുഭദാദുഃഖസംഹൎത്രീർദ്ദിനൊദൎത്ഥ്വചദൃശ്യതെ
സൊനന്തൈശ്വൎയ്യയുക്തൊപിമാൎഗ്ഗവെന്യാചരൽസദാ
നചൊപ്രൊല്ലാതയോഗെനജ്ഞാതൃദൃഷ്ടാനനാശയൽ
തദൈകത്രകാംശ്രൂയതാമെതദ്ധ്യാഖ്യാനംഹിദൽനം
യതഃപ്രഭൊൎമ്മഹാശക്തെഃപരാകാഷ്ഠാതിഃപ്രകാശതെ
ത്രിയെപ്പൂരെകദായാത്രാംകുൎവ്വൻശാമാൎഗ്ഗീനിവൃത്തി
സ്വസ്യാഗ്രെകമ്പൊനഗ്രാമംഗതാൻപ്രസ്തുതയെനദൽ
പ്രഭൊൎത്തൂപന്ഥിതെതത്രജ്ജനാന്താൽഗ്രാമവാസിനഃ
യസ്രേദിഭിന്നധൎമ്മാണൊന്തസ്യാൎത്ഥ്യംനചക്രിരെ-
തദ്ദൃഷ്ട്യാപൃഷ്ടതാംശിഷ്യൈഃകിംപതനപലൊൎദിവഃ
ഭസ്മീകരോതുതാംശെഷാമാദെക്ഷ്യാവൊധുനാപ്രഭൊ-
തച്ഛ്രുത്വൈനാപ്രസന്നസ്തത്ത്വെയെപ്പൂൎന്നാവതൎജ്ജയൽ
സ്വൽശിഷ്യൌജ്ഞാനപിതസ്സദ്യസ്സൎവ്വൊഗ്രാമാന്തരംയയൌ
ശരീരമാത്രകല്യാണസിദ്ധയെതീശ്വരാത്മജഃ
സംസ്ഗ്ഗാദവാതരൽ ഭൂമൌനിതിജ്ഞൊത്തനമന്യതാം-
ഘനസ്വാത്മാനുഷ്ഠമുഖ്യാംശെൎന്നിയന്താവപുഷഃപ്രഭുഃ
തമെവപാപ്നാത്ഥ്യംനൃസിംഹകൃത്വംസന്നഗമൽ
അതൊയൽപ്രഭുണാകാൎയ്യകായരൊഗചികിത്സനം
ഉത്തരസ്യാത്മനശ്ചനസ്വീകാരൊദ്ദേശ്യതെ
ശുദ്ധ്യാഭികൎമ്മിനാംശുദ്ധീരാത്മനൊപ്യപമീയതെ
അന്യെഭ്യാദൃഷ്ടാദാനെനയീദൃശംഭ്യാമമീഷ്ടതെം
യാംയെപ്പൂരാത്മനസ്തദ്വൈദ്യപരമാൎത്ഥസ്വധാംദദൌ
തസ്യാഃപൂൎവൈവമിഞ്ജെതയൊസാന്നവൃദ്ധിൎമ്മഹാത്ഭുതാ

ദൃഷ്ടൊത്ഥാവനശക്ത്യാചശക്തിരന്യാമഹാത്മനാ
സമ്യൊഗ്ഗ്പ്രാണപിനാനാംപ്രാണദാത്രീനിദൎശ്ശിതെ-

ഇങ്ങിനെഒരൊരൊഅത്ഭുതകൎമ്മങ്ങളെചെയ്തുകൊണ്ടുയെശുതാന്റെഅതിമാനുഷശക്തിയെവിളങ്ങിച്ചുഉപദെശങ്ങളെകെൾപ്പാനുംഈപുതിയമതംദൈവികംഎന്നുപ്രമാണിപ്പാനുംലൊകരെഉത്സാഹിപ്പിച്ചതല്ലാതെതന്റെഹൃദയഭാവത്തെകൂടപ്രകാശിപ്പിച്ചു-അത്എന്തെന്നാൽമനുഷ്യരെരക്ഷിപ്പാനല്ലാതെനശിപ്പിപ്പാൻഞാൻവന്നിട്ടില്ലഎന്നവാക്കുപൊലെദുഃഖങ്ങളെനീക്കിസത്യസൌഖ്യത്തെവരുത്തുവാനത്രെഅവനകാംക്ഷഉണ്ടു-ദുഷ്ടനിഗ്രഹത്തിന്നായിദെവായുധരംവെണ്ടുന്നതല്ലപൊൽകൎത്താവിന്റെശക്തിയെതാഴ്മക്ഷാന്തിഅതിസംവലിയത്-എന്നുള്ളതിന്നൊരുദൃഷ്ടാന്തംപറയാം-യെശുഒരിക്കൽയാത്രചെയ്യുമ്പൊൾഒരുശമൎയ്യഗ്രാമത്തിൽരാത്രിപാൎക്കേണ്ടതിന്നുദൂതരെഅയച്ചു-ശമൎയ്യൎക്കുമതഭെദംനിമിത്തംഅവരെചെൎത്തുകൊള്ളായ്കയാൽ-രണ്ടുശിഷ്യന്മാർമനംഎരിഞ്ഞുഇവരുടെമെൽവാനത്തിൽനിന്നുഅഗ്നിപെയ്തുഭസ്മീകരിപ്പാൻകല്പിക്കെണ്ടഎന്നുചൊദിച്ചാറെയെശുതിരിഞ്ഞുകൊണ്ടാക്കുറവുനിമിത്തംഅവരെഭത്സിച്ചുനിങ്ങൾഇന്നആത്മാവിന്റെമക്കൾഎന്നറിയുന്നില്ലയൊഎന്നുചൊല്ലിവെറൊരുഗ്രാമത്തിൽചെന്നുപാൎത്തു-

എന്തിട്ടുദൈവപുത്രൻസ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നവതരിച്ചത്മനുഷ്യരുടെശരീരത്തിൽകെവലംസൌഖ്യംവരുത്തെണ്ടതിന്നത്രെഎന്നുവിചാരിക്കെണ്ടാമനുഷ്യരുടെമുഖ്യസങ്കടംദെഹവ്യാധികളല്ലദെഹിപാപരൊഗംകൊണ്ടുവലയുന്നതത്രെ-ആകയാൽയെശുവിശെഷാൽഉള്ളങ്ങളെസ്വസ്ഥമാക്കുവാൻവന്നത്-അതുകൊണ്ടുയെശുകുഷ്ഠരൊഗികളെശുദ്ധീകരിച്ചതിനാൽആത്മശുദ്ധിവരുത്തുവാൻഞാനമതിയാവുന്നെന്നുകാണിച്ചു-കുരുടൎക്കുകാഴ്ചകൊടുക്കയാൽഉള്ളിന്നുനെരത്തിൽവിളക്കുന്നശക്തിയെപ്രകാശിപ്പിച്ചു-പരമാൎത്ഥങ്ങളെഒൎമ്മനംയെശുതന്നെവിശക്കുന്നമനസ്സിന്നുതൃപ്തിആദൃഷ്ടാന്തമായിവന്നതത്രെഅത്ഭുതമായജനാഹാരദാനംതന്നെ-

അവൻ മരിച്ചവരെ ഉയിൎപ്പിച്ചതുകൂടെ അല്ലാഞ്ഞിലും. വലിയശക്തി
കൊണ്ടും ജ്ഞാനം-സത്യം ഇവയൊക്കെയും വിടില്ലാതെ പാപത്തിൽ മരിച്ചു
കിടക്കുന്നവരെ ഉണൎത്തുവാൻ താൻ ആളാകുന്നു എന്നതിനെ മ
ഹത്വം ഏറിയ വൈഭവത്തെ അതിനാൽ അത്രെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരി
ക്കുന്നു—

ഇതി ശ്രീമഹാമൊക്ഷദായകന്റെ മാഹാത്മ്യങ്ങളു
തൽക്രിയാവൎണ്ണനം നാമ ത്രിംശോദ്ധ്യായഃ

Tellicherry Mission Press
1851

ശ്രീയെശുക്രിസ്തമാഹാത്മ്യം

൧

ജഗദ്ഗുരൂപദെശമാല

മനുഷ്യാൻസല്പബെണെതുംത്രാണതൈഞ്ഞെപവാംപരെന്വവശാൽ
അവതരിച്ചൊരുസ്വൎഗ്ഗസ്ഥിതകൃപാധിപതെ
ശ്രീയെശുക്രിസ്തനാഥനെ ദെശംപ്രശംസിയംപതിഗ്രഞ്ഞെൻ
ഇന്ദ്രിയങ്ങൾതാനെൻമൊഴിയാനങ്ങൾക്കുമിതിസൎവ്വാസാക്ഷിമയൻ
ബാഹ്യമായതൊന്നുംതെറ്റാനനാദിയെന്നൊരുഭാവത്തിൽവരാൻ
യൊഗ്യങ്ങളായനിൻപാദലൊകെകൃപയെനാശ [illegible]
മനുഷ്യരെല്ലാവഴിക്കിൽനടക്കുവാനുംപാപവശങ്ങളിൽനിന്നു
ഉപദെശിപ്പാനുംഅവതരിച്ചെദൈവപുത്രൻഅരുളിച്ചെയ്തപ്രകാരം
എല്ലാംഉപദെശിച്ചിരിക്കുന്നു-അതെന്റെഇപ്പൊൾചൊല്ലുന്നതിനെ
സ്തൊത്രത്തൊടുംകൂടെ- [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ട്ടപറക്കുന്നിത്രത്തെൻറ സഹോദരനൊട്ടു വെറുതെ കോപിച്ചാൽ ശിക്ഷ കനൈയാഗ്യനാകുന്നു— പിന്നെ വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതെന്നു പണ്ടുകാലത്തിലെഴുതിട്ടുള്ളവല്ലൊ— കാമമൊഹമായിട്ടു സ്ത്രീയെ നൊക്കുന്നവൻ തന്റെ ഉള്ളിൽ തന്നെ വ്യഭിചാരം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളൊടു പറയുന്നു— എന്നതിനാൽ സ്നെഹം ഉള്ളാത്തവൻ കുലപാതകൻ എന്നും ദ്വെഷം താനെ അപരാധം എന്നും വന്നിരിക്കുന്നു—

സല്ക്കൎമ്മമാൎഗ്ഗാണാം സാക്ഷാൽ കുരുധ്വം [illegible]ലബ്ധയെ
നചൈതദാനലസ്യൈഭ്യെ കിഞ്ചിൽ സ്വന്താൽ പിതൃഃ ഫലം·
ഭൂതാനാം ശുഭാകൎമ്മാന്താദാമാധൎമ്മിണാം ഭവൽ
സ്വസ്യാഗ്രെവാദയെന്തിം പ്രതൊൎദ്ദിഷ്ടുസഭാസു ച
തെ പ്രകുൎവ്വതൊദാനം വാമഃ പാണിൻ കൎഹിചിൽ
ജ്ഞാനാതു കാഞ്ചനം വൈ ന പാണിനാൎത്ഥിയാ തൎത്ഥിയാ
ത്ഥാഗൂഢകം ദെവദാനം താവകം സ്യാപിതാ തതഃ
ഗൂഢകൎമ്മഫലം ഭദ്രം സപ്രകാശം പ്രദാസ്യതി
മാധൎമ്മിണാം ഹിനാം ഭിത്വാ പ്രമൎത്ഥയെൽ സഭാന്തരെ·
ശൃംഗാടകെ ച തിഷ്ഠന്തഃ പ്രാൎത്ഥയന്തെ സ്വസിദ്ധയെ
യഥാതു പ്രാൎത്ഥനാം കുൎവ്വന്ദാനം തദ്വദെവ ഹി
പ്രസിദ്ധ്യപിതരം ഗൂഢം ദ്വാരം ബന്ധ്വായ മന്ദിരെ
മാധൎമ്മിണാം ഹിനൊ ബഹുഭാഷാസം യുതാ ച ര
സ്യാപൊ ഞാൻ പ്രകാരൊ ബഹുവാചിക പാഠിത
ത്ഥ്യാൎത്ഥ ഭൃത്യം ദെവിഷ്ഠം നയതാ ശ്രീ വ്യാ വാസ്യതാം
യഥാ ലൊകെ കിം ഭദ്രം പ്രാൎത്ഥ്യം കാമാദ്ദ്വ വാസ സിദ്ധി
താദാശ്ചാൎയ്യം ശ്രീ ജ്ഞാനാൎദ്ദ്ര ഗുഢാനാ പിപശ്യതി·
സൎവ്വസിദ്ധ്യാ ഫലം ഭദ്രം സപ്രകാശം പ്രദാസ്യതി

മനുഷ്യൻ കണ്ടു സ്തുതിക്കെണ്ടതിന്നു സൽക്കൎമ്മങ്ങളെ ചെയ്യരുത് ചെയ്താൽ സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവൊട്ടു ഫലം ലഭിക്കയില്ല— അതുകൊണ്ടു ധൎമ്മം ചെയ്യുമ്പൊൾ കപടക്കാരായ വ്യാജക്കാരെ

ഒരിക്കൽ ഭക്ഷിക്കുമ്മെന്നൊഹൊൾ ശിഷ്യരുടെ കാല്ലുകളെ കഴു
കിയിട്ടു കാണ്മെതാടിയാകെ ഗുരുവും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ചെയ്തതിനെ
ഒക്കവൊ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവൊ എന്നു ചോദിക്കുന്നതാനെന്ന ഗുരുവാ
നും ഉണ്ട — എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാല്ലുകളെ കഴുകിയതിനാൽ
നിങ്ങൾ തങ്ങളിൽ കാൽകഴുകണ്ടതാകുന്നു — പരിചാരകൻ
യജമാനനെക്കാൾ വലിയവനല്ലല്ലൊ — ഇതു നിങ്ങൾ അറി
ഞ്ഞവരെങ്കിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുമെന്നും പ
റഞ്ഞു —

ഐശ്വര്യ പൂർത്തിയ്പ്രഭോ ഭക്തിജ്ഞാന വ്യവധാനമിയാഃ പാദ
സ്വാമഭ്യേ പാദനിരീക്ഷ്യനിന്ദ്യാനിതന്മയ്യ ഭവേദ്ദിദ
തസ്യവാദം തനിജ്ഞാനംശിഷ്യാന്ത്രകുലാലകന്നൈ ◌ാപ
തൈപ്രണമൂർദ്ധ്യുഷാസംസാര്യ പ്രഭുർന്നനാപ്രവീദ്ദിദം
പരാഭവ്യുത്തഹ്യദൊണ ◌ാമ്നൈര്യുലഭ്യംശ്ര ◌ാനഭവൈതമെൽ
നതൈസ്ത്രീയരാജ്യാന്തഃ പ്രവെഷ്ടുംശക്ഷിപ്യാഥ
അതോയസ്ശിശുവിസ്മൃഷ്ടായാബാലാസ്വാപാഭവെൽ
സഏവസ്വർഗ്ഗസാമ്രാജ്യെ നിബിരീനാമുത്തമഃ
പരേഷാമപരാധാൻ ക്ഷമധ്വം യദിസർവ്വദാ
യുഷ്മദ്ദിയാനപിസ്വർഗ്ഗ്യഃ പിതാതൽക്ഷമിഷ്യതെ
അപരാധ ക്ഷമാംഭൂയ ഹൃസ്ഥാഹിന്ദുമതാനൈൽ
തദാസ്വാസ്വഃ പിതാഭവദാനന്യസ്തകന്ന ക്ഷമിഷ്യതെ

ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളിൽ മേലാവൻ ആരെന്നു തർക്കിക്കുന്ന സമയ
ത്തിങ്കൽ ഒരു ശിശുവെ അവരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തികൊണ്ടൊ
മ്മനം നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുപ്രായരായി വരികൊണ്ടല്ലാതെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തി
ൽ പ്രവേശിപ്പാൻ കഴികയില്ല — ശിശുവെ പോലെ തന്നെ താഴ്ത്തുന്നവൻ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏററം വലിയവനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു —
മററവരുടെ ദോഷങ്ങളെ എല്ലാം പൊറുക്കണം ക്ഷമിക്കേണം — ക്ഷ
മിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായിരിക്കുന്ന പിതാവ് നിങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കും — എങ്കിലോ ക്ഷ
മിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് നിങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കുകയില്ല —

ഞങ്ങളിന്നെ ഉപദെശം കെട്ടാറെ ഒരു ശിഷ്യൻ എത്രവട്ടം
കൎത്താവെ ഞാൻ എഴുവട്ടം ചെയ്യുന്നത മതിയൊ എന്നു ചൊദിച്ചതിന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞിത

അഹോ മാദിശു മൎത്ത്യൻ സംസ്കൃതൊ ന കെവലം
പുരന്ദരസംഖ്യകൈർഗ്ഗണൈസ്തെ കൃതാഃ ക്ഷമാം കുരു ॥
ഏവം ശ്രുത്വാ വ്യാകരൊത്സ്വം ധ്യാനം ദാനൈസ്സ്വാഭ്രം ശിഷ്യകഃ
കൃഷ്ടാങ്കസ്യ ദ്രാവണൊ മന്ദൊ ദുഷ്ക്കൎമ്മാതിശയൈൎമ്മതം
ഗണകാസ്വാമിനാ തെഭ്യൊ ക്ഷിപ്താനാമിതി കരഃ
കൃത്സ്നാം യൊധ്യതം സ്വപത്നീം നാഥായൻ മധുരയാ
പരിശൊധ്യ ക്ഷമമെതസ്മിൻ പ്രഭൂതസ്യാൎത്ഥ്യയാ
സന്തിഷ്ഠാനവിത്തസ്യ തസ്യ നിഷ്ക്രയമാദിശൻ
ദാസാവക്രൈഷിൽ ഭൃത്യഃ പ്രഭൊശ്ചരണയൊഃ പതൻ
ഭൊ ധൈൎയ്യം ക്രിയതാം സ്വാമിൻ ശൊധയിഷ്യാമി തെഖിലം
ഇതി താദൃശം പ്രാൽ ഭൃത്യാസദൊരമപി പ്രിയഃ
തസ്യ മത്യൎത്ഥദാസമൃണാൽ ത്ര്യജ്യാമമൊചച
അയം ഭൃത്യാന്തരം സഭൃത്യം പ്രാവകാപന
സഭൃത്യാസൈന്യസ്യാസ്തി ദ്രാപാദശതം ധനം
അമുഷ്യ താസതൽ കണ്ഠം സംപീഡ്യാവദദ്ദയഃ
ദീനം യാവന്മയാ പ്രാപ്യം താവദെവ പരിശൊധയ
പതം സൊൽപാദയൊൻ പ്രസ്സ ഭൃത്യാ സൈന്യാവെദകാൻ
ധൈൎയ്യം ധര പരിശൊധയിഷ്യാമി തെഖിലം
ഇദം നസ്വീകാരയം ഇന്ദ്ര്യാവത്സസൎവ്വശഃ
ദീനാന പരൊധെ ആവൽ കാരായാം ന്യമവൊചയൻ
ഇത്ഥം സകലഭൃത്യഭൃത്യാഞ്ചന്യസ്സർദ്ദഃ ചിതാഃ
വൃത്തം തസ്യ വൃത്താന്തം സ്വാമിനെ ന്യവെദയൻ
എഴുവട്ടം അല്ലാ എഴുപത് എഴുവട്ടമൊളം ക്ഷമിക്കെണം
എന്നിട്ടു ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ട്-ഒരു രാജാവ് തന്റെ ഭൃത്യന്മാ
രെ വിളിച്ചു കണക്കു നൊക്കുമ്പൊൾ-നാലു കൊടിക്കടം

പെട്ടവനായ ഒരു അന്നവകത്തില്ലാഞ്ഞയാൽ അവനെ വിറ്റു കടം തീ
ർപ്പാൻ വിധിച്ചു - അന്നേരം അവൻ കാല്ക്കൽ വീണു സ്വാമി ക്ഷമിക്കെ
ണമെ ഞാൻ സകലവും തന്നു തീർക്കാം എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചാറെ രാജാവ്
കനിഞ്ഞു ക്ഷമിച്ചു കടവും വിട്ടുകൊടുത്തു - ആ ഭൃത്യൻ പുറപ്പെട്ടു തന്റെ
കൂട്ടുഭൃത്യരിൽ ൱ ഉറുപ്പിക കടംപെട്ടവനെ കണ്ടു അവനെ പിടിച്ചു
ഞെക്കി കടം തീർപ്പാൻ ചോദിച്ചാറെ - അവൻ കാല്ക്കൽ വീണു ഞാ
ൻ സകലവും തന്നു തീർക്കാം ക്ഷമിക്കെണമെ എന്നു വളരെ അപെ
ക്ഷിച്ചു - അവൻ ഇണങ്ങാതെ കടം തീരുന്നതുവരെ തടവിൽ ആക്കി ഇപ്ര
കാരം ശെഷം ഭൃത്യർ കണ്ടാറെ വ്യസനമായി അവനെ അറിയിച്ചു

അഥസ്വാമി തമാഹൂയ പ്രൊചെ ദുഷ്ടഭൃത്യ ഹെ
ത്വയാഹം പ്രാർത്ഥിതസ്ത്വീയമൃണം ക്ഷാന്തമശെഷതഃ
അതസ്ത്വം യാദൃശീം മത്തഃ കരുണാമ്മമസന്നിധൌ
കിന്നാഹം താദൃശീം കർത്തും സഹദാസനിജെ പ്രഭൊ
ഇത്യുക്ത്വാതൽ പ്രഭുഃ ക്രുദ്ധ്യന്നൃണം യാവന്നശൊധയെൽ
താവത്തമർപ്പയാമാസ കാരാഗാരെ ഖലം കൃതം
തഥാ യൂയംസ്വാൻ പ്രതിബന്ധൂന്യദാ മമതാതഃ ക്ഷമിഷ്യഥ
പരെഷാമപരാധാംശ്ചെന്ന ക്ഷമധ്വം ഹൃദാ സമെ

അവൻ കൂട്ടപ്പെട്ടനെ വിളിച്ചു നിന്റെ പ്രാർത്ഥന നിമിത്തം ഞാൻ കടം
എല്ലാം നിനക്കു വിട്ടുതന്നുവല്ലൊ - നിന്നോടു ഞാൻ കരുണ ചെയ്തതു പൊ
ലെ നീ കൂട്ടുഭൃത്യനിൽ കാട്ടെണ്ടതല്ലയൊ എന്നു ചൊല്ലി കോപി
ച്ചു കടം തന്നു തീരുവോളം അവനെ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു - അതുപൊ
ലെ തന്നെ മറ്റവരോടു ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ്
ന്യായം നടത്തുകയും ചെയ്യും -

ബന്ധനസ്ഥിതഹൃദയൈർഗ്ഗുലഹൃദയൈ ശുദ്ധവർഗ്ഗം സ്ഥിതം
പരമാത്മാവം പ്രവെശയിഷ്ഠാൻ ത്രിയദ്ധ്യം സ്വപിപുഷ്ണാവി
ശപഥൈർഭ്യാം പ്രാർത്ഥിച്ചെൻ തദ് ഗൃഹ്യന്ത്യാ ശ്വാവിൻ ശ്രവാം
ഭൈവൊസ്യയ്ന്തിബോധയന്തെ ലോകാല്ക്കതാപിതൽ ക്കതെ
തദാസ്വർഗ്ഗെ ഛിന്ത്യാ താസ്യ ദ്ദശാസ്സ്യത്സപാസത്യം ച -

സാധുദായകതസ്സുഷ്ഠുഭിയൊഗ്യചവസ്തുതഃ·

ബന്ധുവെ സ്നേഹിക്കയും ശത്രുവെ ദ്വേഷിക്കയും എന്നുള്ളവാക്കു കെ
ട്ടുവല്ലൊ ഞാനൊ പറയുന്നിതു നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളിലും സ്നേഹം തന്നെ
വെണം· നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവർക്കാശീർവ്വദിച്ചും ദ്വേഷിക്കുന്നവർക്ക
നുഗ്രഹവും കൊടുത്തു· നിങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നവർക്കു വെണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചും
കൊള്ളുവിൻ- എന്നാൽ നല്ലവരിലും ദുഷ്ടന്മാരിലും തന്റെ സൂര്യ
നെ ഉദിപ്പിച്ചു മഴ പെയ്യിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്നു നിങ്ങൾ പു
ത്രന്മാരാകും—

വയം പുണ്യാസ്സൽക്കാര്യ്യനാഃ പുത്രശാസ്ത്രാദികാരിണഃ
ഇത്ഥം മാനാദിതൊഷിതാഃ ന രക്ഷ ക്രൂരഷ്ട്വദിനഃ
അനന്തരാഗ്രഹണഞ്ചൈവ പരിഹൃത്യ ലൊകൻ പ്രഭുഃ
സാധാരണൊപകർത്താധർമ്മമെവ മനസ്സമാകാൽ
പാപഃ കശ്ചിദ്ധ്രുവം ദുർവ്വിനൊദൈരഭാഗരം പ്രഭും
ശത്രുഷ്വപിയനുരാൽ ഗച്ഛന്തസ്യ വശ്യകരെ പതൽ
തത്രനഗ്നീകൃതൊ സൈന്യൈസ്താഹതശ്ചാപി നിർദ്ദയൈഃ
ക്ഷുധാക്ഷാന്ത്യ ഭൂതപ്രായൊ നിർഭയശ്ചാർദ്രിതലെ
അകസ്മാൽ പ്രാപ്തകഃ കശ്ചിൽ പഥി ഗച്ഛൻ സമൈക്ഷത
ധൈര്യനാളിന്യപാഠെ നഷ്ടമിത്യെതി പാകരൊൽ
തദാ ലെപിയവാം ഭിയന്ത്രകശ്ചിദുപെക്ഷിതഃ
ഏതസ്യ ഹാരെ നപാലെഷ്യ നഗ്നമനുപശ്യതാം
കശ്ചിൽ സമാക്ഷ്യം ഹൃന്തനിക്ഷ്യൊ ഭിയശ്ചലൻ പഥി
നിലൊക്യ ദുർദ്ദശാന്തസ്യ ദയാർദ്രഹൃദയൊ ഭവൽ
തതസ്തദന്തികം ഗത്വാ തൽ ക്ഷതാനിബബന്ധസഃ
സ്വവാഹനെ തമാരൊപ്യ പാന്ഥശാലാന്തിനായ ച
പശ്ചാദ്യഃ പ്രസ്ഥിതെഃ കാലെ മുദ്രാൽ സ്വസകാശതഃ
ദിഷ്ഠാസ്യ പാന്ഥശാലായാസ്സ്വാമിനെ ദദൌ പ്രിയൽ
സെവസ്വാതൃമിമം ദീനം ഖെദയൊഗ്യ ധാനികൊ ഭവെൽ
തൽ പുനഃ ശൊധയിഷ്യാമിപുനരാഗതവാനിതി

വിഹംഗമാവിലൊക്യന്ത്യം നന്ദിനീസ്ഥം വപന്തിതെ
നധാന്യാന്ദതിതെ സസ്യം സഞ്ചിന്വന്തി ഖലൊ വസുവാ
യഥാ പിവഃ പിതാ സ്വസ്ഥാന്തൊ ഭ്രായ ഭൃതിഭൊജനം
യിം ക്ലുപ്തന്നാഥ ഇക്ഷ്യദ്യൊ തസ്മാൽ വക്ഷിഗണാൽ ഭൃശം
ശുശ്രൂഷാന്മുഖെദശഃ കൊന്തിയ്ക്കെനൊ യൊബ്ബലചിന്തയൻ
ശക്നുയാദായുഷൊ സാന്ദ്ര്യെകം വദ്ധ്യിതും ക്ഷണം-
തൃദ്ധകൻ സാധയിതും കാൎയ്യം ല ചിന്ത്യം ക്ലീബമക്ഷമാഃ
ഇമത്ഥം വ്യാകുലാശ്ചിന്താം കുരുതാന്യസ്ഥവസ്തുവസ്തു
പക്ഷം തെപശ്യതൈ താനിനന്ത്രാമൃന്തിവയന്തിവാ
തല്പാത്മദ്രുമതൊനാസിൽ ശലൊമൊനിപ്രതാപവാൻ
യദൃദ്യതിതൃതെശ്വസന്തുമുഷ്ണം പ്രകൊമസ്യതെതൃണം
തതിതാം ഭൂഷയിതെ ശഃ കിന്നവസ്ത്രന്തതീയവഃ
തസ്മാൽ വെയാനവസ്ത്രാന്ഥം മാനസ്യവ്യാകുലമാനസാഃ
അത്രപ്രയൊജനം വൊ നീതിപിത്തെവന്തിപരെശ്വരഃ

ക്ലിഷ്ടതകൊണ്ടുളവായിരിക്കുന്നതാരുത്ഭവന്തത്തിനെന്നുള്ളതുകൂടി
കണ്ടുകൊള്ളുകെന്നുള്ളതിനെ വിചാരപ്പെടരുത്-ഭക്ഷണത്തെ
കൊടുക്കുവാനും ഉടുപ്പിനെ കൊടുപ്പാനും അരുളിക്കാം. അല്ലയൊ-
വഞ്ചികളെന്നൊക്കയിൽ അവയിനെക്കൊണ്ടില്ല. കൊയ്യുന്നതുമി
ല്ലഞ്ഞിലും സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് അവയെ പുലൎത്തുന്നതിൽ
നിങ്ങൾ അവറ്റെയിൽ ശ്രേഷ്ഠങ്ങളല്ലൊ- പിന്നെ വിചാരിച്ചാലും
ആരുമുള്ളവൻ ഒരു മുളം നീട്ടുവാനും കഴികയില്ലല്ലൊ- താമരയല്ലികൾ
ണ്ടാലും. അവ പണിപ്പെടുന്നില്ല നൂല്ക്കുന്നതും ഇല്ല- എങ്കിലും പ്രതാപം
ഒക്കെയുള്ള ശലൊമൊനും ഒന്നിന്റെ അലങ്കാരം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു
ഞാൻ പറയുന്നു ഇന്നുള്ളതും ഭസ്മമാകുന്നതുമായ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇങ്ങിനെ
അലങ്കരിച്ചാൽ നിങ്ങളെ ഉടുപ്പിക്കയില്ലയൊ- അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
കഴിക്കുന്നതിനെ വിചാരപ്പെടരുത് അവ നിങ്ങൾക്കു വെണം എന്നു നിങ്ങ
ളുടെ പിതാവറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു-

പന്നൊന്നാമതെക്കെണ്ടിയതെ ചടക്കാധ്യായം

പിനാവഃ പിത്രാണാന്തതദെകൊനപാതൊഭുവി
ഏവം വല്ലിരസാം സംപ്പ്രഗണിതാസ്സന്തിഷ്ടതളെ:
അതൊ മാ ഭൈഷ്ടസ്ഥൂയം ഹി മഹാമൂല്യാശ്ചടകാത്പ്രളയാൽ

ഒരു കാശല്ലൊ രണ്ടു കുരികിലിന്റെ വിലതന്നെ - പരമപിതാവ് കൂടാതെ അവ ഒന്നും നിലത്തു വീഴുകയില്ലതാനും - നിങ്ങളുടെ തലയിലെ രോമം ഒക്കയും എണ്ണപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നു - അതുകൊണ്ടു പലകുരികിലെക്കാളും വിലയെറിയ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടരുതെ -

പിന്നെ മനുഷ്യരെ പാപത്തിൽനിന്നു എടുത്തുകൊള്ളുവാൻ ദൈവം ഏശുന്ന പ്രയത്നത്തെ മൂന്നു ഉപമകളാൽ വസിഷ്ഠപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നു -

ന്ദശതൈമെഷൊഷുതിഷ്ഠസ്തദെകം ഹാരയെദ്യദി
തദാവഃ കസ്സമന്ന്യെക്ഷ്യന്നെകൊനശതമെഷകം സ്ത്യക്ത്വാ
തഞ്ചപ്രാപ്യമുദാസ്കന്ധെ ധാരയെൽപ്രത്യാഗത്യ ബാന്ധവാൻ
ആഹൂയ ധാഹമൊദദ്ധ്വം മയാപ്രാപ്യകാ ഫിനാസഹ
തദ്വൽ പാപാൽപരാവൃത്തെ ജിനസ്യെക്ഷസ്യ പാപിനഃ
അഭ്രാന്താനാം സതാം ധർമ്മാൽസ്വർല്ലൊകെധികാഹ്ലാദ

ഒരുത്തന്നു നൂറാടുകൾ ഉള്ളതിൽ ഒന്നു കാണാതെ പൊയാൽ ഒന്നിനെ അന്വെഷിപ്പാൻ ശെഷം ഒക്കയും കാട്ടിൽ വിട്ടുപൊകയില്ലയൊ - കണ്ടുകിട്ടിയ ഉടനെ തൊളിൽ എടുത്തു സന്തോഷിച്ചു കൊണ്ടുചെന്ന ബന്ധുക്കളെ വിളിച്ചു ഞാൻ കാണാതെ പൊയ ആട്ടു കിട്ടുകയാൽ കൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു പറകയില്ലയൊ - അതുപൊലെ തന്നെ അപൊകാത്തവരായ ധർമ്മിഷ്ഠന്മാരുടെ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിനെക്കാളും ഒരു പാപിയുടെ മനസ്തിരിവു തന്നെ സ്വർല്ലോകത്തിൽ അധികം സന്തൊഷം വരുത്തും —

ധനികാ സ്ത്രീ വാ ദശമുദ്രാഢ്യാ തദെകാം ഹാരയെദ്യദാ
ഗൃഹം സമ്മാർജ്ജനീഭിശ്ശൽപ്രദീപം പ്രജ്ജ്വാല്യയത്ന
ആലക്ഷ്യ താം യാവത്സാ വത്തിസ ലബ്ധ്വാ പ്രാപ്നൊതി കിം:
ആഹൂ നന്ദതമെ സാർദ്ധം ഗതാ മുദ്രാ ഹ്യവാപ്യവാൻ
തഥൈകസ്യ പരാവൃത്തെ: പാപിനസ്സ്വർഗ്ഗചെതസ:

ഹർഷദാ സ്യുർദ്ദൂതെഭ്യൊ ഭവന്തി ത്രിവിഷ്ടപെ ॥

പിന്നെ ഒരു സ്ത്രീ ൧൦ പണം ഉള്ളതിൽ ഒന്നിനെ കളഞ്ഞാൽ തിരി കത്തിച്ചു വാരി നൊക്കി നടക്കയില്ലയൊ — കണ്ടാൽ അവൾ അടുത്തവരെ എല്ലാം വിളിച്ചു കൂട സന്തൊഷിപ്പാൻ വിളിക്കയില്ലയൊ — അതു പൊലെ തന്നെ ഒരു പാപി മനം തിരിയുന്നതിനാൽ സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ ദൂതരിൽ സന്തൊഷം ഉണ്ടാകും —

൩. ഒരുത്തന്നു രണ്ടു മക്കൾ ഉണ്ടു — അതിൽ ഇളയവൻ മുതലിൽ തനിക്കു വരെണ്ടിയ അംശത്തെ അച്ഛനൊടു ചൊദിച്ചു അവൻ പകുക്കയാൽ ലഭിച്ച പണത്തെ സംഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടു യാത്രയായി ദൂരദെശത്തിൽ ദുൎന്നടപ്പിൽ ദിവസം കഴിച്ചു മുതൽ നാനാവിധമാക്കിയ ശെഷം ക്ഷാമകാലം ഉണ്ടായിട്ടു മുട്ടു വന്നു തുടങ്ങി ഉടയവരെ സെവിച്ചു അനന്തരം അവിടത്തെ സെവിച്ചു ഒരുത്തന്റെ പന്നികളെ മെയ്ച്ചു വാഴ്ത്ത വയറു നിറെപ്പാൻ കണ്ടതും ഇല്ല —

ശൈശവ ചെതനാം ദ്രവ്യസൊപാൎജ്ജിതഃ കശ്ചി
ദ്ദുരാഭക്ഷ്യാണ്യലപ്ത്യാ തിക്തിന്ത ഹാം ക്ഷുധയാന്വിതെ —
ഭൊക്താസ്യ പിതുഃ പാൎശ്വം ഗത്വാ വക്ത്യിദം വചഃ
ഹെ താതാഹം പരെശസ്യ ത്വാഞ്ചാപ്യപരാധവാൻ
തവ പുത്ര ഇതി ഖ്യാതും യൊഗ്യൊ നാസ്മി സാമ്പ്രതം
അതൊ വൈതനികൊപാകമിവ മാം ഗണയെഃ പിതഃ

എന്നൊരു ബൊധമുണ്ടായിട്ടു അവൻ പറഞ്ഞു എന്റെ അച്ഛന്റെ വീട്ടിൽ കൂലിക്കാൎക്കു വെണ്ടുന്നതും ഇതിന്മെൽ അധികവും ഉണ്ടു ഞാനൊ വിശപ്പു കൊണ്ടു നശിക്കുന്നു — ഞാൻ എഴുനീറ്റു അച്ഛനെ ചെന്നു കണ്ടു അപ്പനെ ഞാൻ ദൈവത്തൊടും നിന്നൊടും പാപം ചെയ്തു ഇനി മകൻ എന്നു ചൊല്ലുവാനും ഇല്ല — നിന്റെ കൂലിക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ പൊലെ എന്നെ ആക്കി കൊള്ളുക എന്നു പറവാൻ ഇപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചു സമീപത്തു വന്നപ്പൊൾ അച്ഛൻ അവനെ കണ്ടു കനിഞ്ഞു ഓടി കഴുത്തു കെട്ടി പിടിച്ചു ചുംബിച്ചു എങ്കിലും മകൻ പറഞ്ഞു — അപ്പനെ ഞാൻ ദൈവത്തൊടും നിന്നൊടും പാപം ചെയ്തു ഇനി മകൻ എന്നു ചൊല്ലുവാനും ഇല്ല — എന്ന

കേട്ടാറെ അപ്പൻ കല്പിച്ചു—

ഏതസ്യ വിധാനാൎത്ഥം വസ്ത്രമാനീയതാം വരം
ഇത്യുക്താചാത്മജ്യാം ഹരേണാപാദ്യ ശൈലസ്യ പാദയോഃ
പുഷ്പാണ്യവസ്ത്രമാനീയ ഹസ്താതാതസവസദ്ധയെ
പുത്രോമമൈവ നഷ്ടിപിനിഹാരിതോയമലംഭിച

ഇവന്നു നല്ല വസ്ത്രം കൊണ്ടുവന്നു ഉടുപ്പിച്ചു കൈക്കൊള്ളമാതിരവുംകൊ ള്ളെടിപ്പം ഉടുപ്പിച്ചു മഹോത്സവം തുടങ്ങിയിൻശേഷം എന്റെ മകനല്ലൊ മരിച്ചുപിന്നെയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത അവനെ കളഞ്ഞിരുന്ന ഇ പ്പൊൾ കണ്ടെത്തി എന്നെ ചൊല്ലി ഉത്സവ ഘോഷം തുടങ്ങി— എന്നാ റെ ജ്യെഷ്ഠൻ വയലിൽ നിന്നു വന്നു വാദ്യ ഘോഷം കെട്ടു സന്തൊ ഷ കാരണം ചോദിച്ചറിഞ്ഞ ശെഷം കോപിച്ചു അകത്തു പൊവാ ൻ മനസ്സില്ലാതെ ഇരുന്നു— അപ്പൻ പുറത്തു വന്നു അപെക്ഷിച്ചാ റെയും ഇത്ര വർഷം ഞാൻ തെറ്റുവരാതെ നിന്നെ സെവിച്ചു ചൊ ന്നതെ ഇക്കാലത്തൊഴ കൂട്ടുക്കാരും നിയന്ത്രം ആടുവാൻ നിനക്കു ഒരാട്ടിൻകുട്ടിയെ പോലും തന്നിട്ടില്ല- വെശ്യാസംഗത്താൽ മുതലി നെ കളഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇവൻ വന്നപ്പൊഴെ കൊന്നു തടിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ അവന്നായി കൊന്നുവല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞു—

പിതാ ഉവാച സദാ പുത്ര ത്വം മയാ സഹ തിഷ്ഠസി
യദ്യദസ്തി മമ കിഞ്ചിദ്ദ്രവ്യം സൎവ്വം താവക മസ്തിതൽ
കിന്ത്വദ്യാസ്മാകമാനന്ദ ഉത്സവശ്ചാപ്യുചിതശ്ച
ഭ്രാതാമൃതൊപി ജീവിതഃ ഹാരിതോയമയംഭിച

അതിന്നു അപ്പൻ മകനെ നീ എല്ലാനെരത്തും എന്നൊടു കൂടെ ഇരി ക്കുന്നു എന്റെ വസ്തുക്കളും നിനക്കു ഉള്ളതാകുന്നു- ഇതിന്റെ സഹോദ രൻ മരിച്ചു പിന്നെ ജീവിച്ചു- കാണാതെ പൊയി കാണാകുന്നും ഇരിക്കയാൽ നാം ആനന്ദിച്ചു ഉത്സവിക്കെണ്ടതല്ലയൊ എന്നു പറ ഞ്ഞു—

യാചകം തസ്മിന്ദ്വീപേ മൃഗയോഥം തദാസ്പദം
യാത്രെനാഷാഹതഘോരം തതശ്ചാപ്യോടകിസ്മൃതിതെ.

യോയം ചതൈസന്ദൃഷ്ട്വാ തിയെമ്പിച്ചുതി സഫിന്ദതി.
യോയച്ഛദ്വാരമഹന്തിതത്ത ദത്ഥാശ്ചമൊച്യതെ
പുത്രായകഃ പിതാ യച്ഛെത് പാഷാണം വിഷ്ഠകാത്തിനെ
കൊവച്ഛ്ര ഭക്ഷ്യംഗമന്ദദ്യാത്സ്യനവെയിന സർപ്പതെ.
അതൊസന്തൊപി ദുഷ്ടയം ചെൽ സുതെഭ്യസ്സന്തിയച്ഛതി
കിം പുനർവ്വഃ പിതാ സ്വർഗ്ഗസ്ഥ സന്തൃപ്തിർദാസ്യതി.

പിന്നെ പ്രാർത്ഥനയുടെ സാരത്തെ വർണ്ണിച്ചതിങ്ങിനെ— ചോദിപ്പിൻ എന്നാൽ ലഭിക്കും അന്വെഷിപ്പിൻ എന്നാൽ കാണ്ടെത്തും മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ തുറക്കപ്പെടും— കാരണം ചൊദിക്കുന്നവന് എല്ലാം കിട്ടുന്നു— അന്വെഷിക്കുന്നവനും കണ്ടെത്തുന്നു മുട്ടുന്നവനു തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും— മകൻ അപ്പം ചൊദിച്ചാൽ അപ്പൻ കല്ലുകൊടുക്കയൊ മീൻ ചൊദിച്ചാൽ പാമ്പുകൊടുക്കയൊ— എന്നത്കൊണ്ടു ദുഷ്ടരായ നിങ്ങൾ തന്നെ മക്കൾക്കു നല്ലവ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് യാചിക്കുന്നവർക്ക് നന്മകളെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും—

കസ്മിംശ്ചിന്നഗരെ കശ്ചിന്ന്യായാധീശ ക്ഷദൽകഃ
സമെശ്വരാന്നതത്രാസ നചാമന്യതമാനുഷാൻ
തത്രത്യാ വിധവാ കാചിത്തമുപെത്യ ന്യവെദയത്
വിവാദമെപരിഷ്കൃത്യമാം വിപക്ഷാദവെതിതി
നിരായപ്രാർത്ഥിതം തസ്യാനസ്വീചക്രെ ക്ഷദൽകഃ
ശെഷെത്രയാപിതൊപ്യർത്ഥ്യം മന്തസ്യവമചിന്തയത്

പ്രാർത്ഥനയൊ വെക്കാഗ്രമനസ്സൊടും യത്നത്തൊടും വെണം എന്നതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തം— ഒരു നഗരത്തിൽ ദൈവത്തെയും മനുഷ്യരെയും ശങ്കിയാത്ത ഒരു ന്യായാധിപതി ഉണ്ടു— അവിടെ ഒരു വിധവയും ഉണ്ടു എന്റെ വാദം തീർത്തു രക്ഷിക്കേണം എന്നു ചൊല്ലി അവനെ ചെന്നു യാചിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു പൊരുമ്പൊൾ അവൻ കനിഞ്ഞു ഹൃദയൻ വിചാരിച്ചു—

യദ്യപീശാന്നബിഭൊമി മാനുഷാംശ്ചാപിനാദ്രിയെ

യഥാ പ്രാഗുക്ത്യനാ ഭക്താമൎത്ത്യം ക്ലിഷ്ടാ വിമുഗ്ദ്ധഹൃഃ

അതസ്ത്രീ പ്രേം ഷിവാ ഭൈഷ്യാ നിഷ്ഠുരം കാരവൎണ്യഹം

നഖചസാ ഉത്യമൎഗ ത്യഹ്യമെ സം കൊഷാ ഭയെദിതി

അസ്പെത്യമക്ഷിതൊയച്ഛവതിഭിഃ ണൊക്ഷദൾകഃ

യദ്വാഖ്യവയതഅത്ര മനസ്സൊ വൈപ്പിന്നിയാതാ.

ഈശ്വരഃ കിം പുനസ്സൃഷ്ടാഃ സെവകാനാമഹൎന്നിശം

ത്രാണം പ്രാൎത്ഥ്യമാനാനാം സത്യായനകരിഷ്യതി

എനിക്കാ ദൈവത്തിൽ ഭയവും മനുഷ്യരിൽ ശങ്കയും ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടും ഈ വിധവ വിടാതെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുകയാൽ അവളുടെ ന്യായം തീൎക്കു ന്നു അല്ലാഞ്ഞാൽ അവൾ വന്നു എന്നെ മുഷിപ്പിച്ചുപൊകും - നീതി കെട്ട ന്യായാധിപതി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്ക ദൈവം രാപ്പകൽ തന്നൊടു വിളിച്ചു യാചിക്കുന്ന തന്റെ ദാസരെ ന്യായം തീൎത്തു രക്ഷി ക്കയില്ലയൊ —

പിന്നെ ഒരുത്തൻ അൎദ്ധരാത്രിയിൽ സ്നേഹിതന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അല്ലയൊ ഒരു ബന്ധു വന്നിരിക്കുന്നു അവനു ഭക്ഷണം കൊടുപ്പാൻ എന്റെ പക്കൽ ഒന്നുമില്ല മൂന്നു അപ്പം കടം തരിക എന്നു പറഞ്ഞാറെ അക ത്തിരിക്കുന്നവൻ ഇപ്പൊൾ കതകു അടെച്ചിരിക്കുന്നു കുട്ടികൾ കൂടെ കി ടന്നുറങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടും അവൻ മുട്ടിച്ചു പൊന്നാൽ ആ സ്നേഹിതനല്ലാഞ്ഞാലും അവന്റെ മുട്ടിപ്പു നിമിത്തം എഴുനീറ്റു വെണ്ടുന്നതി നെ കൊടുക്കും —

പിന്നെ ദൈവം കല്പിച്ചവെച്ചിരിക്കുന്ന വഴിയത്രെ എന്നൊ ൎപ്പിച്ചിട്ടു ഈശൊ പറഞ്ഞു —

ഈശൊക്തം പ്രാഥമാ ഗ്രന്ഥയമെകാഷവ ചരെശ്വരഃ

തസ്മിം നന്ദാവദ്ഭ്യോ ദാ പ്രേമതാവച്ചിന്ത്യമസ്വചര.

ദ്വിതീയാം ചെയ്യന്യസ്മിന്നാ മമവൽ പ്രെമകൎമ്മതി

ഏതദ്വാഭ്യാമാദ്യാത്മ ദൃത്യാകാവിന്ദ്യാന്നിയമഹാത്മാരാ

ഇവന്റെ ഉടയവനായുള്ള ദൈവത്തെ പൂൎണ്ണഹൃദയം കൊണ്ടും പൂ ൎണ്ണാത്മാവു കൊണ്ടും സ്നേഹിക്ക എന്നത് പ്രധാന കല്പന ആകുന്നു - ര

അഥ ഭിക്ഷു—

യോനാപൃണക്തീശ്വരമേതമസ്മിലേനാത്മനാപിധ
പ്രവൃത്തമൈശ്വര്യം രാജ്യം സകലം ദാഹിനശക്തയാത്
സുഭദ്രസ്ത്രീ യതേ കാമമത്സരം കാമിക മന്ദിരാൽ
സുഭദ്രാത്മാത്മനൊക്താങ്ങ് കബന്ധാത്മസ്വാത്രപകാഃ
സ്വാത്മസ്വരൂപകം പുനശ്ചൈ കൃഷ്ണാ കാമിതയമയാ
ശ്രദ്ധാന്വിതഃ കമിതം വാക്യം തത്രജ്ഞാ ക്ഷേത്രസ്വയം
ഷട്ചക്രസ്ഥിതി ശുദ്ധശിയാവാതിത സ്ഥാനഞ്ചൈ വിശുദ്ധിമി
ഷണ്ണാഞ്ചാത്മനോക്ഷേനാന്തി മുക്താത്മാ കാലകാലവിവാ
നിരഞ്ജനത്വ സ്വതന്ത്രൈ വൃന്ദശക്തി വ്യാജമായാഃ മാഗതഃ
ഉൽക്രമ്യ വാത്മനാ കൃഷ്ണാത്മാ ഭൂമിശ്ച ശാനാം പുനശ്ചൈതി

ശുദ്ധസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും ആത്മാവിൽ നിന്നും ഉത്തമന്റെ ഭക്തിക്കും ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടന്നുകൂടാ— ഉദയത്തിൽ നിന്നുള്ള ശിഷ്യർ ഭയംകൂടി നിന്നു ആത്മാവിൽനിന്നുള്ള ശിഷ്യൻ ആത്മാവരെ— മിന്നും ഉത്തമന്റെ ഉണ്ണുകയ്യും ഇന്നു ശിഷ്യന്മാരുള്ള കാറ്റു ഇപ്പിക്കുന്നോടും ഇന്നത്തെ നിശ്ചയം നിരക്കുന്നതെങ്കിലും ഒപ്പിടുന്നവനും തന്നിടത്താണും സന്നിധിയിൽ— ആത്മാവിൽ നിന്നുള്ള ഉത്തമനവൻ എല്ലാം ഉൾക്കൊ അറിയുന്നു— ഇങ്ങിനെ ഉദയത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യൻ നല്ലവരെയും ശിക്ഷിപ്പാൻ വന്നു ദൈവപുത്രൻ ഉള്ളതാകുന്നു—

ബ്രഹ്മം ജഗൽസ്രഷ്ടാൻ ലോകാന്ദണ്ഡയതേ പ്രചേതസഃ
നിന്നതിനാൽ അതേ ന്യൂനം സ്ഥിതി മധ്യമിച്ചും സദത്തവാൻ
ഇതിനായും കോപിതം സ്വനം വിശ്വാക്സനസാമാത്രയത്
സനാശം നവ്യമെന്നുൽ ഇന്ദ്രസ്ഥാപ്പയാന്നിത്യജീവനം
ജഗൽസ്ഥാനാം ഹി ലോകാനാം ദണ്ഡനായപരിശോധനഃ
പുത്രം നരപ്രേരയാമാസ വരം തദ്ദക്ഷണായത
അന്യന്യം കോപിവിശ്വാസം ഇതതെ സനദന്യദ്ധ്യ
ഇന്ദ്രാവിശ്വാസിനാം ദണ്ഡായവിരിഞ്ചിനെ കാന്തിസാമ്രാജ്യം
ദൈവരക്ഷാശ്വായം ഘോരഘോരമാശ്ച്യൈ ദാഹ്യൈ ഇഷ്യതിമാഗതൈ

നരാദ്ധ്വഷ്ഠാസ്തിതേജ്ഞോധാംതേ സ്ത്രീയന്ത്രാജ്യോതിഷോധികം
യതോദ്ധ്വഷ്ഠാസ്തി ജ്ഞാനസ്വരൂപ്യം ശ്രുത്യാതിജ്യോതിഷേ സദാ
നക്ഷത്രാദികം യാതി ബുധ കല്പാ വിഷ്ണു ഭേദ്യാൽ
പരന്തു സത്തിക ജ്ഞാനിയഃ കശ്ചിൽ ജ്ഞാതാ പുമാൻ
സ്വകർമ്മണാം പ്രകാശായ ജ്യോതിഃ പാപ്മപിതുസഃ

തന്റെ വക്കീതാതന്റെ പിശാചിന്നവൻ നരകം നരിച്ചു വൊ കാതെ ഇത്യാദിവാൽ ഉണ്ടാകെണ്ടിന്ന ദൈവം അവന്റെ ക്രമ ത്തെ ലക്ഷകനെ സ്നെഹിച്ചു — ലൊകത്തിന്റെ ദണ്ഡമിയിക്ക ല്പാരക്ഷാ ദൈവത്തെ ദെവസ്വപുത്രനെ ഞങ്ങടെ യെശു ക്രി സ്തുവിനെ പ്രസാദിച്ച നവായത്തി ലക്കിയിട്ടില്ല വിശ്വസിക്കാതവൻ മുമ്പെ തന്നെ ദണ്ഡവിധിച്ചിരുന്നു — കാരവിധിയൊ ഇതത്രെ വെളിച്ചം ലൊകത്തിൽ വന്നിട്ടും മനുഷ്യർ ദുഷ്ക്രിയക്കാരാകയാൽ വെളിച്ച ത്തെക്കാൾ ഇരുട്ടിനെ സ്നെഹിച്ചതത്രെ — ദൊഷം ചെയ്യു ന്നവൻ എല്ലാം വെളിച്ചത്തെ പകെക്കുന്നു തന്റെ ക്രിയകൾക്ക ന്യക്കെഷപണം അരുത് എന്നിട്ടു വെളിച്ചത്തൊടു അടുക്കുന്നതും ഇല്ല — സത്യത്തെ ചെയ്യുന്നവനൊ തന്റെ ക്രിയകൾ പ്രകാശിച്ചു വരുവാൻ വെണ്ടി വെളിച്ചത്തൊടു ചെർന്നു വരുന്നു — ഇപ്രകാരം ആ ത്രസകലനരന്മാർക്കും ഇവാക്ഷത്തിന്നു കാരണം എന്തെന്നാൽ

മക്കിഷിശ്രുമദിഷ്ടാനസ്വമന്ത്രിസമദ്ധിതം
തഥാപിതൃസ്ഥിനാതൊപി ദൈവക്ഷാന്തി തത്വമുഖം
ഏവം പുത്രം പിതാമതനക്ഷി ക്ഷിതാം ശത്രുനരാൻ വിന്ദഃ
ഇത്യരം പിതരം കൊപിൻ വിജ്ഞാനാതിക്ഷത്യുമി

സ്വപ്നവും എന്റെ പിതാവിനാൽ എനിക്ക സമൎപ്പിക്കപ്പെട്ടു പി താവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ അറിയുന്നതും ഇല്ല — പുത്രനും അവ ൻ പരിജ്ഞിക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കും അല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അറി കയും ഇല്ല — എന്നു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പുത്രൻ താൻ അരുളിച്ചെയ്തവരെ ക്കൊണ്ടു പുത്രൻ കഴിയുന്ന ശക്തിയുടെ ഇപ്രകാരം വരുത്തിച്ചു —

മമൈവാംശൊ ജീവലൊകെ ജീവഭൂതസ്സനാതനഃ —

തതൊദ്ദ്യായം സ്വയം തസ്സുന്ദ്രവിത്രമമമ്പ്യം
സുവഹം ചെയ്യഗം യസ്സാല്പഷ്ക ഭാരത്ത്യമാതകഃ

ഭാരതപ്രമന്നം തന്റെ ഉളുക്കിങ്ങളും എല്ലാവരും എന്നെ അട്ടുകാൽവര വിൻഞാൻ ഇങ്ങളുടെ സാസം തന്നെ ഞാൻ സൈന്യം മനത്താഴ്മയും ഉളളവനാക കൊണ്ടു എന്നെ കൊണ്ടു കൽപന പരി ഷ്മിൻ അപ്പൊൾ ഇങ്ങളുടെ ഇൽസ്വസ്ഥതകൾ ഉണ്ടാകും എന്നെ ക്കം അകലവും എന്റെ മുമ്പ ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു -

നരമുക്താ യദാഗതാസ്തു തെന്നിലെപ്പു തഃ
തദാസം ഹാസനെസ്വിയെ ത്തൊമ്മസ്വി പല്ലവാന്തി
ദത്തെ സംഗ്രഹീഷ്യന്തെ ലോകാശ്ച വിലദെശജ്ഞാഃ
തം ശ്രുതാത്മാ വിധായ ദാഷ്ണഗായെ ഷാംശ്ചപാലകഃ
തതാസ്ത്ര ദക്ഷിണെ മഷാൻ സ്വവാമെ ഷ്ഷഗലാം സ്ഥാ
സംസ്ഥാപ്യ ഭൂമിയൊലൊ കാന്ദക്ഷിണാസ്യാമിരവദെൻ

എന്ന് പ്രകാരം തമ്പുരാൻ വിനയമുള്ള ഭൃത്യന്മാരിൽ സന്തോഷിച്ചു വലത്തെ മഷിയാവിധിക്കു ഞാൻ വന്നു സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഇരിക്കും എല്ലാ ജാതികളും അവന്റെ മുമ്പാകെ കൂട്ടും അവരെ ഞാൻ ഇടയൻ ആട്ടു കൂട്ടങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ രണ്ടു വകയാക്കി തിരിച്ചു കൊണ്ടു എന്റെ വലത്ത് ഭാഗത്തിലുള്ളവരൊടു കല്പി ക്കുന്നതാകുന്നു -

പൈതൃസ്യ ത്ര്യമായാ തല്പ്രകാമ ശ്ചിത്രാരാസംഹ
യദ്രാജ്യം വഃ പുരാതനെ ന്യുഷ്ടന്തും സ്വാതന്ത്ര്യാതാം
യതൊ മക്ഷി ക്ഷുധാൽ ക്ഷീണൈസ്തൃഷ്ണയാം ഭിക്ഷു മദത്ത മമെ
മദ്യ ജീവ്യന്തിതെയൂയം പാതനാം ഞാക്രമാതാ
വിദെശകെ മക്ഷിസ്വിയാം ദൃഷ്ടം ത്വന്ദ്രമന്ദിരം
മക്ഷിസ്വികെ വിഷ്ണ്വ്രന്തൃപത്ര്യ ധാപയാതാം ശ്രുതം
ബന്ധമന്ത്യസാക്ഷി ഗ്രന്ഥം യൂയം മെ ചക്രസെവനം
ദിശാനെ മക്ഷി കാരാ യം ശ്രുയമാ ഷ്ഷ മെ ത്തികം

എന്റെ പിതാവിൻ അനുഗ്രഹം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നവരായുള്ളൊരെ വരുവിൻ

ക്കൂട്ടക്കാരെയും പാൎത്തലോകങ്ങൾ നിന്നെ ഒരു ശിക്ഷക്കാരൻ ദൂരെ അബ്രഹാ
മെയും ക്രൂസ്തിസ്സിൽ ഇരിക്കുന്ന ലാസറിനെയും കണ്ടു അപ്പനായ അബ്രഹാമെ
ഞാൻ ഈ ജ്വാലയിൽ അതിവേദനപ്പെട്ടുകൊണ്ട് എന്റെ നാവിൽ കുളി
ൎപ്പിക്കേണ്ടതിന്നായി ലാസറിന്റെ വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എന്റെ നാവി
നെ തണുപ്പിപ്പാനായിട്ട് അവനെ അയക്കാ വൃഥാ എന്ന ചൊദിച്ചതി
ന്നതിന്ന അബ്രഹാം പറഞ്ഞു

ശുഭഞ്ചം പ്രാപ്തവാനിവൻ ലോകെ ത്വം ശുഭാശുഭം
കിഞ്ചിദാനിമസെഗ്വാത്തിം ലഭതെ ത്വഞ്ച വെദനാം
കിഞ്ചൊ യുവയൊക മദ്ധ്യെ കാപാനം പ്രാപ്തവാൻ ശിലെ
ഇതസ്തത ഗന്തുമിച്ഛന്തൊ മധ്യ സമുദ്ര ഗമാഗമഃ

മകനെ നീ നിന്റെ ആയുസ്സിൽ ശുഭവും ലാസർ അശുഭവും അനു
ഭവിച്ചു ഇപ്പൊൾ ഇവന്ന ആശ്വാസവും നിനക്ക വെദനയും ഉണ്ടു
ഇങ്ങുന്ന അങ്ങൊട്ടും അങ്ങുന്ന ഇങ്ങൊട്ടും കടക്കാവതല്ലാത്ത ഒരു കു
ഴിയും നമ്മുടെ മദ്ധ്യെ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടും ഉണ്ടു— അപ്പൊൾ ധനവാൻ പ
റഞ്ഞു അപ്പനെ അപ്രകാരമായാൽ എനിക്ക അഞ്ചു സഹൊദരന്മാർ
ഉണ്ടു അവരും ഈ പീഡ വരാതിരിപ്പാൻ ലാസറിനെ എന്റെ അപ്പന്റെ വീ
ട്ടിൽ അയച്ചു ഉപദെശിക്കേണമെ—

അബ്രഹാമ ന്തതം ശ്രൊതെ ശ്രാമൊമിസാന്ദ്രസ്യ തസ്യ
പ്രവാചകാനാം ഗ്രന്ഥാം ശ്രൂമന്തുമവതിഷ്ഠതഃ
ധനീ പുനശ്ച പിതരെ ദ്വാവം പ്രശ്രയൊ കൊള്ളുക ശ്രൂ ന
തൽ പാഗം ശാരദീയാശ്ചിയക്ഷ്യാതൊ പൂൎണ്ണൊ യതസ്ത്വനെ

അതിന്ന അബ്രഹാം അവൎക്ക മൊശെ പ്രവാചകാദി ഗ്രന്ഥങ്ങളും
ഉണ്ടു അവരെ അവർ കെൾക്കട്ടെ എന്നും അവരെ അല്ല
മരിച്ചവരിൽ നിന്ന ഒരുവൻ വന്നു കണ്ടാൽ മനം തിരിക്കും എന്ന
ചൊല്ലിയതിന്ന അബ്രഹാം പറഞ്ഞു—

തെ മൊശെ ശാസ്ത്രവക്താണം ചൊല്ലിനിന്ന ശ്രുണ്വന്തി
തദാ തൈ നൈവമന്യന്തെ സൃഷ്ടം സമുത്ഥിതം

അവർ മൊശെയെയും പ്രവാചകന്മാരെയും കെൾക്കാഞ്ഞാൽ മരിച്ച

Tellicherry Mission Press
1851

ശ്രീയേശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യം

൩:

യേശുപ്രാണസമർപ്പണം

ശിഷ്യ ഉവാച

നൃപുത്രസ്യ സേവനം ലബ്ധും നായമെന്നിതി സന്മിത്രം
ബഹൂനാം ചനിഷ്കൃത്യ ദിവ്യം ജീവം ...
ജഗത്ത്രാതൃൽ പ്രഭുഃ പ്രോചെ സ്വാമൃത്യോസ്സൂചനം ...
ബഹും തൽപുണ്യതാ പ്രാപ്തരൈതദ്ദയയാ

മനുഷ്യപുത്രൻ സേവിക്കപ്പെടുവാൻ അല്ല താൻ സേവിച്ചു പലരുടെയും രക്ഷക്കായിക്കൊണ്ടും തന്റെ ജീവനെ വെപ്പാനത്രെ വന്നു എന്ന പ്രകാരം മുൻപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ - അതിനുണ്ണം യേശു ലോകരക്ഷക്കായി തന്റെ പ്രാണനെ വെച്ചു തന്ന പ്രകാരം ദയാലുക്കളായുള്ളോരെ - എന്നിഷ്യന്റെ രക്ഷക്കു ഗുരു പറഞ്ഞു തരികയാൽ മാത്രം അല്ല പലവിധത്തിലും പല പ്രാവശ്യവും യേശു തന്റെ മരണത്തെ മുമ്പിൽ കൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു - അതെങ്ങിനെ എന്നാൽ

യിരുശലേം പുരം യാമോ ഹ്യത്ര പ്രാപ്സ്യന്ത്യവക്ത്രിഭിഃ
പ്രോക്തം നരാത്മജേ ഹ്യേതൽ സർവ്വം സഫലീഭവേൽ
പ്രധാനയാജകാദ്യാധിതം നിർണ്ണീയ വധയോഗ്യതാം
ദണ്ഡാർത്ഥമർപ്പയിഷ്യന്തി ഹ്യന്യദേശപരദേശിനാം
തതസ്തിരസ്കൃതോ ഹന്തൈഃ സ്താഡിതശ്ചാഹനിഷ്യതെ
മൃത്യോസ്തൃതീയഘസ്രേ തു സ പ്രോത്ഥാതാ ശ്മശാനതഃ

നാം യരുശലേമിലേക്കു പോകുന്നു - പണ്ടു പ്രവാചകന്മാർ അറിയിച്ചതു ഒക്കെയും മനുഷ്യപുത്രനിൽ സംഭവിക്കയും ചെയ്യും എന്തെന്നാൽ അവനു മരണം വിധിച്ചു അവനെ പുറജാതിക്കാരുടെ കൈയിൽ ഏല്പിച്ചിട്ടു അവർ അവനെ നിന്ദിച്ചു അടിച്ചു കൊല്ലുകയും ചെയ്യും - മൂന്നാം നാൾ അവൻ മരണത്തിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുനീല്ക്കും താനും -

നക്ഷാമ്പിമെഹരെണ്ണവം ഷിന്ധുണ്ഡയം ഭാഗം സ്വയം
ത്രികൂടം പുനർപ്പിത്രം ചശകണ്ണാമിഷിത്രരാജ്ഞയാ
എന്റെ ണ്ണീവനെന്നുരും എടുക്കുന്നില്ലുഞാൻ സ്വയമായിത്തന്നെ
നിശ്ചയിക്കുന്നത്തിനെയെല്ലാനും പിന്നെയും എടുപ്പാനും
എനിക്കാഷിതാവിൻ കല്പനയാലെ കഴിവുണ്ടു

നരാത്മജസ്യമാഹാത്മ്യപ്രാപ്തികാലോയമാഗതഃ
മൃത്തികായാം പതിത്വാഹി ബീജം നൈവമ്രിയെതചെൽ
തദൈകമെവതിഷ്ഠെൽ കിന്തു മൃത്വാപലെൽ ബഹു

നരപുത്രന തെജസ്സു വരുവാൻ കാലം എത്തിയിരിക്കുന്നു - ഗൊ
തമ്പുമണി മണ്ണിൽ വീണു മരിക്കില്ല എങ്കിൽ താനെ ഇരിക്കും മരിച്ചിട്ടത്രെ
വളരെ ഫലം കൊടുക്കും ഞാനെപ്പോൾ തന്നെ ഈ ലോകത്തിന്നുയരി
യിരിക്കും ഈ ലൊകത്തിന്റെ പ്രഭുവുറുത്തരുത്തിൽ ക്രൂശയുള്ളപ്പെട്ടും - ഞാ
നൊന്നിൽ എഴുന്നെറ്റാൽ പിന്നെ എല്ലാവരെയും എന്റെ അടുത്തേക്കു
ആകർഷിച്ചുകൊള്ളും -

സർവ്വദിഗ്ദ്ധശാന്ത്രാ കെതന്താ രാജ്യമഹോത്സവെ
സമ്പ്രാപ്താഗതെയെല്ലാരാജ്യാധിനിമ്പാഗമൽ
ഉപെക്ഷപൂജിതം ശ്രുത്വാഗാത്രികാണാം മഹാഗണാഃ
തം സാക്ഷാൽകർത്തുമാഗത്യ പാദനിം പാഷിത്രരെഷ്ടപ്പൂഃ
യത്രൊദാഷിത്യതൊരാജ്ഞാവിടെഭാസ്ഥായത്ത്വാഗതഃ
സാംശ്ലെഷ്കധ്യനിദ്ദിയാൽ സന്തിശ്രുത്യാദിവാദിനഃ
മൈത്രവ്യഹൈരമ്പിതൊയെന്നാഃ പ്രവിവെശ മഹാപുരം
പൌരാശ്ച നിഷിയാഃ കൊടുമിത്രപൂജ്യാൻ സമിസ്ഥയം

യഹൂദരുടെ മഹോത്സവമാകുന്ന പെസഹാ പെരുനാൾ അടുത്തു
വരുന്ന കാലത്തിൽ യെശു അവരുടെ നഗരം പ്രവെശിപ്പാൻ വന്നു
യാത്രക്കാർ പലരും അവന്റെ മഹാത്ഭുതങ്ങളെ കെട്ടു അവനെ
സ്തുതിച്ചു ഉത്സവാഷ്ഠ - ദാവീദ്രാജാവിന്റെ പുത്രനാകിയ നാഥനി
ൻ നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവ് ധന്യൻ തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ജയമുണ്ടാ
കയും ഭൂമിയിൽ സമാധാനവും ഉണ്ടാവതാക - രക്ഷാ രക്ഷ എന്നും

മററും വിരിച്ചുകൊള്ളുന്ന സമൂഹങ്ങളൊക്കി പട്ടണത്തിലകത്തുള്ള
പൌരന്മാർ പിന്നെയും ഘോഷിക്കയും ചെയ്തു—

തതഃ പ്രധാനയജ്ഞാനാമാദ്യശംകീർത്തനം പ്രഭോഃ
ദൃഷ്ട്വാ ഋഷൈനോഃ കൃതം സർവ്വൈർവ്വിസ്മയാശ്ചര്യമുദ്ഭുതം
അനേകകാരണാദ്ദ്വേഷാദ്ബുദ്ധ്യന്തെന്തരാത്മനാഃ
സ്വക്രോധന്തസ്യഘോഷാർത്ഥം തതോ ദ്വേഷം പ്രചക്രിരെ

ഞങ്ങളെയുള്ള കീർത്തനത്തെ കേട്ടും അനേകം അത്ഭുതങ്ങളെ കണ്ടും കൊ
ണ്ടു മെൽപുരൊഹിതന്മാർ വളരെ ക്രോധിച്ചു അസൂയയെയും പുരാണ
ദ്വേഷത്തെയും കീർത്തകൊള്ളണം എന്നുവെച്ചു യേശുമരണത്തി
ന്നായി നിരൂപിച്ചുകൊണ്ടു ഒത്തുകൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി—

തൽക്ഷണാദേകകഃ പ്രഭോശ്ശിഷ്യോ യൂദാഖ്യോ ലോഭകർമ്മതഃ
വിഷാദമല്പക്ഷിത്വം ഹന്തും സ്വാന്തായ സമകാല്ലയൻ
തതോസ്മീഷാം പ്രധാനാനാം യജ്ഞാനാം പാർശ്വമാഗതഃ
തെഭ്യസ്സാർദ്ധം സംവിദം ചക്രെ തദ്ധനെനാപ്പിതം പ്രഭും
ത്വഷ്ടാനൃതൽ നിരാദ്രവ്യം ദാതും തെപ്രത്യജ്ഞാനത
ദുരഭിപ്രായസിദ്ധ്യർത്ഥം സ സുയോഗമചെഷ്ടത-

കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരുവൻ യൂദാ എന്നവൻ തന്നാലൊ
ഭം ഹെതുവായി ദ്രോഹം വിചാരിച്ചു പുരൊഹിതരെ ചെന്നു കണ്ടു
അവനെ അവരിൽ ഏല്പിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞുറച്ചു
അവരും ദ്രവ്യം തരാം എന്നും മററും ചൊല്ലിയതു കേട്ടാറെ അവ
ൻ ചെയ്തു- ദുരഭിപ്രായത്തെ നടത്തുവാൻ സമയത്തെ അന്വെഷി
ച്ചുപാർക്കയും ചെയ്തു—

അനന്തരം യെശുതന്റെ ശിഷ്യരുമായി ഉത്സവദിനങ്ങളെ നോക്കി
ഞ്ഞിരുന്നു- പൂർവ്വന്മാർക്ക് ദൈവകൃപയാൽ ഉണ്ടായ മോചനത്തെ ഓ
ർത്ത് നല്ലാതെ ഉത്സവത്തിന്നു എന്റെ അന്ത്യഭക്ഷണം എന്നരുളിച്ചു
അവർക്ക് അപ്പം നുറുക്കി കൊടുത്തു—

താം ശോഭാവഹചസംസ്കാരമഗ്ര്യം അന്തഭം ഏകകാശഃ
മൽസ്മൃതെത്യാഹതൽ ശരീരം പ്രത്യമിയചീഷിതെ

ധം ഷും ബൈധം സമഗവാസാ പ്രിസക്തോയമർത്ഥതഃ
സംഹ്രിഭ്യോദത്തവാഗന്യസ്സംശയശ്ശുംഭിതമാക്കയാ
വിശ്വാസവത്സംത്വതാംധ്യെയസ്സ്യുഃ പ്രൊക്തൈരന്യമാർഗതഃ
സ്വപുത്രം പരഹാനെന്ത്രഷ്ടഷും ചെണ്ണെന്നുമിമല്പയെഃ

ഒടുക്കത്തെ അവനൊട്ടു സ്നേഹിതാരിലുള്ള പുത്രനെയും ബാലക കാണുന്ന ശത്രുക്കളുടെ കൈയ്യിൽ ഏല്പിക്കുന്നു ഒരുവനെന്നു പറഞ്ഞു- പിന്നെ അത്യന്തം ഒരുവൻ വാക്കിനെ ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ സേവകന്റെ ചെവിയിൽ തറെക്കപ്പെട്ട വെളിപ്പെടുത്തിയ ദിവ്യ സൌഖ്യമായിട്ടുള്ള ജ്ഞാനത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവൻ ൧൦ പടങ്ങളിൽ അധികം ഉണ്ടാകുന്ന ദൈവകല്പനകളിലും വേദവചനങ്ങളിലും ശ്രുതിയാകും ശിഷ്യന്മാർക്കു വിചിത്ര പ്രകാരം ചൊല്ലി-

സ്വതാതം പ്രാപ്യ ഭൂതാനാം പാദശബ്ദാദികം ശ്രുതഃ
അഹം തേ ശക്തിശാലി ത്വം ലബ്ധ്വാ മിത്രമിതം മന്ത്രതന്ത്രകാ
പരന്തപ ഖേദനാശാകം തവാശാന്ത്യ ദ്വിശതിമിദം
പ്രാപ്തിനശാന്ത്യ വാക്യാനി തേഷാം നിധികുമഘം ഭവേൽ

അനന്തരം അവർ ഒരുവൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു പറഞ്ഞതിന്റെ മുമ്പിലായി കിടപ്പാൻ ഇവൻ അവന്റെ മതത്തെയും ശിഷ്യരെയും ചൊല്ലി അന്നു പാപങ്ങൾ തുടങ്ങി- അതിന്നു ഒരുത്ത

ശ്രുത്വസർവ്വസമായാതിം ശ്രദ്ധയാ ദൃഢനാലയെ
മതിരെ ചസദാ തത്ര സർവ്വപ്രകാശമകീർത്തയം
രഹസ്യം നാവദം കിഞ്ചിത്തം കിമർത്ഥാ യപൃച്ഛസി
ശ്രോതാരെ മെത്ര പൃച്ഛന്താം മദുക്താ കിമിദന്തെ

ചെല്ലാ ശ്രദ്ധദത്തം കൂടുന്ന ഒരു കാലത്തിൽ ഞാൻ പരസ്യമായി ദിവ്യ ഉപദേശിച്ചു രഹസ്യമായിട്ടു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല- എന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു എന്തു ശിഷ്യന്മാരെ കേട്ടവരോടു ചോദിക്ക ഞാൻ പറഞ്ഞതിനെ അവർ അറിയുന്നു- എന്നു പറഞ്ഞാറെ അരികത്തു നില്ക്കുന്നവൻ മുഖത്തടിച്ചു- അതിൽ പിന്നെ കള്ളസാക്ഷികളെ

പന്തക്കൊശ്ശിയിൻമെൽ കുററം ചുമത്തിപ്പാൻ തുടങ്ങിയവെല്ലാം പിന്നിടവർ ഒന്നും ഒത്തുവന്നില്ല അതുകൊണ്ടു മെല്പുരൊഹിതൻ സ ഭയിൽ നിന്നു യെശുവൊടു ചൊദിച്ചു ഈ സാക്ഷികൾക്കു ഉത്തരം പ റവാൻ ഇല്ലയൊ എന്നു കെട്ടാറെയും യെശു മിണ്ടാതെ ഇരുന്ന പ്പൊൾ അവൻ പിന്നെയും ഉറക്കെ ചൊദിച്ചു നീ ദൈവപുത്രനാ യ മിശിഹാ തന്നെയൊ-

സത്യശപഥെന ത്വാം ശാപയാമ്യദ്യ സത്യതാം
കിം ബ്രൂഷെ പരമെശസ്യ സൂനുസ്ത്വം ഖ്രിസ്തസെനവാ

എന്നതിനു യെശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു-

പൊക്തം ത്വയൈവാഹം സർവ്വശക്തസ്യ ദക്ഷിണെ
നരപുത്രം ദ്രക്ഷ്യഥാസീനമായാന്തഞ്ച ഘനൈസ്സഹ

ന്നി ചൊല്ലിയവൻ തന്നെ ഞാൻ ആകുന്നു സത്യം മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തി യുടെ വലത്തുഭാഗത്തിരുന്നും മെഘങ്ങളിന്മെൽ എഴുന്നെള്ളി വന്നും കൊ ള്ളുന്നതു നിങ്ങൾ കാണ്കയും ചെയ്യും-

തച്ഛ്രുത്വാ സൊഗ്രമെവാകൊ വസ്ത്രം ഛിത്വാ സഭാന്തിതാൻ
കിം കൊടിതെരാൻ പ്രാഹ ദുരത്യയപരെശ്വരം
നിന്ദികെനായ്യുനാസ്മാകം കിം സാക്ഷ്യെണ പ്രയൊജനം
നിന്ദാം ഭവത്ഭിരശ്രാവി ഭവതാം മത്രകിം മതം
തന്നിശമ്യ വിരൊധാന്ധാസ്സകലാ ദൊഷവൎജ്ജിതം
ഖ്രീസ്തം വധദണ്ഡാർഹം ചിന്തിന്തു ന്യസ്സഭാസദഃ
നതാഃ ഖെചനനിസ്തീവം തസ്യ വക്ത്രെ ന്യഷിക്ഷിപുഃ
ചപെടൈഃ പ്രാഹരന്നന്യെ ഉപഹാസഞ്ചാചക്രിരെ

എന്നതു കെട്ടാറെ മെല്പുരൊഹിതൻ തന്റെ വസ്ത്രം കീറി ഇവ ൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞു എന്നും വെറെ സാക്ഷി കൊണ്ടു എന്തൊ രാവശ്യം നിങ്ങൾക്കു എന്തു തൊന്നുന്നു എന്നും പറഞ്ഞാറെ പിന്നൊർ സഭയിലുള്ളവർക്കെല്ലാം ദ്വെഷത്താൽ കണ്ണുടരായി യെശുവെ മരണത്തിനു യൊഗ്യൻ എന്നു വിധിച്ചു കുററമില്ലാത്തവ നെ ഒരൊരൊ ദുഷ്ടന്മാർ തുപ്പിക്കൊണ്ടു മുഖത്തു തല്ലുകയും അടി

ക്കയും ചമ്മട്ടി കൊണ്ടു തല്ലുകയും പരിഹസിക്കയും ചെയ്തു—
മരണവിധിയെ നടത്തെണ്ടതിന്നു അന്നരൊമയിൽ നിന്നു അധിപനാ
ഭിഷിക്തവസിക്കുന്നൊരു നാടുവാഴിയുടെ അനുവാദം വെണം— ആയവൻ പീ
ലാതൻ എന്നവൻ തന്നെ— അതു കൊണ്ടു യഹൂദപ്രമാണികൾ
നന്നരാവിലെ യെശുവെ പിടിച്ചു കൊണ്ടു പിലാതന്റെ മുമ്പിൽ നി
റുത്തി ഇവൻ തന്നെത്താൻ അഭിഷിക്തൻ എന്നും രാജാവ് എ
ന്നും ചൊല്ലി രൊമസാമ്രാജ്യത്തിന്നു കപ്പം കൊടുക്കരുത് എന്നും ഉപദെ
ശിച്ചു പ്രജകളെ കലഹിപ്പിച്ചു പൊരുന്നവൻ എന്നിങ്ങിനെ കുറ്റം ചു
മത്തുകയും ചെയ്തു—

തതസ്തം കിം യഹൂദാനാം രാജെത്യം പൃഷ്ടവാൻ പി
ലാതസ്തദുത്തരം പ്രാപ മമ രാജ്യന്നലൌകികം
ലൌകികം ഹ്യഭവിഷ്യച്ചെദ്രാജ്യം മെ തർഹി മാമകാഃ
ഭൃത്യാ മാം രക്ഷിതും ഹസ്താദയൊത്സ്യന്ത വിരൊധിനാം
പരന്ത്വവസ്തുതൊ രാജ്യം മമ താദൃങ്ങ്നവിദ്യതെ
സത്യസ്യ ഭവിതും സാക്ഷീ ജഗത്യാമഹമാഗതഃ
ഏതന്നിശമ്യ പീലാതൊ ലൊകാദിനഭാഷത
ഏതസ്മിൻ പുരുഷെ ദൊഷമഹം നാപ്നൊമി കഞ്ചന
തച്ഛ്രുത്വാ ക്രൊശമാനാഃ ശ്രെഷ്ഠാ ഞ്ഞിയൊക്തം പ്രഭും പ്രതി
പ്രാവർത്തന്നസ്യ വെഗെന കിന്ത്വാ സൈനികരവസ്ഥിതാഃ

നീ യഹൂദരാജാവു തന്നെയൊ എന്നു നാടുവാഴി ചൊദിച്ചാറെ യെ
ശു പറഞ്ഞു എന്റെ രാജ്യം ഇഹലൊകത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ലാ എന്റെ
ലൌകികം ആയെങ്കിൽ വിരൊധികളുടെ കൈയിൽ നിന്നു എന്നെ
രക്ഷിക്കെണ്ടതിന്നു എന്റെ ഭൃത്യർ പൊരുതുമായിരു
ന്നു— അതുകൊണ്ടു എന്റെ രാജ്യം ആ പ്രകാരം അല്ല സത്യത്തിന്നു
സാക്ഷ്യം പറവാൻ ഞാൻ ഈ ലൊകത്തിൽ വന്നു സത്യത്തിൽ ഉ
ള്ളവൻ എന്റെ വാക്കു കെൾക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു— എന്നാറെ പിലാതൻ
സത്യം എന്തെന്നു ചൊല്ലി പുറപ്പെട്ടു ഈ മനുഷ്യങ്കൽ ഞാൻ ഒരു കു
റ്റവും കാണുന്നില്ല എന്നു യഹൂദപ്രമാണികളൊടു പറഞ്ഞു അവ

ത്തും യേശുവിങ്കൽ നിന്നിക്കാക്കാറം ആരാധിപ്പാൻ നൊമ്പുനോറ്റു.
കയാളുമിങ്ങനെ നിന്നിരുന്നു—

തൽപശ്ചാൽ പുനരപ്യേക സ്സാധുർദ്ധ്യാനപ്രവൃത്തിമാൻ
ദുഷ്ടാത്മഭിർദ്ദിക്കുകൈയാഘം ദൈദ്വേഷഃ പ്രാപ്യമൈത്രിയാ
ശക്തനായ് യദസ്ഥൗഹാനകൃതാ കാവിട്ടുക്കിയാ
അനന്തം ദ്ധ്യാനമാഘം മൊചന്തിഷ്യാമിബന്ധനാൽ

ഒരുത്തൻ നല്ലവനായി ഈശോയെ ധ്യാനിച്ചാനും ശുദ്ധനിൽ പ്രസാദം വ
രുത്തുവാനും ഒരുമിച്ചിരിക്കയിൽ ചാത്തിച്ചു. അവനിൽ മരണയോഗ്യമാ
യ കുററം കാണാഞ്ഞു ഒക്കയും അതോന്നവനെ ശിക്ഷിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടുമെ
ന്നു മുമ്പിലുള്ളവരെല്ലാരും തുടങ്ങി കൊണ്ടെന്നിരുന്നേണ്ടതിനെ കൊവതിൽ
പിച്ചു. അവരും മൂവരും ഒന്നായി വന്നും അവനെ കുട്ടിച്ചുമുള്ളു കൊണ്ടു
ക്കിടം ഞെരിക്കയുമതിട്ടു പരിഹസിച്ചു മഹാരാജൻ നമ്മൊന്നു
തന്നെന്നും മററും പറഞ്ഞും ത്തിച്ചും കൊണ്ടെശേഷം പിലാത്തൻ യേശു
ക്രിസ്തുവിനു ശിക്ഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം യേശുവുമൊത്തു കൊണ്ടുവ
ന്നിരുന്നതും നീതിയായി കണ്ടാലും കെഞ്ചു അവരിൽ കാണിക്കയും ചെയ്തു

തത്ര പ്രാപ്തയോസ്തു വരാക്കളും കണ്ടൈകെ ഗുണനിമിത്തം
തം ദൃഷ്ട്വാ ദർശനശ്യാമ മേനതരായം ദൃശ്യതാമിതി—
യേനസ്തത്ര ശ്രേഷ്ഠ യജ്ഞാദ്യാദ്ദൃഷ്ട്യാനൈരുദ്ധുകൃഷ്ണൂഃ
ക്രൂശലയം നിദ്ധ്യതാം ക്രൂശേനിദ്ധ്യതമിതി വാദിനഃ
പിലാതൻ പാപദൃഷ്ട്യയം ക്രൂശേതം നിദ്ധ്യതസ്വയം
കിന്തു കൊപിമയാതസ്മിന്നപരാധൊനദൃശ്യതെ
തതൊ യഹൂദിനഃ പ്രൊചുരസ്മച്ഛാസ്ത്രാനുസാരതഃ
വധാർഹൊയം യതസ്സ്വസ്യ ദിശപുത്രമകല്പയൻ

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാലകാരത്താൽ ഹാസ്യപാത്രമായവനെ കണ്ടഉ
ടനെ പ്രധാനികൾ ഇവനെ ക്രൂശിൽ തറെക്കേണം എന്നു വിളി
ച്ചു—അങ്ങനെ അതിനെ ചെയ്യിൻ ഞാൻ അവനിൽ കുററം കണ്ടില്ല
എന്നു പിലാത്തൻ ചൊന്നാറെ അവൻ തന്നെ ദൈവപുത്രൻ എന്നു
പറകയാൽ നമ്മുടെ ധർമ്മപ്രകാരം മരിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ

കന്മികൾ ഒന്നെ മെക്കന്നെ ഭക്ഷിപ്പാൻ ആകുമൊ എന്നു—

ദിവ്യം ഗോപുരത്തിനു തിരുപ്പാം ഭണ്ഡാരത്തിൽ പൂട്ടി

കന്മഷമൊഴിച്ചവനെ നിരാകരിക്കുന്നതൊന്നുമാന

തടാകം ഭേദമാക്കുവാൻ ശുദ്ധമായ പ്രവാഹമാം

നരകവാസമാരാൽ മിത്രനാമം ചൊല്ലി രക്ഷിക്കും

സകലരും ശുദ്ധിമാനാം രാജാ ശ്രീലാത്തെഴും

തൃപ്പാദം പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കും മന്നവനായ

സന്നിധിയിൽ ആത്മാക്കൾ പ്രാപിച്ചു വിശ്വസിച്ചു പാരെ

ചെയ്തിട്ടും ശ്രീയൊത്തതാം നൽദാനമായവിതെ

ജനസമൂഹങ്ങൾ കണ്ടു ഒന്നായി ഇതിനെ പരിഹസി

പ്പാൻ തുടങ്ങി— ഇവൻ മറ്റവരെ രക്ഷിച്ചു തന്നെത്താൻ

രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല— അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവാകയാൽ

ഇറങ്ങിവരട്ടെ അങ്ങിനെ കണ്ടാൽ അവനെ വിശ്വസിക്കാം. അവ

നല്ലൊ ദൈവപുത്രൻ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചിരു

ന്നു— അവന്റെ പ്രസാദം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ എ

ന്നും മറ്റും പറഞ്ഞപ്പോൾ തറെക്കപ്പെട്ട കള്ളന്മാരും പരിഹാസ

വാക്കുകളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു മറ്റവൻ അവനെ ശാസിച്ചു നമ്മുടെ ക്രിയകൾക്കു

തക്ക ഫലം നാം അനുഭവിക്കുന്നു ന്യായം— ഇവനൊ തെറ്റായത്

ഒന്നും ചെയ്തില്ലല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞശേഷം യേശുവെ നോക്കി കർത്താ

വെ നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുമ്പോൾ എന്നെ ഓർക്കേണമെ എന്നും

ഉൾതാപത്തോടെ അപേക്ഷിച്ചു—

കന്മഷം തീർത്തു വെണ്ണനരകത്തെ നാശമാക്കിയ

തടാകം സന്തോഷത്തിന്റെ നിത്യ പ്രവാഹമായ

സ്നേഹവാസിനാം ശുദ്ധമായ ശ്രീമാൻ പ്രഭുവായവൻ

തന്റെ രാജ്യം ദിവ്യമാം ഭക്തന്മാർക്കു നൽകി—

സത്യം സർവ്വം ഇന്നു തന്നെ നീ എന്നോടു കൂടെ പറുദീസയിൽ ഇ

രിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു— അതിനെ

കണ്ടു കൂട്ടുകാർ ഉണ്ടാക്കിയ വാക്കിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ

ലം ഞങ്ങളും ദുഃഖിതരായി [illegible] മരണത്തിൽ അവസാനത്തിൽ
ഇറങ്ങുമാറാകയും ചെയ്തു — അപ്പോൾ അമ്മയെയും പ്രിയശിഷ്യ
നെയും കണ്ടു അവരോടു ഇതാ നിന്റെ മകൻ എന്നും അവനോടു
ഇതാ നിന്റെ അമ്മ എന്നും പറകയാൽ അവരെ തമ്മിൽ ചേർക്കപ്പെ
ട്ടു —

[illegible] വാദിത്വം നാമിയതസ്ത്യംതവ
[illegible]
[illegible] വധിക്കുന്നൊരു

ഹേ മദീശ മദീശ [illegible]
എൻ ദൈവമേ. എൻ ദൈവമേ നീ എന്നെ കൈവിട്ടതു എന്തെ
[illegible] എന്നും [illegible]
[illegible]
[illegible] പറഞ്ഞു ലോകരക്ഷ
[illegible] മഹാ [illegible]
വിട്ടുകയും ചെയ്തു —

[illegible]
[illegible] സമസ്തമയെ
[illegible] കശ്മലരെല്ലാം.
[illegible]
ഉടനെ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി പാറകളും ഉലഞ്ഞു പൊട്ടി ദേവാല
യത്തിൽ വിരിശീല കീറിപ്പോകയും ചെയ്തു — ചേകവരു
ടെ തലവൻ ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ തന്നെ സത്യം
എന്നു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു —

പശ്ചാത്തലത്തിൽ [illegible]
[illegible] ദേഹ [illegible]
[illegible] സാധ്യ [illegible]
[illegible] സമാപ്തയാൽ
[illegible] ദേഹ [illegible]

ഇത്യാശ്ചൎയ്യകരമാകുന്ന ഗ്രന്ഥം ശൌനകൻ സൂതനോടായിട്ടു
പിന്നെയും ചോദിച്ചതിനുത്തരമായിട്ടുള്ളതായവൻ നിലയ്ക്കുന്നതാകുന്നു
ശ്രേഷ്ഠമായ ഗ്രന്ഥത്തിൻ ശ്രവണത്തിനാലുണ്ടാകുന്ന ഫലം
പുണ്യത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടു ശ്രദ്ധയോടെ ചൊല്ലിയതിനാലെ
കുംഭവും ചെയ്തു — ശ്രവണത്തിന്റെ ഫലമറിഞ്ഞു വെച്ചുകൊള്ളുക
മഹാ ദോഷങ്ങളൊക്കെയും നീങ്ങിപ്പോകുവാനായിട്ടു നിത്യം
ചെയ്ക —

ഇതി ശ്രീ ... മഹാ ... പുരാണേ സപ്തമം

നാമ പഞ്ചമോദ്ധ്യായഃ

ശൌനകൻ പുനരപ്യാതൃപ്തിയോടെ സൂതനോടു

ഇങ്ങനെ ... പ്രത്യേകം ... കേട്ടതുകൊണ്ടു
കൎമ്മത്താൽ ... ഉള്ളതിനെ ചൊല്ലുന്നു
... വന്നതുകൊണ്ടു — ഇന്നതു ... ചെയ്തു
ചോദിച്ചതിനുത്തരം പറഞ്ഞിതു —

ശ്ലോകം ... ശൌനകൻ ...
സഹസ്രശീൎഷാ ... ഭൂമി ... പരെ
സൎവ്വദാ ശരീരം ... പുണ്യ ... കൎമ്മിണഃ
... തദാ ... മഹാ ... ൻ
വ്യക്തിതേ ... പ്രത്യക്ഷ ... വാസരെ
പ്രഭൃതി ... ശൌനകഃ
ശൌനകൻ ... മാസിൽ ... കൊണ്ടു
... നരാരം പ്രതിദിനം ...
പ്രത്യക്ഷ ... ഭൂമി ... ഭവ ... ൻ
സ്വഭക്തഭാഗവതാദ്യാരാൽ ... സാരൽ
... രക്ഷകാഃ
പശ്ചാത്തു ... ഭവൻ
... ശൻ ... കാഃ
... പരമം ...

അവന്റെശരീരംകാണാതെഅവൻജീവിക്കുന്നപ്രകാരംഅറി
ഞ്ഞിരിക്കുന്നതുവസ്തുക്കളെകൊണ്ടുഅങ്ങുദൈവ[illegible]ശ്ലീഹാ[illegible]ഭമം. വരു
[illegible] ഞങ്ങളെയും [illegible] ജീവിക്കുന്നതിനെ കണ്ടില്ലെങ്കിലും കാണാ
തെ [illegible] പ്രകാരം അവർ [illegible] ചൊന്നൊരെ [illegible] ചൊല്ലു
ന്നു—

വൈഭവ്യ [illegible] പ്രത്യക്ഷ [illegible] സഃ
[illegible] പ്രാപ്തഃ [illegible]
[illegible] പ്രാപ്യ [illegible]

പ്രവാചകന്മാരിൽ [illegible] അവരും [illegible] ഗുരു
ക്കളും മനുഷ്യരൂപം [illegible] അവരെ [illegible] പ്രകാ
രം [illegible] അവരെ [illegible] അവന്റെ [illegible] പ്രവൃ
ത്തികളും [illegible] അവന്റെ ശരീരം [illegible] അവൻ [illegible]
[illegible] അവർ [illegible] ചൊല്ലു
ന്നു [illegible] അവർ [illegible]
[illegible] അവർ [illegible] അവരെ
[illegible] അവന്റെ [illegible]
[illegible] പോലെ [illegible]
[illegible] ചൊല്ലു— [illegible] അവരെ [illegible]
[illegible] അവൻ [illegible] അവരും [illegible]
[illegible]
[illegible] ചൊല്ലു—

[illegible] പ്രവൃത്തി [illegible]
[illegible] പ്രാപ്തി [illegible] പ്രവൃത്തിഃ
[illegible]
[illegible] പ്രത്യക്ഷ [illegible] മനസ്സ്വഃ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

പലിശ്രുതഭക്തന്മാരും. അവരുടെ നാമത്തിനായി പൊരുതുമതിലും
ൻ മുക്തിയും ലോകകാര്യത്താൽ ശരണത്താ സാക്ഷികളുടെ മരണത്തെ
റ്റുള്ളവർകളെ അതിശയിപ്പുകാരണം. വിശ്വാസികൾ എല്ലാവരിലും
ഒരുമനപ്പെട്ടുയോടെ മതിപ്പാനും. ശരീരവളർത്തനമതും. സത്യ
ക്രിസ്ത്യാനിക്കെല്ലാറ്റിനും പ്രാപിപ്പുമ്പൊൾ ഇപ്രകാരം സായ
ക്കൂട്ടരക്തം. ക്രിസ്താസഭയുടെ ഭാഗ്യമായ്ക്കുമതു ക്രമത്താലെ
ഷം. മതങ്ങൾക്കു ഒട്ടൊക്കെപ്പിടിക്കാതെ രോമസ്ത്രീകളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ
സം. ദിവ്യലാം പിന്നെയുള്ള വർത്തികളെല്ലാം ഒക്കും-

ഇതി ശ്രീയേശുക്രിസ്തമാഹാത്മ്യേ
ശ്രീയേശുസ്വർഗ്ഗാരോഹണം നാമ
ഷഷ്ഠോദ്ധ്യായഃ-

ഗതിം പ്രാപ്തയശാന്ത്രാണാം പരമാമാരുരുക്ഷുണാ
മയാക്തിം കാർഷ്ണമിത്യേതദ്ദുപദേഷ്ടും ഗുരൊർന്നി
സ്ത്രീസ്തു ത്വസ്വീയപാപാനിതദേവതാതരത്തവൃഷ
ശ്രീയൊക്ഷ്ണുത്രാണകർത്താരം നിശ്ചാസെനസമാശ്രയ
തതത്തെനസമാദിഷ്ടാം പത്യാ ശിലാലസംസ്ഥിതിം
ആത്മാനം പ്രഭവെഭക്തം സപ്രകാശം സമസ്ത്യയ
സഖ്യാക്ക: പാസ്ഥനൊഹന്താനിദേവഹൊത്രഷ്ചാസിദ്ധ്യതെ
തദ്ദ്വാരമന്തരാ കൊഷിപി പരമാർത്ഥന്നസിദ്ധതി
ഇത്ഥംസ്വമാത്രകാനന്തപ്രസാദദൈവതൃരരിനാ
വിവായശസൽ പാദം ശിഷ്യത്രാണം ഗ്രന്ഥശക്തിവി
ന്ത്യതു:പ്രസാദലാഭായപ്രാർത്ഥനീയ: പരേശ്വര:
ത്വദ്ദത്ത്യാലഭ്യതാം വ തത്പ്രാർത്ഥനാ താദിദൻ നം

നിന്റെ പാദങ്ങളെ ഒക്കെയും പറഞ്ഞു തന്ന നല്ലവനായിരിക്കും കൊണ്ടു
ഈ കാര്യം യേശുവിന്റെ വിശ്വാസത്താലും ക്രിസ്തു ത്രിത്വ
ഷ്ടുകൾ ഒക്കെയും നന്നായിട്ടു ഉള്ളവനാം പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്ന
ഭക്തന്മാർ ഒക്കെയും ... അവനല്ലൊ പാപങ്ങളെ
ല്ലാ പാപനിവാരണം ... എല്ലാവരും പരമാർത്ഥം.

ശുഗ്രഹമെത്തിരിഞ്ഞതു. എത്രകാലമുള്ളു- എങ്കിലും. ദൈവപ്രസാദം.കൂ
ടാതെ രാത്രിയാകുമ്പൊൾ പ്രത്യക്ഷം. ചെയ്യാൻ ഒട്ടുമാകാത്തതാകിട്ടുവാനും. രക്ഷ
യെ പ്രാപിപ്പാനും. കഴിയാക്കൊണ്ടു കാണ്മ പ്രസാദം ഉണ്ടാകെ കൊണ്ടത്രെ
ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. പ്രാർത്ഥനയുടെ വഴിയെന്നല്ലും. കാ
ണിച്ചുതരട്ടെ —

നമസ്തെ ജഗതാം കർത്താ ശാന്തിരൂപായ കാമഘ്ന
ദയാമയായ പുണ്യാത്മനെ ആനന്ദരൂപായ തെ
സ്വാമി പവിത്രാത്മാ ശക്തിരൂപായ മമ
പാപശ്രമിനയം ത്രാഹി നാശനാ മഹിമസു:
സ്വാതെ മാഹാത്മ്യമത്യന്തം സ്വഭാവ ശുദ്ധായനെ
ഗുണം. നന്ദപരമാൻ നന്ദൊത്തം ജ്ഞാനത്തം ഭാവ്യപാമകാമം:
പരത്ത കൊന്ദിനം നാമാശ്രയന്താം ഷിനെ ധാര
ബാമെ കൊട്ടൂദ്ദേശാ. വെസ്തിയാമെ കന്ത്രാത്മമഹ്നി
ബന്ധിമ്മനെതെ: പ്രകാശത്യന്തെ പാദാനെ ത്ഥക്ഷിതെ വ്യക്തി:
ഗുണെനെ സത്താമാസ്യാമിൻ സ്വൈച്ഛിപ്യ ക്ഷമെ രെഖവ
മാം. യൊസ്ത്രാഷ്മന്ദ്രസിദ്ധിപാനവം. തിരന്തരം.
നതം: കാരുണ്യമത്യന്തം പ്രഭാവതിഷ്ഠിനൈമിതെ
ചിത്തം ബാഹാം നസ്സ്യാവസ്ഥ്യം ചെതസ്സ്വഷ്ടം വപുർമ്മ
വാസ്യാം ഗാനാ ബൊധവിഷ്ണവല്ലം. സർവ്വാസ്സിദ്ധാന്തിവൃത്തായ:
ശ്രയന്തൊ വാക്ഷണെത്യാത്മാ മദ്വിയസ്സ്യസ്യജെതയാ
ജ്ഞാനന്ദ്യ ഗ്രാഹ കാസ്തുതിസ്സ്യാ നാ നാശമത്യസ്ഥിതഷ്ഠി:
ബമെ വാച്ചെമനൊജ്ഞിവം പിത്രുയൽ പാസി മെപ്രഭെഭാ
സദാ സ്വൈകാഗ്ര്യ സംഖ്യാതിഹിത കാമിദ്ദദാനിധ-
യെയും. ശുദ്ധിയും. നിറഞ്ഞവരി ശുദ്ധ: ദൈവമെ നിന്നെ ഞാൻ വ
ന്ദിക്കുന്നു — ലൊകങ്ങളെ പടെച്ചും. കാത്തും. രക്ഷിച്ചും. കൊള്ളുന്ന
വനെ വന്ദിക്കുന്നു — നിന്റെ ഏകനുമറവും ത്രിത്വവും. ഏകത്വം
പിതൃത്വവും തമ്മിൽ ഏത്രദൂരം — തിരുമുമ്പിൽ വന്നു കൊണ്ടിപ്പൊ
ത്തിഷ്ഠാനം. ഞാൻ കഴുത്തുയൊൻ കയ്യാഗ്രന്ഥ- നിംഭത്രമാനനം ഞാ

ൻഹേത്രനല്ലനംസുകങ്ങൾതിന്റെ പാരമ്പര്യങ്ങളെ ഉള്ളനുയിച്ചാരം
അറിവാനും എന്നാൽ കഴികയില്ല — എന്നിട്ടും ഇല്ലാതയവസ്ഥ നിഷ
ഷികെഞ്ചുത്രയം എന്നുള്ളതെന്റെ സങ്കടത്തെ അതിമാത്രം നശി
ക്കുന്ന മാറുവാനും നിമന്ത്രം പ്രാകൽതന്നെ — ത്രിതെന്റെ വിശേഷ
ഗുണങ്ങളെ കർത്താവെന്ന് നിത്യ ഉത്പത്തിയാൽ ലോകത്തിൽ
ഉള്ളാടവും സ്പഷ്ടമായ അക്ഷരങ്ങളാൽ എന്നപോലെ തിരിച്ചറി
യാതൊന്നും — ത്രിപാഠകൾ തമല്ലാ അങ്ങിനെയും നിലവിധ
ത്തിലും കിടങ്ങളെ കാണുന്നതിനാൽ തിന്റെ കണക്കുകളും ഭ്രൂ
ഹെതിയാത്തൊതിരാതുന്നു — അങ്ങനെ കം തവക്യാതങ്ങളും സസ്യങ്ങ
ളും ഉളെക്കൊള്ളുന്നതെന്റെ ശരീരം തിന്റെ ക്രിയാത്മകനെ
കരണങ്ങളും എല്ലാം അതാതവൃത്തികളെ ഉളവാക്കുന്നു
ദേഹത്തോടു ആത്മാവോടും ദേഹിയും തിന്നാൽ സൃഷ്ടമായിരിക്കുന്ന
തിയുടെ സൂക്ഷ്മതമതലായശക്തികളും തിന്റെ വരം കൊണ്ടു —
ഷിറപ്പുമുതൽ ഇന്നുവരെയും നിത്യമെന്നപോലെ
പാരിവന്നുകാട്ടാകയും കൊണ്ടു അസംഖ്യമായ സുഖങ്ങളെ
ഉറക്കിതരുന്നതുമുണ്ടു —

ഇത്യാദ്യനുഗ്രഹപ്രാപ്തൈഃ കൊണ്ടുള്ളതൊഹമിതവ
ആബാല്യാൽ ഭക്തിയോ സേവാം കർത്തമർഹാമി തേ ദേവ
ഭൃശം അനുഗൃഹീതോ മിത്രാതശ്ചാഹം അയാഷിശം
ഹൃദാ നുന്തുതവാനസ്മി ത്വാമാനന്ദവരപ്രദം
അക്ഷാനയിന്ദ്രാനാഥ മമ രക്ഷാകാദാഷന
പരന്തതെന്ദ്രിയഃ പ്രശ്വൊന്നിതാമാഗകെഹൃദി
സംസാരസ്യാസ്ഥിരത്വ ഉസ്യദാ സബൊബൊദ്ധ മാനസഃ
നിത്യം സംസാരകാർത്താരം അവനെസന്നിതവാന്യാം
വാഷാസ്തികൃഷ്ടതസ്സ്വയം അദിയം പാരമൈശ്വര
ആഷാകരാനാന്തികാരൈശ്വര്യവപ്പാക്ഷശാദ്രീജ്ഞാഹ്യന്യമെ
നാനാശ്ചാനമഞാത്രതൃജ്ഞാനം ലന്ത്രിതെത്തഗവൊഷതെ
മനൊന്നസ്തൃക്തമയാനസ്മി പരമാതെത്ഭഗതിഷാസി

ബുദ്ധിഷ്ഠം യദ്ധി സീമാനമതിക്രമ്യ നിരങ്കുശ
യദാദാമെകമ്മണാനിത്യം വ്യാപ്ത്യം ഹൊമലിമസാ
ഇന്ദ്രിയാഹങ്കാരലൊഭാദെസ്വാമ്യകഹാംവശംഗതഃ
ദുരാചാരെപ്രവൃത്തശ്ച മഹാദൊഷിപ്രജൊതവാൻ
ത്വം ക്ഷന്തുമിഷ്ടജ്ഞ ശെഷാണിമമ വെത്സിത്രികാലവിൽ
ജ്ഞാനാസിസ്വാന്തമൎമ്മജ്ഞ കുമിന്താശ്ചാപി മെഖിലാം

ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ എല്ലാം നിങ്കൽനിന്നു പ്രാപിച്ചിട്ട് കൊണ്ട ഞാൻ നിന്നൊടു കടക്കാരനായിട്ടും ചെറുപ്പത്തിലെ ഭക്തി പൂൎവ്വമായിട്ടു സെവിച്ചു പൊരെണ്ടതായിരുന്നു - ഞാനൊ അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ നിത്യം നിന്നാൽ രക്ഷിതനായെങ്കിലും നിന്നെ മനസ്സുകൊണ്ടെങ്കിലും ഓൎത്തിട്ടില്ല - എന്നെ താങ്ങുവാൻ നീ ഒരുനാളും മറന്നില്ല - ഞാനൊ അല്പമായിട്ടത്രെ നിന്നെ ഒൎത്തിരിക്കുന്നു - ഈ സംസാരത്തിലെ ബന്ധങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടു ഞാൻ അതിന്റെ കാരണമായ നിന്നെ സെവിച്ചു പൊന്നില്ല - വാക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ അനുസരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടും ക്രിയകൊണ്ടു മിക്കവാറും നാസ്തികനെ പൊലെ കാത്തിച്ചു നടന്നു അല്പകാൎയ്യങ്ങളെ ചിന്തിച്ചും വിചാരിച്ചും കൊണ്ട ഞാൻ പരമകാൎയ്യമാകുന്ന നിന്നെ കരുതാതെ പൊന്നു - നീ കല്പിച്ച വെപ്പുകളെയും ഞാൻ അതിക്രമിച്ചു ഞാൻ ഞെസഹിക്കാതെ താന്തോന്നിയായി നടന്നു അഹങ്കാരക്രൊധലൊഭങ്ങൾക്കു ഞാൻ മനപ്പൂൎവ്വം ദാസനായി ചമഞ്ഞു മഹാദൊഷങ്ങളെ ആചരിച്ചും ശീലിച്ചും പൊന്നു - ത്രികാലങ്ങളെയും അറിയുന്നവനായുള്ളൊവെ നീ തന്നെ എന്റെ സകലപാപങ്ങളെയും അറിയുന്നു ഹൃദയത്തിലെ മൎമ്മങ്ങളെ നൊക്കുന്ന നീ ഞങ്ങളെ എന്റെ ദുശ്ചിന്തകളെയും ബൊധിച്ചിരിക്കുന്നു —

ദുഷ്ടൊസ്മി ദണ്ഡയൊഗ്യൊസ്മി ചെത്ത്വമംഗീകരൊഷ്യഹം
മമൈമനൊഭ്യാപ്രസന്നൊസി ചെത്ജ്ഞാനാമൃതപ്രാപ്ത്യ
ത്വാക്ഷിപിധാരകാൎത്താസി ധ്യാതാകൎമ്മഫലപ്രദഃ

ദുഷ്കൃതിനാം കിരാതാനാം പൌരന്ദണ്ഡം കരോതി യഃ
പരത്രസ്യം സഹസാ ഹരേതൊരെയ്യ് ശൊച്യന്ത്യന്താപിനഃ
തെഷാം കാമിന്യ്യ ദോഷാനിയമാശപ്രവൃത്തമ
യതന്ത പാപ്മനൊ ജ്ഞാനാദിഃ പരമൈശ്വര്യയാപിവാ
ഋഷീണാം പാപ്മനാനഷ്ടഃ സ്വയം ത്രാതുമവാതരൽ
പുണ്യാമഷീയസാമദ്ധ്യെ ദോഷിദൊഷിണാം കൃതെ
പരശ്വരഃ കൃതെ ഗുണോ മദ്ഭവശ്ചസ്വയംഭാമിഃ
ഏതന്മഹാ കൃതെ പുണ്യാതത്ര വിശ്വാസിനോ ഖിലാഃ
നരാഃ പുണ്യാധിധിയന്തെ സപ്ത തെശ്വാധികാരിണഃ
സമെശ്വരാജ്ഞാ ജ്ഞാദ്രാവിദയയാ ലൊചാതെ ജഗൽ
ഭവാന്നൂവെശ്മി ഭിഃ കൃപ്സ്വാ യാദൃശം ശ്വാദ്ധിഷീഷ്ടി
അതസ്ത്വം ശ്രദ്ധയാ നൊ ഹ മാത്രായ ഭൊ ദയാകരം

സഹ്യകുക്ഷ്മണോ യൊഗിഷ്വ ഭക്തഹൃത്തശ്ചവിദ്യതെ

ഞാൻ ദുഷ്ടന്മാരിൽ ക്രൊധ്യം ചെയ്യുന്നതു പ്രകാരം ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു—നിസ്സീമ ദോഷത്തെയും എന്റെ തിന്നെയും വെറുക്കുന്നു എന്നും തോന്നുന്നു—നിന്റെ പ്രകാരം നിന്നരിച്ചു പിരിക്കുന്നവനും ദുഷ്കൃതികൾക്കു യോഗ്യമായ കഷ്ടഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നവനും ആകുന്നു—എങ്കിലും ചെയ്ത ദോഷങ്ങളെ കൊണ്ടു അനുതപിക്കുന്നവരെ രക്ഷിക്കും എന്നും ഉരുളുകൂട്ടുന്നു—നിന്റെ ഏകനാദി പുത്രൻ നല്ലൊരു ഇടയനെ പോലെ മനുഷ്യജ്ഞാനിയെ രക്ഷിപ്പാൻ തന്നെ ഇറങ്ങി വന്നതിനാൽ മുമ്പിനക്കു വേണ്ടി ശ്രദ്ധനം ദോഷിക്കു വേണ്ടി നിദ്രോഷവാനും സർവ്വ മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി ഏകകർത്താവുമായവൻ താൻ പ്രായശ്ചിത്തബലിയായി വന്നിരിക്കുന്നതൊൽ—ഈ മഹാബലിയുടെ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർ എത്ര ദുഷ്ടരും നല്ലവരും എന്നെ തോന്നുന്നവരല്ലോ—ഈനും നിന്റെ പുത്രൻ ഈ ലൊകത്തെ തിരിഞ്ഞു നൊക്കുന്നവനെ നൊക്കി ഞാനും ഗതിമുട്ടുന്നവൻ ഉദ്ധരിപ്പാനും ആശ്രയിക്കുന്നു ആത്മാവു കൊണ്ടു അവനെ എകശരണവും എന്റെ മൊചനത്തിന്നു മൂലവും എന്നും ...

ച്ചുഞാൻ അയന്റെ കരുണയിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊള്ളുന്നു-

ശുഷ്ക്കാനന്ദമുദ്രോക്ഷിഃ പരാംബുഫലഭൃത്തയെ
യൊഷിച്ചപ്പുന്നമസ്തുഭ്രമത്വദാരാത്മനെനമഃ
ഷിന്നാഭാവിധതദെഹശ്യാകൊസ്ത്രിസ്ഥതയൊവ്യഥാം
ആധിഞ്ചാഹൊസഹിഷ്ണ്വിപ്രം കിൎദ്രെക്ത്രമാത്രുതന്മാവ
തമഃപൊതെണീമാക്ഷരാർദ്ധം തമസിദാരുണെ
മാംമുപ്പ്രൊത്തോം ജ്ഞൊവൊസ്മിയെധമ്മരാണ്ണ്യപ്രവെശയ
മാംപാപശ്ശം ബലെലെബ്ദ്ധസ്ധംവാപക്ഷെതഗ്ധമൊചയ
പ്രമീക്കാക്രാന്തമാത്മാനം മമരക്ഷദയിഷ്ഠാം ബലാൽ
സ്വഭാവവ്യൂസ്സ്ഥമാപന്നെ മമസ്ഥായയസുക്രമം
ഭാവാനാംശാന്തയെധർമ്മം പ്രഭാണ്ണ്യചാഭിമിഷിഞ്ചമെ
അയക്കിണ്ണ്ണാണാമ്മൈല്യെകദാത്ഥംന്ന്യവസൊഭ്രമി
തദാപ്പ്രഭൊത്ഥകാദാക്കിയരംധാമ്മയിദർന്നം
ത്വഥാത്ഥ്യംസ്വാഷിതഃ ക്ഷൊണ്ണാം സ്മൃതിയാസിദ്ധ്യൊവ്യഥാം
ചര്യാതിന്തിക്ഷലെമാഗ്ഗ്രാവകെകഃ പല്ലിരക്കിതെ

അല്ലയൊമററവരുടെ പാപഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നതിന്നു പ്രാണനെതെവെക്ഷിച്ചതന്നയാത്ത്വദാരനായയെശുക്രിസ്തനെതിന്റെഞാൻവന്ദിക്കുന്നു- ഉള്ളിൽ ഖെദിച്ചും ശരീരത്തിൽ മുറിഞ്ഞു പൊക്കിണങ്ങളെ വീണ്ടെടുപ്പാൻ വ്യാകിരിൽ ഉള്ള കഠിനവെദനയെസഹിച്ചതിന്റെ സ്നെഹം ഏത്രഅത്ഭുതം- അന്ധകാരത്തിന്റെസഹായത്താൽ ഘൊരതമസ്സിൽ അകപ്പെട്ടുപൊയഎന്നെ നൂറുപിഴിച്ചതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ആക്കികൊള്ളെണമെ- പാപത്തെ ചെയ്തിരിക്കുന്നവനെ പാപങ്ങളയൊപൊട്ടിച്ചു എന്നെയിട്ടിരിക്കെണമെ- ദുഃഖമൊഹത്തിന്റെ കൈക്കൽ തന്നെ എൻദെഹിയെരക്ഷിക്കെണമെ- ക്രമം കെട്ടുപൊയ എന്റെസ്വഭാവത്തിൽ നല്ലൊരു ക്രമത്തെസ്ഥാപിച്ചുനിന്തിരുവടിയെ എന്റെഹൃദയത്തിലെ ഭാവങ്ങളെ ഒക്കയും അടക്കിനടത്തമാറാകെണമെ. നീ അവതരിച്ചനാൾ മുതൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നടന്നതിനാഞ

ങ്കിയിരുട്ടദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചുകൊടുത്താപ്പൊലെ ആരാനും ന
ല്ലക്രിയകളെ സാധിപ്പിപ്പാൻ ഭൂമിയിൽ പെരുമാറുന്നവൻ എന്നു
ബൊധിച്ചു എന്റെ കാൽചുവടുകളെ നൊക്കിനടക്കുമാറാക ക-

ന്മഷൊനാമദെവയിത്രാത്മൻ പ്രസീദസ്വാന്തപാവക:
അവരൊഹതമൊവ്യാവെക്രഹെതമൊഹമമാത്മ
അന്ധായക്ഷിപ്തലാംഛൃഷ്ടിം ദെഹിമെ പാരമാർത്ഥികീം.
മനൊവിയൊഗ്യസംസാരാൽ പരമാത്മവിയൊഗ്യ
മാമ്ഭിഷാരിയസമൂത്തരണ ഭൂപണൊവിങ്കരു
ശാശ്വതൃഗ്മ്മതെ: പാത്രം പുനസ്സ്പൃഷ്ടവിധെഹിച

മനഃശുദ്ധിവരുത്താനൊരു സദാത്മാവായുള്ളൊവെനിയും എന്റെ
ല്പ്രസാദിച്ചു ഞങ്ങൾ വ്യാപിച്ചുള്ള രൊഹദയത്തിൽ ഇറങ്ങിപാർത്ത
ഞങ്ങളെ ഞെട്ടിക്കളയെണമെ— പരമാത്മപ്രകാരമുള്ള തെല്ലദ്ര
സ്ഥിരെഷെതിക്കാതന്നുലൊകത്തിൽ തന്നെ മനഃസ്ഥിവെറാക്കി ദൈ
വത്തിലത്രെ ഖെത്തകൊള്ളുമാറാവു— ദൈവരൂപത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം
എന്നെ പുത്രനാക്കിനിശ്ചിച്ചു എന്നെക്കും ഉള്ള സമ്പത്തിക്കയൊഗ്യ
വരുത്തിഎന്നിൽ വാണരുളെണമെ— ആമെൻ—

ഇതിശ്രീക്രിസ്തമാഹാത്മ്യ പ്രാൎത്ഥനാപദ്ധതിയിൽ നവമ
സപ്തമൊദ്ധ്യായ:—

Tellicherry Mission Press

1852

2309.

Çrî-Jeçu - Krista-mahâtmjam

ശ്രീയെശുക്രിസ്തമാഹാത്മ്യം

Christa mahatmyam

der Herrlichkeit Christi

in Sanscrit u. Malayalim

Tellicherry

തലശ്ശെരിയിലെ ഛാപിതം

൧൮൫൧